சைவவினாவிடை

இரண்டாம் புத்தகம்.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்
ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள்
செய்தது.

சென்னை:
வித்தியாநுபாலன அச்சகம்
1959
விலை 62 ந. பை.

250
L/PR

சைவவினாவிடை

இரண்டாம் புத்தகம்.

CEYLON ELECTRICITY BOARD

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்தது.

தோத்திரத்திரட்டுடன்

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்
தருமபரிபாலகர்

T. K. இராஜேஸ்வரன். B.A. அவர்களால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

17-ம் பதிப்பு.

விகாரி௵ ஆனிமீ.

1959௵ ஜூலைமீ

(Copyright Registered.)

சூசீபத்திரம்.

சைவவினுவிடை.

		பக்கம்.
1.	பதியியல்	1
2.	பசுவியல்	5
3.	பாசவியல்	10
4.	வேதாகமவியல்	13
5.	சைவபேதவியல்	20
6.	விபூதியியல்	27
7.	உருத்திராக்ஷவியல்	31
8.	பஞ்சாக்ஷரவியல்	34
9.	சிவலிங்கவியல்	40
10.	நித்தியகருமவியல்	48
11.	சிவாலயகைங்கரியவியல்	61
12.	சிவாலயதரிசனவியல்	72
13.	குருசங்கமசேவையியல்	78
14.	மாகேசுரபூசையியல்	88
15.	விரதவியல்	92
16.	அன்பியல்	102

தோத்திரத்திரட்டு.

1.	விநாயகக்கடவுள்	105
2.	சிவபெருமான்	107
3.	உமாதேவியார்	118
4.	சபாபதி	,,
5.	சிவகாமியம்மையார்	120

		பக்கம்.
6.	தக்ஷிணாமூர்த்தி	120
7.	சுப்பிரமணியக்கடவுள்	121
8.	வைரவக்கடவுள்	124
9.	திருநந்திதேவர்	125
10.	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்	”
11.	திருநாவுக்கரசுநாயனார்	”
12.	சுந்தரமூர்த்திநாயனார்	”
13.	மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்	126
14.	நால்வர்	”
15.	அறுபத்துமூவர்	”
16.	சண்டேசுரர்	”
17.	சரசுவதி	127
18.	இலக்குமி	”
19.	சூரியமூர்த்தி	”
20.	சேக்கிழார்நாயனார்	128
21.	மெய்கண்டதேவர்	”
22.	திருநீற்றுப்பதிகம்	129
23.	கோளறுபதிகம்	131
24.	திருவெம்பாவை	134
25.	மாகேசுரபூசையில் ஓதத்தக்க பெரியபுராணச் செய்யுள்	140
26.	மாகேசுரபூசையாசிர்வாதம்	143

உ
கணபதி துணை.

சைவவினாவிடை.

முதலாவது

பதியியல்.

1.—உலகத்துக்குக் கருத்தா யாவர்?

சிவபெருமான்.

2.—சிவபெருமான் எப்படிப்பட்டவர்?

நித்தியரும், சருவவியாபகரும், அநாதிமலமுத்தரும், சருவஞ்ஞரும், சருவகர்த்தாவும், நித்தியானந்தரும், சுவதந்திரருமாய் உள்ளவர்.

3.—நித்தியர் என்பது முதலிய சொற்களுக்குப் பொருள் என்னை?

நித்தியர் - என்றும் உள்ளவர். சருவவியாபகர் எங்கும் நிறைந்தவர். அநாதிமலமுத்தர் - இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்கினவர். சருவஞ்ஞர் - எல்லாம் அறிபவர். சருவகர்த்தா எல்லாஞ் செய்பவர். நித்தியானந்தர் - என்றும் மகிழ்ச்சியுடையவர். சுவதந்திரர் - தம்வயமுடையவர்.

4.—சிவபெருமான் செய்யுந் தொழில்கள் எவை?

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்துமாம்.

கிருத்தியம் ஐந்தும் அவ்வனந்தேசுரர் வாயிலாக ஸ்ரீ கண்டருத்திரரை அதிட்டித்து நின்றுசெய்வார்; ஸ்ரீகண்டருத்திரர் பிரமாவை அதிட்டித்து நின்று படைத்தலும், விஷ்ணுவை அதிட்டித்து நின்று காத்தலும், காலருத்திரரை அதிட்டித்து நின்று அழித்தலுஞ் செய்வார். [அதிட்டித்தல் - நிலைக்களமாகக் கொண்டு செலுத்துதல்.]

19.—ஸ்ரீகண்டருத்திரர் இன்னும் எப்படிப்பட்டவர்?

சைவாகமங்களை அறிவிக்கும் ஆசாரியர்; பிரம விட்டுணு முதலிய தேவர்களுக்கும் இருஷிகளுக்கும், அறுபத்துமூவர் முதலாயினோர்களுக்கும் நிக்கிரக அநுக்கிரகங்களைச் செய்யுங் கருத்தா; சைவத்திற் புகுந்து சமயதீக்ஷை பெற்றவர்கள் வழிபடும் மூர்த்தி.

20.—பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன் மகேசுரன், சதாசிவன் என்னும் ஐவருடைய சத்திகளுக்குப் பெயர் என்னை?

பிரமாவினுடைய சத்தி சரஸ்வதி; விட்டுணுவினுடைய சத்தி இலக்குமி; உருத்திரனுடைய சத்தி உமை; மகேசுரனுடைய சத்தி மகேசுவரி; சதாசிவனுடைய சத்தி மனோன்மணி.

21.—ஆன்மாக்களாலே பூசித்து வழிபடப்படுஞ் சதாசிவ வடிவம் யாது?

பீடமும் இலிங்கமுமாகிய கன்மசாதாக்கிய வடிவமாம். பீடஞ் சிவசத்தி இலிங்கஞ் சிவம்.

22.—இலிங்கம் என்பதற்குப் பொருள் என்னை?

படைத்தல் காத்தல் முதலியவைகளினால் உலகத்தைச் சித்திரிப்பது. [லிங்க - சித்திரித்தல்.]

23.—மகேசுர வடிவம் எத்தனை?

சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாரூடர், சபாபதி, கல்யாணசுந்தரர், பிக்ஷாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி

சலந்தராரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், ஹரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசுரர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசாநுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரப்பிரதர், கசமுகாநுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாசீனர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, லிங்கோற்பவர் என்னும் இருபத்தைந்துமாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

பசுவியல்.

24.—ஆன்மாக்களாவார் யாவர்?

நித்தியமாய், வியாபகமாய்ச், சேதனமாய்ப், பாசத்தடையுடையோராய்ச், சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச், சரீரந்தோறும் வெவ்வேறாய், வினைகளைச்செய்து வினைப்பயன்களை அநுபவிப்போராய்ச், சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலும் உடையோராய்த், தமக்கு ஒரு தலைவனை உடையவராய் இருப்பவர். [சேதனம் - அறிவுடைப்பொருள்.]

25.—ஆன்மாக்கள் எடுக்கும் சரீரம் எத்தனை வகைப்படும்?

தூலசரீரம், சூக்குமசரீரம் என இரண்டுவகைப்படும்.

26.—தூலசரீரமாவது யாது?

சாதி குலம் பிறப்பு முதலியவைகளால் அபிமானஞ் செய்தற்கு இடமாய்ப், பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் ஐந்து பூதமும் கூடிப் பரிணமித்த உருவுடம்பு. [பரிணமித்தல் - உருத்திரிதல்.]

27.—சூக்கும சரீரமாவது யாது?

சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தம் என்னும் காரண தன்மாத்திரையைந்தும் மனம்புத்தி அகங்காரம் என்னும் அந்தக்

கரண மூன்றுமாகிய எட்டினாலும் ஆக்கப்பட்டு, ஆன்மாக்கள் தோறும் வெவ்வேறாய், அவ்வவ்வான்மாக்கள் போகம் அநுபவித்தற்குக் கருவியாய், ஆயுள் முடிவின் முன்னுடம்புவிட்டு மற்றோருடம்பு எடுத்தற்கு ஏதுவாய் இருக்கும் அருவுடம்பு.

28.—ஆன்மாக்கள் எப்படிப் பிறந்திறந்து உழலும்?

நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைக்கு ஈடாக, நால்வகைத் தோற்றத்தையும், எழுவகைப் பிறப்பையும், எண்பத்துநான்கு நூறாயிரயோனிபேதத்தையும் உடையவைகளாய்ப், பிறந்திறந்து உழலும்.

29.—நால்வகைத் தோற்றங்களாவன யாவை?

அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம் என்பவைகளாம். அண்டசம்: முட்டையிற்றோன்றுவன. சுவேதசம்: வேர்வையிற் றோன்றுவன. உற்பிச்சம்: வித்துவேர் கிழங்கு முதலியவைகளை மேற்பிளந்து தோன்றுவன, சராயுசங் கருப்பையிற் றோன்றுவன.

30.—எழுவகைப் பிறப்புக்களாவன யாவை?

தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பவைகளாம். இவ்வெழு வகையினுள்ளும், முன்னின்ற ஆறும் இயங்கியற் பொருள்கள்; இறுதியில் நின்ற தாவரங்கள் நிலையியற்பொருள்கள். இயங்கியற் பொருளின் பெயர் சங்கமம்; சரம். நிலையியற்பொருளின் பெயர் தாவரம், அசரம்.

31.—கருப்பையிலே பிறப்பன யாவை?

தேவர்களும், மனிதர்களும், நாற்கால் விலங்குகளுமாம்.

32.—முட்டையிலே பிறப்பன யாவை?

பறவைகளும், ஊர்வனவும், நீர்வாழ்வனவுமாம்.

33.—வேர்வையிலே பிறப்பன யாவை?

கிருமி, கீடம், பேன் முதலிய சில ஊர்வனவும், விட்டில் முதலிய சில பறவைகளுமாம்.

34.—வித்தினும் வேர் கொம்பு கொடி கிழங்குகளினும் பிறப்பன யாவை?

தாவரங்கள்.

35.—எண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனிபேதங்கள் எவை?

(1.)	தேவர்	....	11,00,000	யோனிபேதம்.
(2.)	மனிதர்	....	9,00,000	,,
(3.)	நாற்கால் விலங்கு		10,00,000	,,
(4.)	பறவை	....	10,00,000	,,
(5.)	ஊர்வன	....	15,00,000	,,
(6.)	நீர்வாழ்வன	....	10,00,000	,,
(7.)	தாவரம்	....	19,00,000	,,
		ஆக	84,00,000	யோனிபேதம்.

36.—ஆன்மாக்கள் வினைகளைச் செய்தற்கும் வினைப்பயன்களை அனுபவித்தற்கும் இடம் எவை?

இருவினைகளைச் செய்தற்கும் இருவினைப் பயன்களை அநுபவித்தற்கும் இடம் பூமி; நல்வினைப்பயனை அனுபவித்தற்கு இடஞ் சுவர்க்க முதலிய மேலுலகங்கள்; தீவினைப்பயனை அநுபவித்தற்கு இடம் இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்கள்.

37.—பூமியிலே பிறந்த ஆன்மாக்கள் சரீரத்தை விட்டவுடனே யாது செய்யும்?

நல்வினை செய்த ஆன்மாக்கள், தூலசரீரத்தை விட்டவுடனே, சூக்கும சரீரத்தோடு பூதசார சரீரமாகிய தேவ சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, சுவர்க்கத்திலே போய், அந்நல்வினைப்பயனாகிய இன்பத்தை அநுபவிக்கும். தீவினை செய்த ஆன்மாக்கள், தூலசரீரத்தை விட்டவுடனே, சூக்கும சரீரத்தோடு பூதசரீரமாகிய யாதனாசரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, நரகத்திலேபோய், அத்தீவினைப் பயனாகிய துன்பத்தை அநுபவிக்கும். இப்படியன்றி, ஒருதூலசரீரத்தை விட்டவுடனே,

பூமியிலே தானே ஒரு யோனிவாய்ப்பட்டு, மற்றொரு தூல சரீரத்தை எடுப்பதும் உண்டு.

38.—சுவர்க்கத்திலே இன்பம் அநுபவித்த ஆன்மாக்கள் பின்பு யாது செய்யும்?

தொலையாது எஞ்சிநின்ற கன்மசேடத்தினாலே திரும்பப் பூமியில் வந்து மனிதர்களாய்ப் பிறக்கும்.

39.—நரகத்திலே துன்பம் அநுபவித்த ஆன்மாக்கள் பின்பு யாதுசெய்யும்?

தொலையாது எஞ்சிநின்ற கன்மசேடத்தினாலே திரும்பப் பூமியில் வந்து, முன்பு தாவரங்களாயும், பின்பு நீர்வாழ்வனவாயும், பின்பு ஊர்வனவாயும், பின்பு பறவைகளாயும், பின்பு விலங்குகளாயும் பிறந்து, பின்பு முன்செய்த நல்வினைவந்து பொருந்த மனிதர்களாய்ப் பிறக்கும்.

40.—எழுவகைப் பிறப்பினுள்ளும் எந்தப் பிறப்பு அருமையுடையது?

பசுபதியாகிய சிவபெருமானை அறிந்து வழிபட்டு முத்தியின்பம் பெற்றுய்தற்குக் கருவியாதலால் மனிதப்பிறப்பே மிக அருமையுடையது.

41.—மனிதப்பிறப்பை எடுத்த ஆன்மாக்களுக்கு எப்பொழுது அம்முத்தி சித்திக்கும்?

அவர்கள், தங்கள் தங்கள் பக்குவத்துக்கு ஏற்பப், படிமுறையினாலே, பிறவிதோறும் பௌத்தம் முதலிய புறச்சமயங்களில் ஏறி ஏறி அவ்வச்சமயத்துக்கு உரிய நூல்களில் விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்வார்கள்; பின்பு அப்புண்ணிய மேலீட்டினாலே வைதிகநெறியை அடைந்து, வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்வார்கள்; பின்பு அப் புண்ணிய மேலீட்டினாலே சைவசமயத்தை அடைவார்கள்; சைவசமயத்தை அடைந்து சிவாகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட சரியை கிரியை யோகங்களை விதிப்படி மெய்யன்போடு அநுட்டித்தவருக்குச் சிவபெருமான் ஞானசாரியரை அதிட்டித்து வந்து சிவஞானம் வாயிலாக உண்மை முத்தியைக் கொடுத்தருளுவர்.

42.—புறச்சமயங்களின் வழியே ஒழுகினவர்களுக்கு யாவர் பலங்கொடுப்பார்?

புறச்சமயிகளுக்கு, அவ்வவரால் உத்தேசித்து வழிபடப்படுந் தெய்வத்தைச் சிவபெருமானே தமதுசத்தியினாலே அதிட்டித்து நின்று, அவ்வவ்வழிபாடு கண்டு, பலங்கொடுப்பார்.

43.—சரியையாவது யாது?

சிவாலயத்துக்குஞ் சிவனடியார்களுக்குந் தொண்டு செய்தல்.

44.—கிரியையாவது யாது?

சிவலிங்கப்பெருமானை அகத்தும் புறத்தும் பூசித்தல்.

45.—யோகமாவது யாது?

விடயங்களின் வழியே போகாவண்ணம் மனத்தை நிறுத்திச், சிவத்தைத் தியானித்துப் பின்பு தியானிப்போனாகிய தானுந் தியானமுந் தோன்றாது தியானப் பொருளாகிய சிவம் ஒன்றே விளங்கப் பெறுதல்.

46.—ஞானமாவது யாது?

பதி பசு பாசம் என்னும் முப்பொருள்களின் இலக்கணங்களை அறிவிக்கும் ஞானநூல்களைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டை கூடல்.

47.—சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்கினாலும் அடையும் பலங்கள் யாவை?

சரியையினால் அடையும் பலஞ்சிவசாலோக்கியமும், கிரியையினால் அடையும்பலஞ் சிவசாமீப்பியமும், யோகத்தினால் அடையும்பலஞ் சிவசாரூப்பியமுமாம். இம்மூன்றும் பதமுத்தி. ஞானத்தினால் அடையும்பலஞ் சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

பாசவியல்.

48.—பாசமாவன யாவை?

ஆன்மாக்களைப் பந்தித்து நிற்பவைகளாம். [பந்தித்தல் - கட்டுதல். பாசம், மலம் என்பவை ஒரு பொருட் சொற்கள்.]

49.—பாசம் எத்தனை வகைப்படும்?

ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூவகைப்படும். இம்மூன்றோடு, மாயேயம், திரோதாயி என இரண்டு கூட்டிப் பாசம் ஐந்து என்று கொள்வதும் உண்டு.

50.—ஆணவமாவது யாது?

செம்பிற் களிம்புபோல ஆன்மாக்களின் அநாதியே உடன் கலந்து நிற்பதாய், ஒன்றேயாய், ஆன்மாக்கள்தோறும் வெவ்வேறாகி அவைகளுடைய அறிவையுந் தொழிலையும் மறைத்து நின்று தத்தங்காலவெல்லையிலே நீங்கும் அநேக சக்திகளையுடையதாய்ச், சடமாய் இருப்பது.

51.—கன்மமாவன யாவை?

ஆன்மாக்கள் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலே செய்த புண்ணிய பாவங்கள். இவை, எடுத்த பிறப்பிலே செய்யப்பட்டபொழுது, ஆகாமியம் எனப்பெயர்பெறும்.

பிறவிதோறும் இப்படி ஈட்டப்பட்டுப் பக்குவப்படும்வரையும் புத்திதத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிலே கிடக்கும்பொழுது சஞ்சிதம் எனப்பெயர்பெறும். இச்சஞ்சித கன்மங்களுள்ளே பக்குவப்பட்டவை, மேல் எடுக்கும் உடம்பையும் அதுகொண்டு அநுபவிக்கப்படும் இன்பதுன்பங்களையுந் தந்து பயன்படும்பொழுது, பிராரத்தம் எனப் பெயர்பெறும்.

52.—மாயை எத்தனை வகைப்படும்?

சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை என மூன்றுவகைப்படும். இவைகளுள்ளே, சுத்தமாயை அசுத்தமாயை இரண்டும் நித்தியம்; பிரகிருதிமாயை, அசுத்தமாயையினின்றுந் தோன்றியதாதலால், அநித்தியம்.

53. சுத்தமாயையாவது யாது?

நித்தியமாய், வியாபகமாய், அருவமாய்ச், சடமாய்ச், சொல்வடிவமுஞ் சுத்தமாகிய பொருள்வடிவுந் தோன்றுதற்கு முதற்காரணமாய், மயக்கஞ் செய்யாததாய் இருப்பது.

54.—அசுத்தமாயையாவது யாது?

நித்தியமாய், வியாபகமாய், அருவமாய்ச் சடமாய்ப், பிரளயகாலத்திலே ஆன்மாக்களுடைய கன்மங்களுக்கு உறைவிடமாய், ஆன்மாக்களுக்குச் சுத்தாசுத்தமும் அசுத்தமுமாகிய தனுகரண புவன போகங்கள் தோன்றுதற்கு முதற்காரணமாய், மயக்கஞ் செய்வதாய் இருப்பது.

55.—மாயேயமாவன யாவை?

மாயையால் ஆகிய தத்துவங்களும், அவைகளால் ஆகிய தனு கரண புவன போகங்களுமாம்.

56.—திரோதாயியாவது யாது?

ஆணவங் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களையுந் தொழிற்படுத்திப் பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசத்தி. இது,

மலத்தைச் செலுத்துதலினாலே, மலம் என உபசரிக்கப் பட்டது.

57.—மாயாகாரியமாகிய தனு கரண புவன போகங்களைச் சிவ பெருமான் ஆன்மாக்களுக்குக் கொடுப்பது எதன் பொருட்டு.

ஆன்மாக்களைப் பந்தித்த ஆணவமலமுங் கன்மமலமு மாகிய நோய்களைத் தீர்த்துச் சிவானந்தப்பெரும்பேற்றைக் கொடுக்கும்பொருட்டு.

58.—தனுகரண முதலியவைகளும் மலமன்றோ, மலமென்பது அழுக்கன்றோ, ஆணவமாகிய அழுக்கை மாயாமலமாகிய அழுக்கினாலே எப்படிப் போக்கலாம்?

வண்ணான், கோடிப் புடைவையிலே சாணியையும் உவர் மண்ணையும் பிசறி, மிகக் கறுத்தது என்னும்படி செய்து முன்னையதாகிய அழுக்கோடு பின்னையதாகிய அழுக்கையும் போக்கி, அப்புடைவையை மிகவெண்மையுடையதாகச் செய்வன்; அதுபோலவே சிவபெருமான் ஆன்மாவினிடத்தே மாயாமலத்தைக் கூட்டி, அநாதிபந்தமாகிய ஆணவமலத்தோடு ஆதிபந்தமாகிய மாயாமலத்தையும் போக்கி, அவ்வான்மாவைச் சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வுடையதாகச் செய்வார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

வேதாகமவியல்.

59.—சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு அருளிச்செய்த முதனூல்கள் எவை?

வேதம், சிவாகமம் என்னும் இரண்டுமாம். வேதத்தின் பெயர் சுருதி, நிகமம். ஆகமத்தின் பெயர் தந்திரம், மந்திரம், சித்தாந்தம்.

60.—வேதம் எத்தனை?

இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வம் என நான்காம்.

61.—சிவாகமம் எத்தனை?

காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம் புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் என இருபத்தெட்டாம்.

62.—வேதநான்கும் எங்கே தோன்றின?

சதாசிவமூர்த்தியுடைய தற்புருட முகத்தினின்றும் இருக்குவேதமும், அகோரமுகத்தினின்றும் யசுர்வேதமும், வாமதேவமுகத்தினின்றுஞ் சாமவேதமும், சத்தியோசாத முகத்தினின்றும் அதர்வவேதமுந் தோன்றின.

63.—சிவாகம மிருபத்தெட்டும் எங்கே தோன்றின?

சதாசிவமூர்த்தியுடைய உச்சிமுகமாகிய ஈசானத்தினின்றுந் தோன்றின.

64.—வேதநான்கும் எத்தனை சாகையுடையன?

இருக்குவேதம் இருபத்தொருசாகையும், யசுர்வேதம் நூறுசாகையும், சாமவேதம் ஆயிரஞ்சாகையும், அதர்வவேதம் ஒன்பதுசாகையும் உடையன.

65.—வேதநான்கும் தனித்தனி எத்தனை காண்டமுடையன?

பிரமகாண்டமும், பிரமகாண்டத்துக்கு நிமித்தமாகிய கருமகாண்டமும் என இரண்டு காண்டமுடையன. பிரமகாண்டத்தின் பெயர் பிரபல சுருதி, வேதாந்தம், வேதசிரசு, உபநிடதம். கருமகாண்டத்தின் பெயர் அற்பசுருதி.

66.—வேதத்துக்கு அங்கமாகிய நூல்கள் எவை?

சிக்ஷை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தோவிசிதி, சோதிடம் என்னும் ஆறுமாம்.

67.—சிக்ஷையாவது யாது?

வேதங்களை உதாத்தம் அநுதாத்தம் முதலிய சுரவேறுபாட்டினால் உச்சரிக்கு முறைமையை அறிவிப்பது.

68.—கற்பமாவது யாது?

வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட கருமங்களை அநுட்டிக்கும் முறைமையை அறிவிப்பது.

69.—வியாகரணமாவது யாது?

வேதங்களில் எழுத்துச் சொற்பொருளிலக்கணங்களை அறிவிப்பது.

70.—நிருத்தமாவது யாது?

வேதங்களின் சொற்களுடைய பொருளை அறிவிப்பது.

71.—சந்தோவிசிதியாவது யாது?

வேதமந்திரங்களிற் காயத்திரி முதலிய சந்தங்களின் பெயரையும் அவ்வவைகளுக்கு எழுத்து இவ்வளவென்பதையும் அறிவிப்பது.

72.—சோதிடமாவது யாது?

வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட கருமங்களைச் செய்தற்கு உரிய காலவிசேஷங்களை அறிவிப்பது.

73.—வேதத்துக்கு உபாங்கமாகிய நூல்கள் எவை?

புராணம், நியாயம், மீமாஞ்சை, மிருதி என்னும் நான்குமாம்.

74.—புராணமாவது யாது?

பரமசிவன் உலகத்தைப் படைத்தல் அழித்தல் முதலியவைகளைக் கூறும் வேதவாக்கியப் பொருள்களை வலியுறுத்தி விரித்து அறிவிப்பது. உலகத்தினது தோற்றமும், ஒடுக்கமும், பாரம் பரியங்களும், மனுவந்தரங்களும், பாரம்பரியக் கதைகளுமாகிய இவ்வைந்தையுங் கூறுதலால், புராணம் பஞ்சலக்கணம் எனவும் பெயர் பெறும். இதிகாசமும் புராணத்துள் அடங்கும்.

75.—நியாயமாவது யாது?

வேதப்பொருளை நிச்சயித்தற்கு அநுகூலமாகிய பிரமாணம் முதலியவைகளை அறிவிப்பது.

76.—மீமாஞ்சையாவது யாது?

வேதப்பொருளினுடைய தாற்பரியத்தை அறிதற்கு அநுகூலமாகிய நியாயங்களை ஆராய்ச்சி செய்து அறிவிப்பது. அது பூருவமீமாஞ்சை, உத்தரமீமாஞ்சை என இரண்டு வகைப்படும். பூருவமீமாஞ்சையின் பெயர் கருமமீமாஞ்சை, உத்தரமீமாஞ்சையின் பெயர் பிரமமீமாஞ்சை, வேதாந்தசூத்திரம்.

77.—மிருதியாவது யாது?

அவ்வவ் வருணங்களுக்கும் ஆச்சிரமங்களுக்கும் உரிய தருமங்களை அறிவிப்பது.

78.—உபவேதங்கள் எவை?

ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம், காந்தருவவேதம், அருத்த வேதம் என்னும் நான்குமாம்.

79.—ஆயுர்வேதமாவது யாது?

எல்லாவற்றையும் அநுட்டித்தற்குச் சாதனமாகிய சரீரத்தை நோயின்றி நிலைபெறச் செய்தற்கு வேண்டப்படு மவைகளை அறிவிப்பது.

80.—தனுர்வேதமாவது யாது?

பகைவர்களாலே நலியாது உலகத்தைக் காத்தற்கு வேண்டப்படும் படைக்கலப் பயிற்சியை அறிவிப்பது.

81.—காந்தருவ வேதமாவது யாது?

கடவுளுக்கு மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கும் இசை முதலிய வைகளை அறிவிப்பது.

82.—அருத்த வேதமாவது யாது?

இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ஏதுவாகிய பொருள்களைச் சம்பாதிக்கும் உபாயத்தை அறிவிப்பது.

83.—சிவாகமம் இருபத்தெட்டுந் தனித்தனி எத்தனை பாதங்க ளுடையன?

ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என நான்கு பாதங்களுடையன.

84.—சிவாகமங்களுக்கு வழிநூல்கள் எவை?

நாரசிங்கம் முதல் விசுவான்மகம் ஈறாகிய உபாகமங்கள் இருநூற்றேழுமாம். நாரசிங்கத்துக்கு மிருகேந்திரம் என்றும் பெயர்.

85.—சிவாகமங்களுக்குச் சார்புநூல்கள் எவை?

தத்துவப் பிரகாசிகை, தத்துவசங்கிரகம், தத்துவத் திரயநிர்ணயம், போககாரிகை, மோக்ஷகாரிகை, நாதகாரிகை,

பரமோக்ஷநிராசகாரிகை, இரத்தினத்திரயம் என்னும் அட்டப்பிரகரண முதலியவைகளாம்.

86.—வேதத்தை ஓதுதற்கு அதிகாரிகள் யாவர்?

உபநயனம் பெற்றவராகிய பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர் என்னும் முதன்மூன்று வருணத்தார்.

87.—சூத்திரரும் நான்கு வருணத்துப் பெண்களும் எதற்கு அதிகாரிகள்?

இதிகாச புராண முதலியவைகளை ஓதுதற்கும், வேதத்தின் பொருளைக் கேட்டற்கும் அதிகாரிகள்.

88.—சிவாகமத்தை ஓதுதற்கு அதிகாரிகள் யாவர்?

சிவாகமத்திற் கிரியாகாண்டம் ஓதுதற்கு விசேஷ தீக்ஷை பெற்ற நான்கு வருணத்தாரும், ஞானகாண்டம் ஓதுதற்கு நிருவாணதீக்ஷைபெற்ற நான்கு வருணத்தாரும் அதிகாரிகள்.

89.—பிராமணர் முதலிய முதன் மூன்று வருணத்தாருக்கும் எக்கிரியைகள் செய்யத்தக்கன?

உபநயனமாத்திரம் பெற்றவருக்கு வைதிகக்கிரியைகண் மாத்திரஞ் செய்யத்தக்கன; உபநயனத்தோடு சிவதீக்ஷையும் பெற்றவருக்கு வைதிகக்கிரியைகளும் ஆகமக்கிரியைகளும் கலந்து செய்யத்தக்கன. ஆகமக்கிரியைகள் செய்யாதொழியின், அவர் பெற்ற சிவதீக்ஷையினால் ஒருசிறிதும் பயனில்லை.

90.—சூத்திரர் முதலாயினாருக்கு எக்கிரியைகள் செய்யத் தக்கன?

சிவதீக்ஷை பெற்ற சூத்திரருக்கும் அநுலோமருக்கும் ஆகமக்கிரியைகள் செய்யத்தக்கன. சிவதீக்ஷை பெறாத சூத்திரர் முதலானவருக்குப் பிரணவமின்றி நமோந்தமாகிய தேவதோத்திரங்களைக்கொண்டு கிரியைகள் செய்யத்தக்கன.

91.—வேதத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சிவாகமத்துக்கு மாறுபடாவண்ணம் உள்ளபடி அறிவிக்குந் தமிழ் வேதங்கள் எவை?

தேவாரம், திருவாசகம் என்னும் இரண்டுமாம்.

92.—தேவாரம் அருளிச் செய்தவர் யாவர்?

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னும் மூவர்.

93.—திருவாசகம் அருளிச்செய்தவர் யாவர்?

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

94.—திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய இந்நால்வரும் எவ்வாறு பெயர் பெறுவர்?

சைவசமய குரவர் எனப் பெயர் பெறுவர்.

95.—சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சுருக்கி இனிது விளக்குந் தமிழ்ச் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் எவை?

திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மை நெறி விளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்னும் பதினான்குமாம்.

96.—திருவுந்தியார் அருளிச்செய்தவர் யாவர்?

உய்யவந்த தேவநாயனார்.

97.—திருக்களிற்றுப்படியார் அருளிச் செய்தவர் யாவர்?

திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார்; இவர் திருவுந்தியார் அருளிச்செய்த உய்யவந்ததேவநாயனாருடைய சீடராகிய திருவியலூர் ஆளுடைய தேவநாயனாருடைய சீடர்.

98.—சிவஞானபோதம் அருளிச் செய்தவர் யாவர்?

திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டதேவர். இவருக்குச் சுவேதவனப்பெருமாள் என்பது பிள்ளைத்திருநாமம்.

99.—சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது என்னும் இரண்டும் அருளிச்செய்தவர் யாவர்?

சகலாகமபண்டிதர் என்னுங் காரணப்பெயர் பெற்ற திருத்துறையூர் அருணந்திசிவாசாரியார்; இவர் மெய்கண்டதேவருடைய சீடர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள்ளே தலைவர்.

100.—உண்மை விளக்கம் அருளிச்செய்தவர் யாவர்?

திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தார்; இவர் மெய்கண்டதேவருடைய சீடர்களுள் ஒருவர்.

101.—எஞ்சி நின்ற சிவப்பிரகாசம் முதலிய எட்டும் அருளிச் செய்தவர் யாவர்?

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்; இவர் தில்லைவாழந்தணர்களுள் ஒருவர்; இவர் அருணந்தி சிவாசாரியருடைய சீடராகிய திருப்பெண்ணாகட மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியருடைய சீடர்.

102.—மெய்கண்டதேவர், அருணந்திசிவாசாரியர், மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர், உமாபதிசிவாசாரியர், என்னு நால்வரும் எவ்வாறு பெயர்பெறுவர்?

திருக்கைலாச பரம்பரைச் சந்தானகுரவர் எனப்பெயர் பெறுவர்.

103.—மெய்கண்ட தேவருக்கு ஆசாரியர் யாவர்?

திருக்கைலாச மலையினின்றுந் தேவவிமானத்தின்மேற்கொண்டு எழுந்தருளிவந்த பரஞ்சோதி மகாமுனிவர்.

104.—பரஞ்சோதிமகாமுனிவருக்கு ஆசாரியர் யாவர்?

சத்தியஞான தரிசனிகள்.

105.—சத்தியஞான தரிசனிகளுக்கு ஆசாரியர் யாவர்?

சனற்குமாரமகாமுனிவர்.

106.—சனற்குமார மாமுனிவருக்கு ஆசாரியர் யாவர்?

திருநந்திதேவர்.

107.—திருநந்திதேவருக்கு ஆசாரியர் யாவர்?

ஸ்ரீகண்டபரமசிவன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

சைவபேதவியல்.

108.—சிவபெருமானைச் சிவாகமவிதிப்படி வழிபடுதற்கு யோக்கியதையைப் பிறப்பிப்பது யாது?

சிவதீக்ஷை.

109.—சிவதீக்ஷை பெற்றபின் ஆவசியகமாக அநுட்டிக்கப்படுங் கருமங்கள் எவை?

இயமநியமங்களும், சந்தியாவந்தனம், சிவலிங்கபூசை, தேவார திருவாசக பாராயணம், சிவாலயகைங்கரியம், சிவாலய தரிசனம், குருவாக்கிய பரிபாலனம், இயன்றமட்டும் மாகேசுர பூசை முதலியவைகளுமாம். [கைங்கரியம் - தொண்டு.]

110.—இயமம் என்பன எவை?

கொல்லாமை, வாய்மை, கள்ளாமை, பிறர்மனைவியரையும் பொதுமகளிரையும் விரும்பாமையாகிய ஆண்டகைமை, இரக்கம், வஞ்சனையில்லாமை, பொறையுடைமை, மனங் கலங்காமை, அற்பாகாரம், சுசியுடைமை என்னும் பத்துமாம்.

111.—நியமம் என்பன எவை?

தவம், மனமுவந்திருத்தல், கடவுள் உண்டென்னும் விசுவாசம், பாவத்துக்குப் பயந்து தேடிய பொருளைச் சற்பாத்திரமாயுள்ளவருக்குக் கொடுத்தல், தன்னின் மூத்தோரை வழிபடுதல், உயிர்க்கு உறுதிபயக்கும் உண்மை நூல்களைக் கேட்டல், குலஞ் செல்வம் அதிகாரம் முதலியவைகளினாலே செருவம் இன்றி அடங்கி யொழுகுதல், தக்கனவுந் தகாதனவும் பகுத்தறிதல், செபம், விரதம் என்னும் பத்துமாம்.

112.—அநுட்டிக்கலாகாத கருமங்கள் எவை?

சிவநிந்தை, குருநிந்தை, சிவனடியார் நிந்தை, சிவசாத்திரநிந்தை, தேவத்திரவியங்களை உபயோகஞ்செய்தல், உயிர்க்கொலை முதலியவைகளாம்.

113.—அநுட்டானத்தில் வழுவிய பாவங்கள் எப்படி நீங்கும்?

அறியப்பட்ட பாவங்கள் பிராயச்சித்தங்களினாலே நீங்கும்; அறியப்படாத பாவங்கள் அந்தியேட்டிக் கிரியையினாலே நீங்கும்.

114.—தீக்ஷை பெற்றுந் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட சைவாசாரங்களை அநுட்டியாது விடுத்தவர் யாது பெறுவர்?

பைசாசபுவனத்திற் பிசாசுகளாய் அங்குள்ள போகங்களை அநுபவிப்பர்.

115.—சிவதீக்ஷை பெற்றுச் சிவபெருமானை வழிபடுவோர்கள் யாது பெயர் பெறுவார்கள்?

சைவர் என்னும் பெயர் பெறுவர்கள்.

116.—சைவர்கள் சாதிபேதத்தினால் எத்தனை வகைப் படுவர்கள்?

ஆதிசைவர், மகாசைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவர் என அறுவகைப்படுவர்கள்.

117.—ஆதிசைவராவார் யாவர்?

அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய ஐந்து திருமுகங்களினுந் தீக்ஷிக்கப்பட்ட இருடிகளுடைய கோத்திரங்களிற் பிறந்தவராகிய சிவப்பிராமணர்.

118.—மகாசைவராவார் யாவர்?

பிரமாவினுடைய முகங்களிற் றோன்றிய இருடிகளுடைய கோத்திரங்களிற் பிறந்தவராகிய வைதிகப்பிராமணருள்ளே சிவதீக்ஷை பெற்றவர்.

119.—அநுசைவராவார் யாவர்?

சிவதீக்ஷைபெற்ற க்ஷத்திரியரும் வைசியரும்.

120.—அவாந்தரசைவராவார் யாவர்?

சிவதீக்ஷை பெற்ற சூத்திரர்.

121.—பிரவரசைவராவார் யாவர்?

சிவதீக்ஷை பெற்ற அநுலோமர்.

122.—அந்தியசைவராவார் யாவர்?

சிவதீக்ஷை பெற்ற பிரதிலோமர் முதலிய மற்றைச் சாதியார்.

123.—சைவர்கள் தீக்ஷாபேதத்தினால் எத்தனை வகைப்படுவார்கள்?

சமயதீக்ஷிதர், விசேஷதீக்ஷிதர், நிருவாணதீக்ஷிதர் ஆசாரியர் என நால்வகைப்படுவர்கள்.

124.—சமயதீக்ஷிதராவார் யாவர்?

சமயதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டு, சந்தியாவந்தன மாத்திரமேனும், சந்தியாவந்தனம் சிவாலயப்பணி என்னும் இரண்டுமேனும், அநுட்டிப்பவர்.

125.—சந்தியாவந்தன மாத்திரம் அநுட்டிக்குஞ் சமயிகள் யாது பெயர் பெறுவர்?

சந்தியோபாஸ்திபரர் என்னும் பெயர்பெறுவர். [உபாஸ்தி - வழிபாடு.]

126.—சந்தியாவந்தனஞ் சிவாலயப்பணி என்னும் இரண்டும் அநுட்டிக்குஞ் சமயிகள் யாது பெயர் பெறுவர்?

சிவகர்மரதர் என்னும் பெயர் பெறுவர். [ரதர் - விருப்பமுடையவர்.]

127.—விசேஷதீக்ஷிதராவார் யாவர்?

சமயதீக்ஷை விசேஷதீக்ஷை என்னும் இரண்டும் பெற்றுக்கொண்டு, சந்தியாவந்தனஞ் சிவலிங்கபூசை என்னும் இரண்டும் அநுட்டிப்பவர்.

128.—நிருவாணதீக்ஷிதராவார் யாவர்?

சமயதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷை, நிருவாணதீக்ஷை என்னும் மூன்றும் பெற்றுக்கொண்டு, சந்தியாவந்தனஞ் சிவலிங்கபூசை என்னும் இரண்டனோடு ஞானபூசையும் அநுட்டிப்பவர்.

129.—ஞானபூசையென்பது என்னை?

ஞானநூல்களாகிய சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களை விதிப்படியே ஓதல், ஓதுவித்தல், அவைகளின் பொருளைக்

கேட்டல், கேட்பித்தல், கேட்டதைச் சிந்தித்தல் என்னும் ஐந்துமாம்.

130.—ஆசாரியராவார் யாவர்?

சமயதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷை, நிருவாணதீக்ஷை, ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும் நான்கும் பெற்றுக்கொண்டு, நித்திய கருமங்களோடு தீக்ஷை பிரதிட்டை முதலிய கிரியைகளுஞ் செய்பவர்.

131.—ஆசாரியராதற்கு யோக்கியர் யாவர்?

பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாருள்ளும், மனக்குற்றங்களும் உடற்குற்றங்களும் இல்லாதவராய் நிகண்டு கற்று இலக்கியவாராய்ச்சி செய்து இலக்கணமுந் தருக்கமும் நீதிநூல்களுஞ் சிவபுராணங்களும் படித்தறிந்தவராய், தேவார திருவாசகங்களைப் பண்ணோடு ஓதினவராய், சைவாகமங்களை ஓதி, அவைகளால் உணர்த்தப்படும் நான்கு பாதங்களையும் அறிந்தவராய், சீடர்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தையுஞ் சைவசமயத்தையும் போதித்தலின்கண் அதிசமர்த்தராய் உள்ளவர்.

132.—ஆசாரியராதற்கு யோக்கியரல்லாதவர் யாவர்?

நான்குவருணத்துக்குட்படாதவன், கணவன் இருக்கக் கள்ளக்கணவனுக்குப் பிறந்தவனாகிய குண்டகன், கணவன் இறந்தபின் கள்ளக்கணவனுக்கு விதவையிடத்துப் பிறந்தவனாகிய கோளகன், வியபிசாரஞ்செய்த மனைவியை விலக்காதவன், குருடன், ஒற்றைக்கண்ணன், செவிடன், முடவன், சொத்திக்கையன், உறுப்புக்குறைந்தவன், உறுப்புமிகுந்தவன், தீராவியாதியாளன், பதினாறு வயசுக்கு உட்பட்டவன், எழுபது வயசுக்கு மேற்பட்டவன், கொலை களவு முதலிய தீயொழுக்க முடையவன், சைவாகமவுணர்ச்சி யில்லாதவன் முதலானவர்.

133.—இக்குற்றமுடைய ஆசாரியரைக்கொண்டு தீக்ஷை பிரதிட்டை முதலியன செய்வித்தவர் யாது பெறுவர்?

அவைகளால் ஆகும் பயனை இழந்து, நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர். ஆதலினாலே, குருலக்கணங்கள் அமையப்பெற்ற ஆசாரியரைக்கொண்டே தீக்ஷை பிரதிட்டை முதலியன செய்வித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

134. இன்ன இன்ன வருணத்தார் இன்ன இன்ன வருணத்தாருக்கு ஆசாரியராகலாம் என்னும் நியமம் உண்டோ?

ஆம்: பிராமணர் பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாருக்கும், க்ஷத்திரியர் க்ஷத்திரியர் முதலிய மூன்றுவருணத்தாருக்கும், வைசியர் வைசியர் முதலிய இரண்டுவருணத்தாருக்கும், சூத்திரர் சூத்திரருக்குஞ் சங்கரசாதியாருக்கும் ஆசாரியராகலாம். இந்நியமங் கிரியாகாண்டத்தின் மாத்திரமேயாம்; ஞானகாண்டத்திலோவெனின், நான்கு வருணத்துள்ளும் உயர்ந்த வருணத்தாருக்குத் தாழ்ந்த வருணத்தாரும் ஆசாரியராகலாம்.

135.—சிவஞானத்தை அடைய விரும்பிய சீடன் தான் அடைந்த ஆசாரியரிடத்தே சிவஞானம் இல்லையாயின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

வண்டானது தான் அடைந்த பூவினிடத்தே தேன் இல்லையாயின் அதனைவிட்டுத் தேன் உள்ள பூவைத்தேடி அடைவதுபோலச், சீடன் தான் அடைந்த ஆசாரியரிடத்தே சிவஞானம் இல்லையாயின், அவரைவிட்டுச் சிவஞானம் உள்ள ஆசாரியரைத் தேடியடையலாம்; அடையினும், மூன்று சந்தியினும், கிரியை உபதேசித்த முந்திய ஆசாரியரைத் தியானஞ் செய்துகொண்டே ஞானம் உபதேசித்த பிந்திய ஆசாரியரைத் தியானஞ்செய்தல்வேண்டும்.

136.—இன்ன இன்ன வருணத்தார் இன்ன இன்ன தீக்ஷை பெறுதற்கு யோக்கியர் என்னும் நியமம் உண்டோ?

ஆம்: நான்குவருணத்தாரும் அநுலோமர் அறுவரும் ஆகிய பத்துச் சாதியாரும் ஔத்திரிதீக்ஷை பெறுதற்கு யோக்கியர். மற்றைச்சாதியார் ஔத்திரி தீக்ஷைக்கு யோக்கியரல்லர்; ஔத்திரி தீக்ஷைக்கு அங்கமாகிய நயனதீக்ஷை, பரிசதீக்ஷை, வாசகதீக்ஷை, மானசதீக்ஷை, சாத்திரதீக்ஷை, யோகதீக்ஷை என்னும் ஆறனுள்ளுந் தத்தஞ் சாதிக்கும் பரிபக்குவத்துக்கும் ஏற்றதீக்ஷை பெறுதற்கு யோக்கியர். ஆசாரியர் தமது பாதோதகத்தைக் கொடுத்தலும் ஒரு தீக்ஷையாம்: சீடர் அதனைச் சிரத்தையோடும் ஏற்றுச் சிரசின்மீது புரோக்ஷித்து, ஆசமனஞ் செய்யக்கடவர்.

137.—ஔத்திரி தீக்ஷையாவது யாது?

ஓமத்தோடுகூடச் செய்யப்படும் தீக்ஷை. [ஹோத்திரம்-ஓமம்.]

138.—ஔத்திரி தீக்ஷை எத்தனை வகைப்படும்?

ஞானவதி, கிரியாவதி என இரண்டுவகைப்படும்.

139.—ஞானவதியாவது யாது?

குண்டம் மண்டலம் அக்கினி நெய் சுருக்குச்சுருவ முதலியவைகளெல்லாம் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு, விதிப்படி அகத்தே ஆகுதி முதலிய கிரியைசெய்து, சீடனது பாசத்தைக் கெடுக்குந் தீக்ஷையாம். இது சத்திதீக்ஷை எனவும் பெயர்பெறும்.

140.—கிரியாவதியாவது யாது?

குண்ட மண்டலங்களைப் புறத்தேயிட்டு, விதிப்படி புறம்பே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்து, சீடனது பாசத்தைக் கெடுக்குந் தீக்ஷையாம். இது மாந்திரி தீக்ஷை எனவும் பெயர்பெறும்.

141.—ஞானவதி, கிரியாவதி என்னும் இரண்டுந் தனித்தனி எத்தனை வகைப்படும்?

சமயதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷை, நிருவாணதீக்ஷை என மூன்றுவகைப்படும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

விபூதியியல்.

142.—சைவர்களால் ஆவசியகமாகச் சரீரத்திலே தரிக்கற்பாலனவாகிய சிவசின்னங்கள் யாவை?

விபூதி, உருத்திராக்ஷம் என்னும் இரண்டுமாம்.

143.—விபூதியாவது யாது?

பசுவின் சாணத்தை அக்கினியினாலே தகித்தலால் உண்டாகிய திருநீறு. விபூதியின் பெயர் பசிதம், பசுமம், க்ஷாரம், இரக்ஷை.

144.—எந்நிறவிபூதி தரிக்கத்தகும்?

வெண்ணிறவிபூதியே தரிக்கத்தகும்; கருநிற விபூதியும், செந்நிறவிபூதியும், புகைநிறவிபூதியும், பொன்னிறவிபூதியுந் தரிக்கலாகாது.

145.—விபூதியை எப்படி எடுத்து வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்?

புதுவஸ்திரத்தினாலே வடித்தெடுத்துப் புதுபாண்டத்தினுள்ளே இட்டு, மல்லிகை, முல்லை, பாதிரி, சிறுசண்பகம்

முதலிய சுகந்த புஷ்பங்களை எடுத்து அதனுள்ளேபோட்டுப், புதுவஸ்திரத்தினாலே அதன்வாயைக் கட்டிவைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

146.—விபூதியை எதில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு தரித்தல் வேண்டும்?

பட்டுப்பையிலேனும், சம்புடத்திலேனும், வில்வக் குடுக்கையிலேனும், சுரைக்குடுக்கையிலேனும், எடுத்து வைத்துக்கொண்டு தரித்தல்வேண்டும். குடுக்கைகளினன்றிப் பிறவற்றில் உள்ள விபூதியைக் கவிழ்க்கலாகாது.

147.—விபூதியை எந்தத்திக்குமுகமாக இருந்துகொண்டு தரித்தல் வேண்டும்?

வடக்கு முகமாகவேனும், கிழக்கு முகமாகவேனும் இருந்துகொண்டு தரித்தல்வேண்டும்.

148.—விபூதியை எப்படித் தரித்தல் வேண்டும்?

நிலத்திலே சிந்தாவண்ணம் அண்ணாந்து "சிவ சிவ" என்று சொல்லி, வலக்கையின் நடுவிரல் மூன்றினாலுந் தரித்தல்வேண்டும் இப்படியன்றி, நடுவிரல் ஆழிவிரல்களினால் இடப்பக்கந் தொடுத்திழுத்துப் பெருவிரலினால் வலப்பக்கந் தொடுத்திழுத்துத் தரித்தலுமாம். வாயங்காந்து கொண்டும், தலை நடுக்கிக்கொண்டும், கவிழ்ந்துகொண்டுந் தரிக்கலாகாது. ஒருவிரலாலேனும் ஒருகையாலேனுந் தரிக்கலாகாது.

149.—விபூதி நிலத்திலே சிந்தினால், யாது செய்தல்வேண்டும்?

சிந்திய விபூதியை எடுத்துவிட்டு அந்தத்தலத்தைச் சுத்திசெய்தல்வேண்டும்.

150.—எவ்வெவர் முன் எவ்வெப்பொழுது விபூதி தரிக்கலாகாது?

சண்டாளர் முன்னும், பாவிகண்முன்னும், அசுத்த நிலத்தும், வழிநடக்கும்போதும், கிடக்கும்போதுந் தரிக்கலாகாது.

151.—எவ்வெக்காலங்களிலே விபூதி ஆவசியகமாகத் தரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்?

சந்தியாகாலமூன்றினும், சூரியோதயத்தினும் சூரியாஸ்தமயனத்தினும், ஸ்நானஞ்செய்தவுடனும், பூசைக்கு முன்னும் பின்னும், போசனத்துக்கு முன்னும் பின்னும், நித்திரைக்கு முன்னும் பின்னும், மலசலமோசனஞ் செய்து சௌசம் பண்ணி ஆசமித்தபின்னும், தீக்ஷையில்லாதவர் தீண்டிய போதும், பூனை கொக்கு எலி முதலியன தீண்டியபோதும், விபூதி ஆவசியகமாகத் தரித்தல்வேண்டும்.

152.—விபூதி தரியாதவருடைய முகம் எதற்குச்சமமாகும்?

சுடுகாட்டுக்குச் சமமாகும்; ஆதலினால் விபூதி தரித்துக் கொண்டே புறத்திற் புறப்படல் வேண்டும்.

153.—ஆசாரியராயினுஞ் சிவனடியாராயினும் விபூதி தந்தால், எப்படி வாங்கித் தரித்தல் வேண்டும்?

மூன்றுதரமாயினும் ஐந்துதரமாயினும் நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு, இரண்டு கைகளையும் நீட்டி வாங்கித் தரித்துக்கொண்டு, முன்போல மீட்டும் நமஸ்கரித்தல் வேண்டும்.

154.—எப்படிப்பட்ட விபூதி தரிக்கலாகாது?

ஒருகையால் வாங்கிய விபூதியும், விலைக்குக்கொண்ட விபூதியும், சிவதீக்ஷையில்லாதார் தந்த விபூதியுந்தரிக்கலாகாது.

155.—சுவாமி முன்னும், சிவாக்கினி முன்னும் குருமுன்னும், சிவனடியார் முன்னும் எப்படி நின்று விபூதி தரித்தல்வேண்டும்?

முகத்தைத் திருப்பிநின்று தரித்தல் வேண்டும்.

156.—சுவாமிக்குச் சாத்தப்பட்ட விபூதிப்பிரசாதம் யாவராயினுங் கொண்டுவரின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

கொண்டுவந்தவர் தீக்ஷை முதலியவற்றினாலே தம்மின் உயர்ந்தவராயின், அவரை நமஸ்கரித்து வாங்கித் தரித்தல் வேண்டும்; அப்படிப்பட்டவரல்லராயின், அவ்விபூதிப் பிரசாதத்தை ஒருபாத்திரத்தில் வைப்பித்து, அதனைப் பத்திர புஷ்பங்களால் அருச்சித்து நமஸ்கரித்து எடுத்துத் தரித்தல் வேண்டும்.

157.—விபூதிதாரணம் எத்தனை வகைப்படும்?

உத்தூளனம், திரிபுண்டரம் என இரண்டு வகைப்படும்.

158.—திரிபுண்டரமாவது யாது?

முக்குறித் தொகுதி.

159.—திரிபுண்டரம் எப்படித் தரித்தல் வேண்டும்?

வளையாமலும், இடையறாமலும், ஒன்றையொன்று தீண்டாமலும், மிக அகலாமலும், இடைவெளி ஒவ்வோரங்குல வளவினதாகத் தரித்தல்வேண்டும்.

160.—திரிபுண்டரந் தரிக்கத்தக்க தானங்கள் யாவை?

சிரம், நெற்றி, மார்பு, கொப்பூழ், முழந்தாள்கள் இரண்டு, புயங்கள் இரண்டு, முழங்கைகள் இரண்டு, மணிக்கட்டுகள் இரண்டு, விலாப்புறம் இரண்டு, முதுகு, கழுத்து என்னும் பதினாறுமாம்.

இவைகளுள், விலாப்புறம் இரண்டையும் நீக்கிக் காதுகள் இரண்டையுங் கொள்வதும் உண்டு. முழங்கைகளையும் மணிக்கட்டுகளையும் நீக்கிப் பன்னிரண்டு தானங் கொள்வதும்உண்டு.

161.—திரிபுண்டரந் தரிக்குமிடத்து இன்ன இன்ன தானங்களில் இவ்வளவு இவ்வளவு நீளந்தரித்தல் வேண்டும் என்னும் நியமம் உண்டோ?

ஆம்: நெற்றியில் இரண்டு கடைப்புருவ வெல்லை நீளமும், மார்பிலும் புயங்களிலும் அவ்வாறங்குல நீளமும், மற்றைத்தானங்களில் ஒவ்வோரங்குல நீளமும் பொருந்தத் தரித்தல் வேண்டும். இவ்வெல்லையிற் கூடினும் குறையினுங் குற்றமாம்.

162.—எல்லாரும் எப்பொழுதும் விபூதியை சலத்திற் குழைத்துத் தரிக்கலாமா?

தீக்ஷையுடையவர் சந்தியாகால மூன்றினுஞ் சலத்திற் குழைத்துத் தரிக்கலாம்; மற்றைக் காலங்களிற் சலத்திற் குழையாமலே தரித்தல் வேண்டும். தீக்ஷையில்லாதவர் மத்தியானத்துக்குப்பின் சலத்திற் குழையாமலே தரித்தல் வேண்டும்.

163.—விபூதிதாரணம் எதற்கு அறிகுறி?

ஞானாக்கினியினாலே தகிக்கப்பட்ட பசுமல நீக்கத்தில் விளங்குஞ் சிவத்துவப்பேற்றிற்கு அறிகுறி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

உருத்திராக்ஷவியல்.

164.—உருத்திராக்ஷமாவது யாது?

தேவர்கள் திரிபுரத்தசுரர்களாலே தங்களுக்கு நிகழ்ந்த துன்பத்தை விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டபொழுது, திருக்கைலாசபதியுடைய மூன்று திருக்கண்களினின்றும் பொழிந்த நீரிற்றோன்றிய மணியாம்.

165.—உருத்திராக்ஷந் தரித்தற்கு யோக்கியர் யாவர்?

மதுபானமும் மாமிசபோசனமும் இல்லாதவராய், ஆசாரமுடையவராய் உள்ளவர்.

166.—உருத்திராக்ஷந் தரித்துக்கொண்டு மதுபானம் மாமிசபோசனம் முதலியவை செய்தவர் யாது பெறுவர்?

தப்பாது நரகத்தில் வீழ்ந்து, துன்பத்தை அநுபவிப்பர்.

167.—எவ்வெக்காலங்களில் உருத்திராக்ஷம் ஆவசியகமாகத் தரித்துக்கொள்ளல்வேண்டும்?

சந்தியாவந்தனம், சிவமந்திரசெபம், சிவபூசை, சிவத்தியானம், சிவாலயதரிசனம், சிவபுராணம் படித்தல், சிவபுராணங்கேட்டல், சிராத்தம் முதலியவை செய்யுங் காலங்களில் ஆவசியகமாகத் தரித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்; தரித்துக்கொள்ளாது இவை செய்தவருக்குப் பலம் அற்பம்.

168.—ஸ்நானகாலத்தில் உருத்திராக்ஷதாரணங் கூடாதா?

கூடும்: ஸ்நானஞ் செய்யும்பொழுது உருத்திராக்ஷமணியிற் பட்டு வடியுஞ் சலம் கங்காசலத்துக்குச் சமமாகும்.

169.—உருத்திராக்ஷத்தில் எத்தனை முகமணிமுதல் எத்தனை முகமணிவரையும் உண்டு?

ஒருமுகமணி முதற் பதினாறுமுகமணிவரையும் உண்டு.

170.—உருத்திராக்ஷமணியை எப்படிக் கோத்துத் தரித்தல் வேண்டும்?

பொன்னாயினும், வெள்ளியாயினும், தாமிரமாயினும், முத்தாயினும், பவளமாயினும், பளிங்காயினும் இடையிடையே இட்டு, முகத்தோடு முகமும் அடியோடு அடியும் பொருந்தக் கோத்துத் தரித்தல் வேண்டும்.

171.—உருத்திராக்ஷந் தரிக்கத் தக்க தானங்கள் யாவை?

குடுமி, தலை, காதுகள், கழுத்து, மார்பு, புயங்கள், கைகள், பூணூல் என்பவைகளாம்.

172.—இன்ன இன்ன தானங்களில் இத்தனை இத்தனை மணி தரித்தல் வேண்டும் என்னும் நியமம் உண்டோ?

ஆம்: குடுமியிலும் பூணூலிலும் ஒவ்வொருமணியும், தலையிலே இருபத்திரண்டுமணியும், காதுகளிலே ஒவ்வொரு மணி அல்லது அவ்வாறுமணியும், கழுத்திலே முப்பத்திரண்டு மணியும், புயங்களிலே தனிததனி பதினாறு மணியும், கைகளிலே தனித்தனி பன்னிரண்டு மணியும், மார்பிலே நூற்றெட்டுமணியுந் தரித்தல்வேண்டும். குடுமியும் பூணூலும் ஒழிந்த மற்றைத் தானங்களிலே அவ்வத்தானங்கொண்ட அளவு மணி தரித்தலும் ஆகும்

173.—இந்தத் தானங்களெல்லாவற்றினும் எப்போதும் உருத்திராக்ஷந் தரித்துக்கொள்ளலாமா?

குடுமியிலும், காதுகளிலும், பூணூலிலும் எப்போதுந் தரித்துக்கொள்ளலாம்; மற்றைத் தானங்களிலோவெனின், சயனத்திலும், மலசலமோசனத்தினும், நோயினும், சனனாசௌசமரணாசௌசங்களினுந் தரித்துக்கொள்ளலாகாது.

174.—உருத்திராக்ஷதாரணம் எதற்கு அறிகுறி?

சிவபெருமானுடைய திருக்கண்ணிற் றோன்றுந் திருவருட்பேற்றிற்கு அறிகுறி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது
பஞ்சாக்ஷரவியல்.

175.—சைவர்களாலே நியமமாகச் செபிக்கற்பாலதாகிய சிவ மூலமந்திரம் யாது?

ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம்.

176.—ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரசெபத்துக்கு யோக்கியர் யாவர்?

மதுபானமும் மாமிசபோசனமும் இல்லாதவராய், ஆசாரமுடையவராய், சிவதீக்ஷைபெற்றவராய் உள்ளவர்.

177.—ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை எப்படிப் பெற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்?

தத்தம் வருணத்துக்கும் ஆச்சிரமத்துக்குந் தீக்ஷைக்கும் ஏற்பக் குருமுகமாகவே பெற்றுக்கொள்ளல்வேண்டும்.

178.—மந்திரோபதேசம் பெற்றவர் குருவுக்கு யாது செய்துகொண்டு செபித்தல் வேண்டும்?

குருவை வழிபட்டு, அவருக்கு வருஷந்தோறும் இயன்ற தக்ஷிணை கொடுத்துக்கொண்டே செபித்தல் வேண்டும்.

179.—ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்திலே நியமமாக ஒருகாலத்துக்கு எத்தனை உருச் செபித்தல் வேண்டும்?

நூற்றெட்டுருவாயினும், ஐம்பதுருவாயினும், இருபத்தைந்துருவாயினும், பத்துருவாயினும், நியமமாகச் செபித்தல் வேண்டும்.

180.—செபத்துக்கு எதைக்கொண்டு உரு எண்ணல்வேண்டும்?

செபமாலையைக் கொண்டாயினும், வலக்கை விரலிறையைக் கொண்டாயினும், உரு எண்ணல் வேண்டும்.

181.—செபமாலையை என்னமணிகொண்டு செய்வது உத்தமம்?

உருத்திராக்ஷமணிகொண்டு செய்வது உத்தமம்.

182.—செபமாலைக்கு எத்தனைமணி கொள்ளத்தகும்?

இல்வாழ்வான் இருபத்தேழுமணியும், துறவி இருபத்தைந்து மணியுங் கொள்ளத்தகும். இல்வாழ்வான் நூற்றெட்டுமணி ஐம்பத்துநான்கு மணிகளாலுஞ் செபமாலை செய்துகொள்ளலாம்.

183.—செபமாலைக்கு எல்லா முகமணியும் ஆகுமா?

இரண்டுமுகமணியும், மூன்றுமுகமணியும், பன்னிரண்டு முகமணியும், பதின்மூன்றுமுகமணியுஞ் செபமாலைக்கு ஆகாவாம்; அன்றியும், எல்லாமணியும் ஒரேவிதமாகிய முகங்களையுடையனவாகவே கொள்ளல் வேண்டும்; பலவிதமாகிய முகமணிகளையுங் கலந்து கோத்த செபமாலை குற்றமுடைத்து.

184.—செபமணிகளை எதினாலே கோத்தல் வேண்டும்?

வெண்பட்டிலேனும் பருத்தியிலேனும் இருபத்தேழிழையினாலாக்கிய கயிற்றினாலே கோத்தல் வேண்டும்.

185.—செபமாலையை எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

முகத்தோடு முகமும் அடியோடு அடியும் பொருந்தக் கோத்து, ஒன்றை ஒன்று தீண்டாவண்ணம் இடையிடையே, நாகபாசம் பிரமக்கிரந்தி சாவித்திரி என்பவைகளுள் இயன்றதொரு முடிச்சை இட்டு, வடநுனி இரண்டையும் ஒன்றாகக் கூட்டி அதிலே நாயகமணியை ஏறிட்டுக் கோத்து, முடிந்துகொள்ளல் வேண்டும். நாயகமணிக்கு மேரு என்றும் பெயர்

186.—செபமாவது யாது?

தியானிக்கப்படும் பொருளை எதிர்முகமாக்கும்பொருட்டு அதனை உணர்த்தும் மந்திரத்தை உச்சரித்தலாம்.

187.—மந்திரம் என்பதற்குப் பொருள் யாது?

நினைப்பவனைக் காப்பது என்பது பொருள். ஆகவே, மந்திரம் என்னும்பெயர், நினைப்பவனைக் காக்கும் இயல்புடைய வாச்சியமாகிய சிவத்துக்குஞ் சிவசத்திக்குமே செல்லும்; ஆயினும், வாச்சியத்துக்கும் வாசகத்துக்கும் பேதமில்லாமை பற்றி, உபசாரத்தால் வாசகத்துக்குஞ் செல்லும்; எனவே, மந்திரம் வாச்சியமந்திரம் வாசகமந்திரம் என இருதிறப்படும் என்றபடியாயிற்று. [மந்-நினைப்பவன். திரகாப்பது.]

188.—மந்திரசெபம் எத்தனை வகைப்படும்?

மானசம், உபாஞ்சு, வாசகம் என மூவகைப்படும்.

189.—மானசமாவது யாது?

நாநுனி உதட்டைத் தீண்டாமல், ஒருமை பொருந்தி மனசினாலே செபித்தலாம்.

190.—உபாஞ்சுவாவது யாது?

தன் செவிக்குமாத்திரங் கேட்கும்படி, நாநுனி உதட்டைத் தீண்ட மெள்ளச் செபித்தலாம். இதற்கு மந்தம் என்றும் பெயர்.

191.—வாசகமாவது யாது?

அருகிலிருக்கும் பிறர்செவிக்குள் கேட்கும்படி செபித்தலாம். இதற்குப் பாஷ்யம் என்றும் பெயர்.

192.—இம்மூவகைச் செபமும் பலத்தினால் ஏற்றக்குறைவு உடையனவா?

ஆம்: வாசகம் நூறுமடங்கு பலமும், உபாஞ்சு பதினாயிரமடங்கு பலமும், மானசங்கோடி மடங்கு பலமுந் தரும்.

193.—எந்தத் திக்குமுகமாக எப்படி இருந்து செபித்தல் வேண்டும்?

வடக்குமுகமாகவேனும், கிழக்குமுகமாகவேனும், மரப்பலகை, வஸ்திரம், இரத்தின கம்பளம், மான்றோல், புலித்தோல், தருப்பை என்னும் ஆசனங்களுள் இயன்றதொன்றிலே, முழந்தாள் இரண்டையும் மடக்கி, காலோடு காலை அடக்கி, இடத்தொடையினுள்ளே வலப்புறங்காலை வைத்து, இரண்டு கண்களும் மூக்குநுனியைப் பொருந்த நிமிர்ந்திருந்துகொண்டு, செபித்தல் வேண்டும்.

194.—எப்படி இருந்து செபிக்கலாகாது?

சட்டையிட்டுக்கொண்டும், சிரசில் வேட்டி கட்டிக்கொண்டும், போர்த்துக்கொண்டும், குடுமியை விரித்துக்கொண்டும், கௌபீனந்தரியாதும், வேட்டிதரியாதும், விரலிலே பவித்திரந் தரியாதும், பேசிக்கொண்டும், இருளில் இருந்துகொண்டும், நாய் கழுதை பன்றி முதலியவற்றையும், புலையர் முதலாயினோரையும் பார்த்துக்கொண்டுஞ் செபிக்கலாகாது. செபஞ் செய்யும்போது, கோபம், களிப்பு, கொட்டாவி, தும்மல், நித்திரை, சோம்பல், வாதம் முதலியவை ஆகாவாம்.

195.—செபமாலைகொண்டு எப்படிச் செபித்தல் வேண்டும்?

பிறர்கண்ணுக்குப் புலப்படாவண்ணம் பரிவட்டத்தினால் மூடப்பட்ட செபமாலையை, வாசகமாகச் செபிக்கிற் சுட்டுவிரலினும், மந்தமாகச் செபிக்கின் நடுவிரலினும், மானசமாகச் செபிக்கின் ஆழிவிரலினும் வைத்து, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைமனசிலே தியானித்துக்கொண்டு, பெருவிரலினாலே நாயகமணிக்கு அடுத்த முகமேனோக்கிய மணியை முதலாகத் தொட்டு, ஒவ்வொருமணியாகப் போகத்தின் பொருட்டுக் கீழ்நோக்கித்தள்ளியும், முத்தியின் பொருட்டு மேனோக்கித் தள்ளியுஞ் செபித்து, பின்பு நாயக

மணி கைப்பட்டதாயின், அதனைக்கடவாது திரும்ப மறித்து வாங்கி, அதனைத் திரும்பக் கையில் எறிட்டுச் செபித்தல் வேண்டும். செபிக்கும்போது, செபமாலையும் மணிகள் ஒன்றோடொன்று ஓசைப்படிற் பாவமுண்டாம்.

196.—இன்ன இன்ன பொழுது செபித்தவர் போகமோக்ஷங்களுள் இன்னது இன்னது பெறுவர் என்னும் நியமம் உண்டா?

ஆம்: பிராணவாயுவானது இடப்பக்கநாடியாகிய இடையிலே நடக்கும்போது செபித்தவர் போகத்தையும், வலப்பக்கநாடியாகிய பிங்கலையிலே நடக்கும்போது செபித்தவர் மோக்ஷத்தையும், நடுவிற்கு நாடியாகிய சுழுமுனையிலே நடக்கும்போது செபித்தவர் போகம் மோக்ஷம் என்னும் இரண்டையும் பெறுவர்.

197.—ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரசெபம் எவ்வெக்காலங்களிலே விசேஷமாகச் செய்யத்தக்கது?

அட்டமி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பௌர்ணிமை, விதிபாதயோகம், பன்னிரண்டுமாசப் பிறப்பு கிரகணம், சிவராத்திரி, அர்த்தோதயம், மகோதயம் முதலாகிய புண்ணியகாலங்களிலே புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்து, தியானஞ் செபமுதலியன விசேஷமாகச் செய்தல்வேண்டும்.

சித்திரை ஐப்பசி என்னும் இவ்விரண்டு மாசப்பிறப்பும் விஷு எனப்படும்: இவைகளிலே, மாசம் பிறத்தற்கு முன்னெட்டு நாழிகையும் பின்னெட்டு நாழிகையும் புண்ணியகாலம். ஆடிமாசப்பிறப்புத் தக்ஷிணாயனம் எனப்படும்; இதிலே, மாசம் பிறக்குமுன் பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம். தைமாசப்பிறப்பு உத்தராயணம் எனப்படும்; இதிலே மாசம் பிறந்தபின் பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம். கார்த்திகை, மாசி, வைகாசி, ஆவணி என்னும் இந்நான்கு மாசப்பிறப்பும் விட்டுணுபதி எனப்படும்: இவைகளிலே மாசம் பிறக்குமுன் பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம், ஆனி,

புரட்டாதி, மார்கழி, பங்குனி என்னும் இந்நான்கு மாசப்பிறப்பும் சடசீதிமுகம் எனப்படும்; இவைகளிலே, மாசம் பிறந்தபின் பதினாறு நாழிகை புண்ணியகாலம். சூரியகிரகணத்திலே பரிசகாலம் புண்ணியகாலம்; சந்திரகிரகணத்திலே விமோசனகாலம் புண்ணியகாலம்.

அர்த்தோதயமாவது தைமாசத்திலே ஞாயிற்றுக்கிழமையும் அமாவாசையுந் திருவோணநக்ஷத்திரமும் விதிபாதயோகமுங் கூடிய காலம். மகோதயமாவது தைமாசத்திலே திங்கட்கிழமையும் அமாவாசையுந் திருவோணநக்ஷத்திரமும் விதிபாதயோகமுங் கூடிய காலம்.

198.—ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரசெபத்தாற் பயன் என்னை?

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தின் பொருளை அறிந்து, சிவபெருமான் ஆண்டவன் தான் அடிமையென்னு முறைமையை மனத்தகத்தே வழுவாமல் இருத்தி, அதனை விதிப்படி மெய்யன்போடு செபித்துக்கொண்டு வரின், விறகினிடத்தே அக்கினி பிரகாசித்தாற்போல, ஆன்மாவினிடத்தே சிவபெருமான் பிரகாசித்து, மும்மலங்களும் நீங்கும்படி ஞானானந்தத்தைப் பிரசாதித்தருளுவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

சிவலிங்கவியல்.

199.—சிவபெருமானை ஆன்மாக்கள் வழிபடும் இடங்கள் எவை?

சிவபெருமான், புறத்தே சிவலிங்க முதலிய திருமேனிகளும் குருவுஞ் சங்கமமும் ஆதாரமாகக்கொண்டு நின்றும், அகத்தே உயிர் இடமாகக்கொண்டு நின்றும், ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழிபாட்டைக் கொண்டருளுவர். ஆதலால், ஆன்மாக்கள் அவரை வழிபடும் இடங்கள் இவைகளேயாம். சிவத்துக்குப் பெயராகிய இலிங்கம் என்னும் பதம், உபசாரத்தால், அச்சிவம் விளங்கப்பெறும் ஆதாரமாகிய சைல முதலியவற்றிற்கும் வழங்கும். [சைலம் - சிலையாலாகியது.

200.—சிவபெருமான் இவ்விடங்களின் நிற்பர் என்றது, அவர் எங்கும் வியாபகர் என்றதனோடு மாறுபடுமன்றோ?

மாறுபடாது: சிவபெருமான், எங்கும் வியாபகமாய் நிற்பினும், இவ்விடங்களின் மாத்திரமே தயிரில் நெய்போல விளங்கி நிற்பர்; மற்றை இடங்களிலெல்லாம் பாலில் நெய்போல வெளிப்படாது நிற்பர்.

201.—சிவலிங்கம் எத்தனை வகைப்படும்?

பரார்த்தலிங்கம், இட்டலிங்கம் என இருவகைப்படும்.

202.—பரார்த்தலிங்கமாவது யாது?

சிவபெருமான் சங்காரகாலம்வரையுஞ் சாந்நித்தியராய் இருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகிக்கப் பெறும் இலிங்கமாம். இது தாவரலிங்கம் எனவும், பெயர்பெறும்சாந்நித்யம்—அண்மை, அடுத்தல், வெளிப்படுதல். தாவரம் எனினும் திரம் எனினும், நிலையியற் பொருள் எனினும், பொருந்தும்.

203.—பரார்த்தலிங்கம் எத்தனை வகைப்படும்?

சுயம்புலிங்கம், காணலிங்கம், தைவிகலிங்கம், ஆரிடலிங்கம், மானுடலிங்கம் என ஐவகைப்படும். இவைகளுள்ளே, சுயம்புலிங்கமாவது தானே தோன்றியது. காணலிங்கமாவது-விநாயகா சுப்பிரமணியர் முதலிய கணர்களாலே தாபிக்கப்பட்டது. தைவிகலிங்கமாவது விட்டுணுமுதலிய தேவர்களாலே தாபிக்கப்பட்டது. ஆரிடலிங்கமாவது-இருடிகளாற் ருபிக்கப்பட்டது, அசுரர் இராக்கதர் முதலாயினோராற் ருபிக்கப்பட்டதும் அது. மானுடலிங்கமாவது மனிதராற் ருபிக்கப்பட்டது.

204.—இவ்வைவகையிலிங்கங்களும் ஏற்றக்குறைவு உடையனவா?

ஆம்: மானுட லிங்கத்தின் உயர்ந்தது ஆரிடலிங்கம்; அதனின் உயர்ந்தது தைவிகலிங்கம்; அதனின் உயர்ந்தது காணலிங்கம்; அதனின் உயர்ந்தது சுயம்புலிங்கம்.

205.—பரார்த்தலிங்கப் பிரதிட்டை, பரார்த்தபூசை உற்சவம் முதலியவை செய்தற்கு அதிகாரிகள் யாவர்?

ஆதிசைவர்களுள்ளே, சமயதீக்ஷை விசேஷதீக்ஷை நிருவாணதீக்ஷை ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும் நான்கும் பெற்றவர்களாய்ச் சைவாகமங்களிலே மகாபாண்டித்திய முடையவர்களாய் உள்ளவர்கள்.

206.—திருக்கோயிலுள்ளிருக்குஞ் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனிகள் எல்லாராலுமே வழிபடற்பாலனவா?

ஆம்: சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு மார்க்கத்தாராலும் வழிபடற்பாலனவேயாம்; ஆயினும், அவ்வழிபாடு அவரவர் கருத்துவகையால் வேறுபடும்; படவே, அவருக்குச் சிவபெருமான் அருள் செய்யும் முறைமையும் வேறுபடும்.

207.—சிவலிங்க முதலிய திருமேனிகளைச் சரியையாளர்கள் எக்கருத்துப்பற்றி வழிபடுவார்கள்? அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் எப்படி நின்று அருள் செய்வர்?

சரியையாளர்கள் பகுத்தறிதலில்லாது சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே சிவமெனக்கண்டு வழிபடுவர்கள்; அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் அங்கே வெளிப்படாது நின்று அருள் செய்வர்.

208.—கிரியையாளர்கள் எக்கருத்துப்பற்றி வழிபடுவார்கள்? அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் எப்படிநின்று அருள் செய்வர்?

கிரியையாளர்கள் அருவப்பொருளாகிய சிவபிரான்ஈசான முதலிய மந்திரங்களினாலே சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக்கொண்டார் என்று தெளிந்து, மந்திர நியாசத்தினால் வழிபடுவர்கள்; அவர்களுக்குச் சிவபெருமான், கடைந்தபொழுது தோன்றும் அக்கினிபோல, அவ்வம் மந்திரங்களினாலும் அவ்வவர் விரும்பிய வடிவமாய், அவ்வத்திருமேனிகளில் அவ்வப்பொழுது தோன்றி நின்று, அருள்செய்வர்.

209.—யோகிகள் எக்கருத்துப் பற்றி வழிபடுவர்கள்? அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் எப்படி நின்று அருள்செய்வர்?

யோகிகள் யோகிகளுடைய இருதயமெங்கும் இருக்குஞ் சிவபெருமான் இந்தத்திருமேனியிலும் இருந்து பூசைகொண்டருளுவர் என்று தெளிந்து, சாத்தியமந்திரங்களினால் வழிபடுவார்கள்: அவர்களுக்குச் சிவபெருமான், கறந்தபொழுது தோன்றும் பால்போல, அவ்வம்மந்திரங்களினாற் அவ்வவர் விரும்பிய வடிவமாய், அவ்வத் திருமேனிகளில் அவ்வப்பொழுது தோன்றி நின்று அருள்செய்வர்.

210.—ஞானிகள் எக்கருத்துப் பற்றி வழிபடுவர்க்ள்? அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் எப்படி நின்று அருள் செய்வர்?

ஞானிகள் மேலே சொல்லப்பட்ட மூத்திறத்தாரும்போல ஓரிடமாகக் குறியாது அன்பு மாத்திரத்தால் அங்கே வழிபடுவர்கள்: அவர்களுக்குச் சிவபெருமான், கன்றை நினைந்த

தலையீற்றுப்பசுவின் முலைப்பால் போலக், கருணைமிகுதியினால் அவ்வன்பே தாமாகி, எப்பொழுதும் வெளிப்பட்டு நின்று அங்கே அருள்செய்வர்.

211.—சிவபெருமானுடைய திருவுருவஞ் சிவசத்திவடிவம் என்று முன்சொல்லப்பட்டதன்றோ; இங்கே அவர் திருவுருவம் மந்திரவடிவம் என்றது என்னை?

சிவபெருமானுக்கு வாச்சியமந்திரமாகிய சிவசத்தியே உண்மைவடிவம்; அச்சிவசத்தி, கரியினிடத்தே அக்கினிபோல வாசகமந்திரத்தினிடத்தே நின்றுசாதகருக்குப் பயன் கொடுக்கும். ஆதலினாலே, சிவபெருமானுக்குச், சிவசத்தியினால், வாசகமந்திரத்தோடு சம்பந்தம் உண்டு; அச்சம்பந்தம் பற்றி வாசகமந்திரஞ் சிவபெருமானுக்கு உபசாரவடிவமாம்.

212. மந்திரநியாசம் என்றது என்ன?

வாச்சியமந்திரங்களாகிய சிவசத்திபேதங்களை உள்ளத்திலே சிந்தித்து, அவைகளை அறிவிக்கும் வாசகமந்திரங்களை உச்சரித்துச், சிவபெருமானுக்கு உபசாரவடிவத்தை அம்மந்திரங்களினாலே சிரமுதலாக அமைத்தலாம். [நியசித்தல் - வைத்தல், பதித்தல்.]

213.—இட்டலிங்கமாவது யாது?

ஆசாரியர் விசேஷதீக்ஷையைப்பண்ணி சீடனைப்பார்த்து "நீ உள்ளளவுங் கைவிடாது இவரை நாடோறும் பூசி" என்று அநுமதிசெய்து, "அடியேன் இச்சரீரம் உள்ளவரையுஞ் சிவபூசைசெய்தன்றி ஒன்றும் உட்கொள்ளேன்" என்று பிரதிஞ்ஞை செய்வித்துக்கொண்டு கொடுக்க, அவன் வாங்கிப் பூசிக்கும் இலிங்கமாம். இது ஆன்மார்த்தலிங்கம் எனவும், சலலிங்கம் எனவும், பெயர் பெறும்.

214.—இட்டலிங்கம் எத்தனை வகைப்படும்?

வாணலிங்கம், படிகலிங்கம், இரத்தினலிங்கம், லோகஜலிங்கம், சைலலிங்கம், க்ஷணிகலிங்கம் எனப் பலவகைப்படும்.

215.—இட்டலிங்கபூசைக்கு அதிகாரிகள் யாவர்?

பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தாரும் அநுலோமர் அறுவருமாகிய பத்துச்சாதியாருள்ளும், அங்கீனரல்லாதவர்கள் இட்டலிங்க பூசைக்கு அதிகாரிகள்; இவர்களுள்ளும், பிணியில்லாதவராய், இடம் பொருளேவல்கள் உடையவராய்ச், சிவபூசாவிதி பிராயச்சித்தவிதி மார்கழி மாசத்துக்கிருதாபிஷேக முதலாகப் பன்னிரண்டுமாசமுஞ் செய்யப்படும் மாசபூசாவிதி சாம்வற்சரிகப் பிராயச் சித்தமாகச் சாத்தப்படும் பவித்திரவிதி முதலியவைகளை நன்றாக அறிந்தவராய், அறிந்தபடியே அநுட்டிக்க வல்லவராய் உள்ளவர் மாத்திரமே, வாணமுதலிய சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்வித்துக்கொண்டு பூசை பண்ணலாம் மற்றவரெல்லாரும் க்ஷணிகலிங்க பூசையே பண்ணக்கடவர்; அவர் குளிக்கப் புகுந்து சேறுபூசிக்கொள்வது போலச் சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்வித்துக் கொள்ளப்புகுந்து பாவந்தேடிக்கொள்வது புத்தியன்று.

216.—எவ்வகைப்பட்ட சிவலிங்கம் பிரதிட்டை செய்வித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்?

சிவாகமவிதிவிலக்குகளை ஆராய்ந்து, சிவலிங்கங்களைப் பரீக்ஷைசெய்து, யாதொருகுற்றமும் இல்லாததாய் நல்லிலக்கணங்கள் அமையப்பெற்றதாய் உள்ள சிவலிங்கத்தையே பிரதிட்டை செய்வித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்:

217.—க்ஷணிகலிங்கமாவது யாது?

பூசித்தவுடன் விடப்படும் இலிங்கமாம்.

218.—க்ஷணிகலிங்கம் எத்தனை வகைப்படும்?

மண், அரிசி, அன்னம், ஆற்றுமணல், கோமயம், வெண்ணெய், உருத்திராக்ஷம், சந்தனம், கூர்ச்சம், புஷ்பமாலை, சருக்கரை, மா எனப் பன்னிரண்டு வகைப்படும்.

219.—மேலேசொல்லப்பட்ட பத்துச்சாதியாருள் அங்கீனரும் மற்றைச் சாதியாருஞ் சிவபூசை பண்ணலாகாதா?

தங்கள் தங்கள் அதிகாரத்திற் கேற்ப ஆசாரியர் பண்ணிய தீக்ஷையைப்பெற்றுத் தூலலிங்கமாகிய தூபியையேனுந் திருக்கோபுரத்தையேனும் பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சித்துத் தோத்திரஞ் செய்து நமஸ்கரிப்பதே அவர்களுக்குச்சிவபூசை: சூரியவிம்பத்தின் நடுவே சதாசிவமூர்த்தி அநவரதமும் எழுந்தருளி யிருப்பர் என்று நினைந்து அவருக்கு எதிராகப் புட்பங்களைத் தூவித் தோத்திரஞ்செய்து நமஸ்கரிப்பதும் அவர்களுக்குச் சிவபூசை.

220.—சிவபூசை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டவர் பூசை பண்ணாது புசிக்கின் என்னை?

பூசை பண்ணாது புசிப்பது பெருங்கொடும்பாவம்; அப்படிப் புசிக்கும் அன்னம் புழுவுக்கும், பிணத்துக்கும், மலத்துக்குஞ் சமம்; அப்படிப் புசித்தவனைத் தீண்டல் காண்டல்களும் பாவம்; ஆதலால், ஓரோவிடத்துப் பூசைபண்ணாது புசித்தவன், ஆசாரியரை அடைந்து அதற்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளல் வேண்டும்.

221.—ஞானநிட்டையுடையவர் சிவபூசை முதலிய நியமங்களைச் செய்யாது நீக்கிவிடலாமா?

நித்திரை செய்வோர்கையிற் பொருள் அவர் அறியாமற்றானே நீங்குதல்போல, ஞானநிட்டையுடையவருக்குச் சிவபூசை முதலிய நியமங்கள் தாமே நீங்கிற் குற்றமில்லை; அப்படியன்றி அவர்தாமே அவைகளை நீக்குவாராயின், நரகத்து வீழ்தல் தப்பாது.

222.—சிவபூசை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டவர் சனன மரணாசௌசங்களில் யாதுசெய்தல் வேண்டும்?

திடபத்தியுடையவர் ஸ்நானஞ்செய்து ஈரவஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, தாமே சிவபூசைபண்ணலாம்; ஸ்நானஞ் செய்தமை முதற்பூசைமுடிவுவரையுந் தாமரையிலையில் நீர் போல அவரை ஆசௌசஞ்சாராது. திடபத்தியில்லாதவர், ஆசௌசம் நீங்கும்வரையும், தம்முடைய ஆசாரியரைக் கொண்டாயினும் தம்மோடொத்தாரைக் கொண்டாயினுந் தமமுடைய பூசையைச்செய்வித்துத், தாம்அந்தரியாகஞ் செய்துகொண்டு, அப்பூசைமுடிவிலே புறமண்டபத்தினின்று புட்பஞ்சலித்திரயஞ்செய்து நமஸ்காரம் பண்ணல்வேண்டும்.

223.—வியாதியினாலே தங்கை கால்கள் தம்வசமாகாதிருப்பின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

தம்முடைய ஆசாரியரைக்கொண்டாயினும், தம்மோடொத்தாரைக் கொண்டாயினும், தம்பூசையைச் செய்வித்துத் தாம் அந்தரியாகஞ் செய்தல்வேண்டும்.

224.—சிவபூசை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்ட பெண்கள் பூப்பு வந்தபோது யாதுசெய்தல் வேண்டும்?

மூன்றுநாளும் பிறர் தண்ணீர் தர ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு, அந்தரியாகஞ் செய்தல்வேண்டும்; நான்காநாள் ஸ்நானஞ்செய்து, பஞ்சகவ்வியமேனும் பாலேனும் உட்கொண்டு, மீட்டும் ஸ்நானஞ்செய்து, சிவபூசை செய்தல்வேண்டும். அம்மூன்றுநாளும் அந்தரியாகஞ் செய்யாதொழியின், அக்குற்றம் போம்படி அகோரத்தை ஆயிரம் உருச் செபித்தல் வேண்டும்.

225.—பெண்கள் தாம் பிரசவித்த சூதகம், தமக்குரியார் இறந்த ஆசௌசம், வியாதி இவைகள் வரின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

வருணத்தாலுந் தீக்ஷையாலுந் தம்மோடொத்தவரைக் கொண்டு பூசைசெய்வித்தல் வேண்டும்.

226.—ஆசௌசம் வியாதி முதலியவை வந்தபோது பிறரைக் கொண்டு பூசைசெய்வித்தவர்யாவரும், ஆசௌசமுதலியவை நீங்கியபின், யாதுசெய்தல்வேண்டும்?

பிராயச்சித்தத்தின்பொருட்டு அகோரத்தை முந்நூறுருச் செபித்துத் தாம் பூசை செய்தல்வேண்டும்.

227.—சிவலிங்கங் காணாவிடத்து யாது செய்தல் வேண்டும்?

அந்தரியாகபூசைசெய்து, பால் பழ முதலியவற்றை உண்டு, நாற்பது நாள் இருத்தல்வேண்டும். அவ்விலிங்கம் வாராதொழியின், வேறோரிலிங்கத்தை ஆசாரியர் பிரதிட்டைசெய்து தரக் கைக்கொண்டு, பூசை செய்தல்வேண்டும். அதன்பின் வந்ததாயின் அவ்விலிங்கத்தையும் விடாது பூசை செய்தல்வேண்டும்.

228.—சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு விசேஷபூசை செய்யத்தக்க காலங்கள் எவை?

பஞ்சாக்ஷரவியலிலே சொல்லப்பட்டவை முதலிய புண்ணியகாலங்களுஞ் சென்மத்திரயங்களுமாம். இன்னும், மார்கழிமாச முழுதினும் நாடோறும் நித்திய பூசையேயன்றி அதற்குமுன் உஷக்கால பூசையும் பண்ணல்வேண்டும். சிவராத்திரி தினத்திலே பகலில் நித்திய பூசையேயன்றி இராத்திரியில் நான்குயாமபூசையும் பண்ணல்வேண்டும். (சென்மத்திரயங்களாவன பிறந்த நக்ஷத்திரமும், அதற்குப் பத்தா நக்ஷத்திரமும், அதற்குப் பத்தாநக்ஷத்திரமுமாம்.)

229.—சென்மத்திரய பூசையால் வரும் விசேஷபலம் என்னை?

சென்மத்திரயந்தோறும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்குப் பத மந்திரங்கொண்டு பாலினாலுஞ் சர்க்கரையினாலும் விசேஷமாக அபிஷேகஞ்செய்து, சுகந்தத்திரவியங்கள் கலந்த சந்தனக்

குழம்பு சாத்திப், பாயசமுதலியன நிவேதனஞ்செய்துகொண்டு வரின், உற்பாதங்களும், பயங்கரமாகிய கிரகபீடைகளும், சகல வியாதிகளும் நீங்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

நித்தியகருமவியல்.

230.—நாடோறும் நியமமாக எந்தநேரத்திலே நித்திரைவிட்டெழுதல் வேண்டும்?

சூரியன் உதிக்க ஐந்துநாழிகைக்குமுன் நித்திரைவிட்டெழுவது உத்தமம். மூன்றேமுக்கானாழிகைக்குமுன் எழுவது மத்திமம்; உதயத்தில் எழுவது அதமம்.

சிவத்தியானாதி.

231.—நித்திரைவிட்டெழுந்தவுடன் யாது செய்தல் வேண்டும்?

சலம் வாயிற்கொண்டு இடப்புறத்திலே கொப்பளித்து, முகத்தையுங் கை கால்களையுங் கழுவி, ஆசமனம் பண்ணி, வடக்குமுகமாகவேனும் கிழக்குமுகமாகவேனும் இருந்து, விபூதி தரித்துக்கொண்டு, குருஉபதேசித்த பிரகாரஞ் சிவபெருமானைத் தியானித்துச் சிவமூலமந்திரத்தை இயன்றமட்டுஞ் செபித்து, அருட்பாக்களினாலே உச்சவிசையோடு தோத்திரஞ் செய்தல் வேண்டும்.

...சங்கம்
நூலகம்

232.—சிவத்தியான முதலியவை செய்தபின் செய்யத்தக்கவை யாவை?

அவசியகருமம், சௌசம், தந்ததாவனம், ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம், சிவபூசை, சிவாலயதரிசனம், சிவசாத்திர பாராயணம், தேவார திருவாசக பாராயணம், மத்தியான சந்தியாவந்தனம், போசனம், சிவசாத்திரபடனம், சாயங்கால சந்தியாவந்தனம், சிவாலயதரிசனம், சிவபுராணசிரவணம் சயனம் என்பவைகளாம்.

அவசியகருமம்.

233.—மலசலமோசனஞ் செய்யத்தக்க இடம்யாது?

திருக்கோயிலெல்லைக்கு நானூறுமுழ தூரத்தினதாய் ஈசானதிக்கொழிந்த திக்கினிடத்ததாய்உள்ள தனியிடமாம்.,

234.—மலசலமோசனஞ் செய்யத்தகாத இடங்கள் எவை?

வழி, குழி, நீர்நிலை, நீர்க்கரை, கோமயம் உள்ள இடம், சாம்பர் உள்ள இடம், சுடுகாடு, பூந்தோட்டம், மரநிழல், உழுத நிலம், அறுகம் பூமி, பசுமந்தை நிற்கும் இடம், இடிவீழிடம், காற்றுச்சுழலிடம், புற்று, அருவிபாயும் இடம், மலை என்பவைகளாம்.

235.—மலசலமோசனம் எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

மௌனம் பொருந்திப், பூணூலை வலக்காதிலே சேர்த்துத், தலையையும் காதுகளையும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றிப், பகலிலும் இரண்டுசந்தியாகாலங்களிலும் வடக்குமுகமாகவும், இரவிலே தெற்குமுகமாகவும், நாசிநுனியைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, மலசல மோசித்தல் வேண்டும். சந்தியாகாலம் இரண்டாவன இராக்காலத்தின் இறுதிமுகூர்த்தமும் பகற்காலத்தின் இறுதி முகூர்த்தமுமாம். [முகூர்த்தம் இரண்டு நாழிகை.]

சௌசம்.

236.—மலசலமோசனஞ் செய்யின் எப்படிச் சௌசஞ் செய்தல் வேண்டும்?

எழுந்து, புண்ணியதீர்த்தமல்லாத சலக்கரையை அடைந்து, சலத்துக்கு ஒரு சாணுக்கு இப்பால் இருந்துகொண்டு, மூன்றுவிரலால் அள்ளிய மண்ணுஞ் சலமுங்கொண்டு, இடக்கையினாலே குறியை ஒருதரமும், குதத்தை ஐந்து தரத்துக்குமேலும், இடக்கையை இடையிடையே ஒவ்வொருதரமும், பின்னும் இடக்கையைப் பத்துத்தரமும், இரண்டுகையையுஞ் சேர்த்து எழுதரமுஞ் சுத்திசெய்து, சகனத்தைத் துடைத்து, கால்களை முழங்கால்வரையுங் கைகளை முழங்கைவரையும் ஒவ்வொருதரங் கழுவிச் சுத்திசெய்து, சௌசஞ் செய்த இடத்தைச் சலத்தினால் அலம்பிவிட்டு, அவ்விடத்தினின்று நீங்கி வேறொருதுறையிலே போய், வாயையுங் கண்களையும் நாசியையுங் காதுகளையுங் கைகால்களிலுள்ள நகங்களையுஞ் சுத்திசெய்து, எட்டுத்தரஞ் சலம்வாயிற்கொண்டு இடப்புறத்திலே கொப்பளித்துத், தலைக்கட்டு இல்லாமற் பூணூலை முன்போலத் தரித்துக், குடுமியை முடித்து மந்திரங்கள் உச்சரியாது ஒருதரமும் மந்திரங்கள் உச்சரித்து ஒருதரமுமாக இரண்டுதரம் ஆசமனம் பண்ணல் வேண்டும்.

237.—சலமோசனஞ் செய்யின் எப்படிச் சௌசஞ் செய்தல் வேண்டும்?

மண்ணுஞ் சலமுங்கொண்டு, குறியை ஒருதரமும், இடக்கையை ஐந்துதரமும், இரண்டு கையையுஞ் சேர்த்து மூன்றுதரமும், இரண்டுகால்களையும் ஒவ்வொருதரமுஞ் சுத்திசெய்து நான்குதரங் கொப்பளித்து, ஆசமனம்பண்ணல் வேண்டும்.

238.—சௌசத்துக்குச் சமீபத்திலே சலம் இல்லையாயின் யாது செய்தல்வேண்டும்?

பாத்திரத்திலே சலம் மொண்டு ஓரிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு, மலசலமோசித்துச் சௌசஞ் செய்துவிட்டுப் பாத்

திரத்தைச் சுத்திசெய்து, சலம் மொண்டு, வாய் கொப்பளித்துக், கால் கழுவி, ஆசமனம் பண்ணல்வேண்டும். சலபாத்திரத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு சலமலவிசர்க்கஞ் செய்யலாகாது. [விசர்க்கம் - கழித்தல்.]

239.—ஆசமனம் எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

கிழக்கையேனும் வடக்கையேனும் நோக்கிக், குக்குடாசனமாக இருந்து, இரண்டு முழங்கால்களுக்கும் இடையே கைகளை வைத்துக் கொண்டு, வலக்கையை விரித்துப் பெருவிரலையுஞ் சிறுவிரலையும் பிரித்துவிட்டுப் பெருவிரலடியிற் சார்ந்த உழுந்தமிழ்ந்து சலத்தை ஆசமித்தல் வேண்டும். [ஆசமனம் - உறிஞ்சுதல்.]

240. குக்குடாசனமாவது யாது?

இரண்டுபாதங்களையும் கீழே வைத்துக் குந்திக்கொண்டிருத்தல்.

241.—தடாகமுதலியவற்றில் எப்படி ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும்?

முழங்காலளவினதாகிய சலத்திலே நின்று, இடக்கையினாலே சலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு, வலக்கையினாலே ஆசமனம் பண்ணல்வேண்டும்: முழங்காலளவினதாகிய சலத்திற் குறைந்தால், கரையை அலம்பி, அதிலிருந்துகொண்டு ஆசமனம் பண்ணல்வேண்டும்.

தந்ததாவனம்.

242.—தந்தசுத்திக்குக் கருவியாவன எவை?

விதிக்கப்பட்ட மரங்களின் கொம்பும் இலையுந் தூளுமாம்.

243.—இல்வாழ்வானுக்கு விதிக்கப்பட்ட மரங்கள் எவை?

மருது, இத்தி, மா, தேக்கு, நாவல், மகிழ், ஆத்தி, கடம்பு, விளா, நாயுருவி, அசோகு, குருக்கத்தி, பூல், வேல், சம்பகம் என்பவைகளாம்.

244.—துறவிக்கு விதிக்கப்பட்ட மரங்கள் எவை?

பெருவாகை, நொச்சி, பெருங்குமிழ், புன்கு, கருங்காலி, ஆயில், மருது என்பவைகளாம்.

245.—தந்தகாட்டம் எப்படிப்பட்டதாய் இருத்தல் வேண்டும்?

நேரியதாய்த், தோலோடு பசப்புள்ளதாய்க், கணுவுந் துளையும் இடைமுறிதலும் இல்லாததாய்ச் சிறுவிரற்பருமையுடையதாய் இருத்தல் வேண்டும். இல்வாழ்வானுக்குப் பன்னிரண்டங்குல நீளமும், துறவிக்கு எட்டங்குல நீளமும், பெண்களுக்கு நாலங்குல நீளமுங் கொள்ளப்படும்.

246.—தந்தசுத்திக்குக் கருவியாகாதன யாவை?

பட்டமரம், பாலை, வைக்கோல், கைவிரல், செங்கல், கரி, சாம்பல், மணல் என்பவைகளாம்

247.—தந்தசுத்தி எப்படிச் செய்தல்வேண்டும்?

விதிக்கப்பட்ட தந்தகாட்டத்தையேனும் இலையையேனுஞ் சலத்தினாலே கழுவி, மௌனம் பொருந்திக், கிழக்கு நோக்கியேனும் வடக்கு நோக்கியேனுங் குக்குடாசனமாக இருந்துகொண்டு, பல்லின் புறத்தையும் உள்ளையுஞ் செவ்வையாகச் சுத்திசெய்து ஒரு கழியை இரண்டாகப் பிளந்து, ஒவ்வொருபிளப்பை மும்மூன்று தரம் உண்ணுவளவாக ஒட்டி நாக்கைவழித்து, இடப்புறத்தில் எறிந்து விட்டுச், சலம் வாயிற் கொண்டு பன்னிரண்டுதரம் இடப்புறத்திலே கொப்பளித்து, முகத்தையுங் கைகால்களையுங் கழுவி, ஆசமனம் பண்ணல்வேண்டும். நின்றுகொண்டாயினும், நடந்துகொண்டாயினும், போர்த்துக்கொண்டாயினும் தந்தசுத்தி பண்ணலாகாது.

ஸ்நானம்.

248.—ஸ்நானஞ்செய்யத்தக்க நீர்நிலைகள் யாவை?

நதி, நதிசங்கமம், ஓடை, குளம், கேணி, மடு முதலியவைகளாம். நதிசங்கமமாவது இரண்டி யாறுகள் சந்தித்த இடமாம்; யாறுங் கடலுங்கூடிய இடம் எனினும் அமையும்.

249.—ஸ்நானஞ் செய்யுமுன் யாது செய்தல் வேண்டும்?

கௌபீனத்தைக் கசக்கிப் பிழிந்து தரித்து, இரண்டு கைகளையுங் கழுவி, வஸ்திரங்களைத் தோய்த்து அலம்பித் தரித்து, உடம்பைச் சலத்தினாலே கழுவிச் செவ்வையாகத் தேய்த்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

250.—ஸ்நானம் எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

ஆசமனம் பண்ணிச் சகளீகரணஞ் செய்து, கொப்பூழளவினதாகிய சலத்தில் இறங்கி, நதியிலேயாயின், அதற்கு எதிர்முகமாக நின்றும், குளமுதலியவைகளிலாயிற் கிழக்குமுகமாகவேனும் வடக்குமுகமாகவேனும் நின்றும், இரண்டு காதுகளையும் இரண்டு பெருவிரல்களினாலும், இரண்டுகண்களையும் இரண்டுசுட்டு விரல்களினாலும், இரண்டுநாசிகளையும் இரண்டு நடுவிரல்களினாலும், மூடிக்கொண்டு சிவபெருமானைச்சிந்தித்து ஸ்நானஞ் செய்தல்வேண்டும். இப்படி மூடுவது சண்முகி முத்திரை எனப் பெயர்பெறும்.

251.—இப்படி ஸ்நானஞ் செய்தவுடனே யாது செய்தல் வேண்டும்?

ஆசமனஞ் செய்துகொண்டு, கரையிலேறி வஸ்திரங்களைப் பிழிந்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரத்தினாலே தலையிலுள்ள ஈரத்தைத் துவட்டி, உடனே நெற்றியில் விபூதி தரித்து, உடம்பிலுள்ள ஈரத்தைத் துவட்டிக் குடுமியை முடித்து, ஈரக்கௌபீனத்தைக் களைந்து, உலர்ந்த கௌபீனத்தைத் தரித்து, இரண்டு கைகளையுங் கழுவிச், சுத்தமாய்க் கிழியாதனவாய் வெள்ளியனவாய் உலர்ந்தனவாய் உள்ள இரண்டு

வஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டு, ஈரவஸ்திரங்களையுங் கௌபீனத்தையும் உலரும்படி, கொடியிலே போடல்வேண்டும். ஒரு கொடியிலேதானே தோய்த்த வஸ்திரமுந் தோயாத வஸ்திரமும் போடுதலும், ஒருவர் வஸ்திரம்போட்ட கொடியிலே மற்றொருவர் வஸ்திரம் போடுதலும் ஆகாவாம். நக்கினனாயேனும், கௌபீனமாத்திர முடையனாயேனும், ஒரு வஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டேனும், யாதொரு கருமமுஞ்செய்யலாகாது.

252.—குளிர்ந்த சலத்திலே ஸ்நானஞ் செய்யமாட்டாத பிணியாளர் யாது செய்தல்வேண்டும்?

ஸ்நானஞ்செய்தவர் சுத்திசெய்யப்பட்ட தானத்திலே சுத்திசெய்யப்பட்ட பாத்திரத்தில் வைத்த வெந்நீரை, அவர் ஒருபாத்திரத்தில் விட விட, எடுத்து ஸ்நானஞ்செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரத்தினால் ஈரத்தைத் துவட்டி, உலர்ந்த வஸ்திரந்தரித்துப், பதினொருமந்திரத்தை ஒருதரஞ் செபித்துக்கொண்டு, சந்தியாவந்தன முதலியன செய்யலாம்.

253.—வியாதியினாலே ஸ்நானஞ் செய்யமாட்டாதவர் யாது செய்தல் வேண்டும்?

கழுத்தின்கீழ், அரையின்கீழ், கால் என்னும் இவைகளுள் ஒன்றை இயன்றபடி சலத்தினாலே கழுவிக்கொண்டு, கழுவாமல் எஞ்சிய உடம்பை ஈரவஸ்திரத்தினால் ஈரம்படும்படி துடைத்து, அவ்வீரத்தைத் துவட்டித், தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந் தரித்துப் பதினொரு மந்திரத்தை ஒருதரஞ் செபித்துக்கொண்டு, சந்தியாவந்தன முதலியன செய்யலாம். இந்த ஸ்நானங் காபில ஸ்நானம் எனப் பெயர்பெறும்.

254.—இராத்திரி ஸ்நானஞ் செய்யலாமா?

யாகம், சந்திரகிரகணம், சிவராத்திரி, மாசப்பிறப்பு, மகப்பேறு என்பவைகளின் மாத்திரம் இராத்திரி ஸ்நானஞ் செய்யலாம்.

38634

255.—நியமகாலத்திலன்றி, இன்னும் எவ்வெப்பொழுது ஸ்நானஞ்செய்வது ஆவசியகம்?

சண்டாளருடைய நிழல்படினும், இழிந்தசாதியாரும், புறச்சமயிகளும், வியாதியாளரும், சனன மரணசௌசமுடையவரும், நாய் கழுதை பன்றி கழுகு கோழி முதலியவைகளும் தீண்டினும், எலும்பு, சீலை முதலியவற்றை மிதிக்கினும், க்ஷௌரஞ்செய்து கொள்ளினும், சுற்றத்தார் இறக்கக்கேட்கினும், துச்சொப்பனங்காணினும், பிணப்புகைபடினும், சுடுகாட்டிற் போகினும், சர்த்திசெய்யினும், உடுத்தவஸ்திரத்துடனே ஸ்நானஞ்செய்வது ஆவசியகம். [சர்த்தி - வாந்தி.]

256.—தீண்டலினாலே எவ்வெப்பொழுது குற்றமில்லை?

சிவதரிசனத்திலும், திருவிழாவிலும், யாகத்திலும், விவாகத்திலும், தீர்த்தயாத்திரையிலும், வீடு அக்கினிபற்றி எரியுங்காலத்திலும், தேச கலகத்திலும், சனநெருக்கத்தீண்டலினாலே குற்றமில்லை.

257.—ஸ்நானஞ் சரீரசுத்திக்குமாத்திரந்தான் காரணமா?

சரீரசுத்திக்கு மாத்திரமன்றிச் சரீராரோக்கியத்துக்கும், சித்தசோபனத்துக்கும், ஒருப்பாட்டுக்கும், இந்திரியவடக்கத்துக்கும், யோக்கியத்துவத்துக்குங் காரணமாம். விடியற்கால ஸ்நானத்தினாலே பசி உண்டாகும். நோய் அணுகாது.

சந்தியாவந்தனம்.

258.—சந்தியாவந்தனம் எத்தனை?

பிராதக்காலசந்தி, மத்தியானசந்தி, சாயங்காலசந்தி, அர்த்தயாமசந்தி என நான்காம்.

259.—இன்னார் இன்னாருக்கு இன்ன இன்ன சந்தியாவந்தனங்கள் உரியன என்னும் நியமம் உண்டோ?

சமயதீக்ஷிதருக்குப் பிராதக்காலசந்தியொன்றே உரியது; விசேஷதீக்ஷிதருக்குப் பிராதக்காலசந்தி சாயங்காலசந்தி என்னும் இரண்டுசந்திகள் உரியன; நிருவாணதீக்ஷிதருக்குப் பிராதக்காலசந்தி மத்தியானசந்தி சாயங்காலசந்தி என்னும் மூன்று சந்திகள் உரியன. ஆசாரியருக்கு நான்கு சந்திகளும் உரியன. சமயதீக்ஷிதர் விசேஷ தீக்ஷிதர்கள் மூன்று சந்திகளுஞ் செய்யலாம் என்று சிலவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

260.—பிராதக்காலசந்தி எந்நேரத்திலே செய்தல்வேண்டும்?

நக்ஷத்திரங்கள் தோன்றும்போது செய்தல் உத்தமம்; நக்ஷத்திரங்கள் மறைந்தபோது செய்தல் மத்திமம்; சூரியன் பாதி உதிக்கும்போது செய்தல் அதமம்.

261.—மத்தியானசந்தி எந்நேரத்திலே செய்தல் வேண்டும்?

பதினைந்தாநாழிகையாகிய மத்தியானத்திலே செய்தல் உத்தமம்; மத்தியானத்துக்கு முன் ஒருநாழிகையிலே செய்தல் மத்திமம்; மத்தியானத்துக்குப் பின் ஒரு நாழிகையிலே செய்தல் அதமம்.

262.—சாயங்காலசந்தி எந்நேரத்திலே செய்தல் வேண்டும்?

சூரியன் பாதி அத்தமிக்கும்போது செய்தல் உத்தமம்; அத்தமயனமானபின் ஆகாசத்திலே நக்ஷத்திரங்கள் தோன்றுமுன் செய்தல் மத்திமம்; நக்ஷத்திரங்கள் தோன்றும்போது செய்தல் அதமம்.

263.—சந்தியாவந்தன முதலிய கிரியைகளுக்கு ஆகாத நீர்கள் எவை?

நுரை குமிழி உள்ள நீர், புழு உள்ள நீர், வடித்தெடாத நீர், இழிகுலத்தார் தீண்டிய நீர், கலங்கனீர், பாசிநீர், உவர்நீர், வெந்நீர், பழநீர், சொறிநீர் என்பனவைகளாம்.

போசனம்.

264.—போசனபந்திக்கு யோக்கியர் யாவர்?

சமசாதியாராயும், சிவதீக்ஷை பெற்றவராயும், நியமாசாரமுடையவராயும் உள்ளவர்.

265.—போசனஞ் செய்தற்குரிய தானம் யாது?

வெளிச்சம் உடையதாய்ப், பந்திக்கு உரியரல்லாதவர் புகப் பெறாததாய்க் கோமயத்தினாலே மெழுகப்பட்டதாய் உள்ள சாலை.

266.—போசனத்துக்கு உரிய பாத்திரங்கள் யாவை?

வாழையிலை, மாவிலை, புன்னையிலை, தாமரையிலை, இருப்பையிலை, பலாவிலை, சண்பகவிலை, வெட்பாலையிலை, பாதிரியிலை, பலாசிலை, சுரையிலை, கமுகமடல் என்பனவைகளாம். வாழையிலையைத் தண்டுரியாது அதனுடைய அடி வலப்பக்கத்திலே பொருந்தும்படி போடல் வேண்டும். கல்லை தைக்குமிடத்துக், கலப்பின்றி ஒரு மரத்தினிலை கொண்டே ஒருகல்லை முழுதுந் தைத்தல்வேண்டும்.

267.—போசனபாத்திரங்களை எப்படி இடம் பண்ணிப்போடல் வேண்டும்?

போசனபாத்திரங்களைச் சலத்தினாலே செவ்வையாகக் கழுவி, ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருமுழவளவை சதுரச்சிரமாகப் புள்ளியின்றி மெழுகி, அதனின்மேலே போடல் வேண்டும்.

268.—இலைபோட்டபின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

அதிலே நெய்யினாலே புரோக்ஷித்து, லவணம், கறி, அன்னம், பருப்பு, நெய் இவைகளைப் படைத்தல் வேண்டும்.

269.—போசனம் எப்படிப் பண்ணல் வேண்டும்?

இரண்டு கால்களையும் மடக்கி இடமுழந்தாளின்மேலே இடக்கையை ஊன்றிக்கொண்டிருந்து, விதிப்படி அன்னமுதலியவற்றைச் சுத்திசெய்து, சிவபெருமானுக்கும் அக்கினிக்குங் குருவுக்கும் நிவேதனம்பண்ணி, அன்னத்திலே பிசையத்தக்க பாகத்தை வலக்கையினாலே வலப்பக்கத்திலே வேறாகப் பிரித்துப் பருப்பு நெய்யோடு பிசைந்து, சிந்தாமற் புசித்தல் வேண்டும்; அதன்பின் சிறிதுபாகத்தை முன்போலப் பிரித்துப், புளிக்கறியோடாயினும் ரசத்தோடாயினும் பிசைந்து புசித்தல்வேண்டும்; அதன்பின் மோரோடு பிசைந்து புசித்தல்வேண்டும். கறிகளை இடையிடையே தொட்டுக்கொள்ளல் வேண்டும். இலையிலுங் கையிலும் பற்றறத் துடைத்துப் புசித்தபின், வெந்நீரேனுந் தண்ணீரேனும் பானம் பண்ணல்வேண்டும். உமிழத்தக்கதை, இலையின் முற்பக்கத்தை மிதத்தி, அதன்கீழ் உமிழ்தல் வேண்டும்.

270 —போசனம் பண்ணும்பொழுது செய்யத்தகாத குற்றங்கள் எவை?

உண்பதற்கிடையிலே உப்பையும் நெய்யையும் படைத்துக்கொள்ளல், போசனத்துக்கு உபயோகமாகாத வார்த்தை பேசுதல், சிரித்தல், நாய் பன்றி கோழி காகம் பருந்து கழுகு என்பவைகளையும், புலையர் ஈனர் அதீக்ஷிதர் விரதபங்கமடைந்தவர் பூப்புடையவள் என்பவர்களையும் பார்த்தல் முதலியனவாம்.

271.—புசிக்கும்போது அன்னத்திலே மயிர் ஈ எறும்பு கொசுகு முதலியன காணப்படின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

அவைகளைச் சிறிதன்னத்தோடு புறத்தே நீக்கிவிட்டுக், கை கழுவிக்கொண்டு, சலத்தினாலும் விபூதியினாலுஞ் சுத்தி பண்ணிப் புசித்தல் வேண்டும்.

272.—போசனம் முடிந்தவுடன் யாது செய்தல்வேண்டும்?

எழுந்து, வீட்டுக்குப் புறத்தே போய்க், கை கழுவிவிட்டுச் சலம் வாயிற்கொண்டு பதினாறுதரம் இடப்புறத்திலே கொப்பளித்து வாயையுங் கைகளையுங் கால்களையுங் கழுவி ஆசமனம் பண்ணி, விபூதி தரித்தல்வேண்டும். அன்னமல்லாத பண்டங்கள் புசிக்கின், எட்டுத்தரங் கொப்பளித்து, ஆசமனம் பண்ணல்வேண்டும்.

273.—உச்சிட்டத்தை எப்படி அகற்றல்வேண்டும்?

இலையை எடுத்து எறிந்துவிட்டுக், கை கழுவிக்கொண்டு, உச்சிட்டத்தானத்தைக் கோமயஞ்சேர்ந்த சலந்தெளித்து, இடையிலே கையையெடாமலும் முன்பு தீண்டியவிடத்தைப் பின்பு தீண்டாமலும் புள்ளியில்லாமலும் மெழுகிப், புறத்தேபோய்க் கை கழுவிவிட்டுப், பின்னும் அந்தத்தானத்திலே சலந் தெளித்துவிடல் வேண்டும்.

274.—போசனஞ் செய்தபின் வாக்குச்சுத்தியின் பொருட்டு யாது செய்தல் வேண்டும்?

இல்வாழ்வார் தாம்பூலம் ஒருதரமாத்திரம் புசிக்கலாம். துறவிகள் கிராம்பு, ஏலம், கடுக்காய், சுக்கு, வான்மிளகு என்பவைகளுள் இயன்றதொன்றைப் புசித்தல்வேண்டும்.

275.—இராத்திரியில் எத்தனை நாழிகையினுள்ளே புசித்தல் வேண்டும்?

எட்டுநாழிகையினுள்ளே புசித்தல் உத்தமம். பதினொருநாழிகையளவேல் மத்திமம்; பதினைந்து நாழிகையளவேல் அதமம்; அதன்மேற் புசிக்கலாகாது.

276.—போசனகாலத்தில் விளக்கவியின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

போசனம்பண்ணாது, அவ்வன்னத்தை வலக்கையினாலே மூடி, விளக்கேற்றி வருமளவும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை மானசமாகச் செபித்துக்கொண்டிருந்து விளக்கேற்றியபின், பாத்திரத்தில் அன்னத்தை இடுவித்துக்கொள்ளாது, அவ்வன்னத்தையே புசித்துக்கொண்டு எழும்பல் வேண்டும்.

சயனம்.

277.—எப்படிச் சயனித்தல் வேண்டும்?

கிழக்கேயாயினும் மேற்கேயாயினுந் தெற்கேயாயினுந் தலை வைத்துச், சிவபெருமானைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, வலக்கை மேலாகச் சயனித்தல்வேண்டும். வடக்கே தலை வைக்கலாகாது. வைகறையிலே நித்திரை விட்டெழுந்துவிடல்வேண்டும். சந்தியாகாலத்தில் நித்திரை செய்தவன் அசுத்தன்; அவன் ஒரு கருமத்துக்கும் யோக்கியனாகான்; அவன் தான் செய்த புண்ணியத்தை இழப்பன்; அவன் வீடு சுடுகாட்டுக்குச் சமம்.

278.—இராவிலே காலம்பெறச் சயனித்து வைகறையில் விழித்தெழுந்து விடுதலினாற் பயன் என்னை?

சூரியன் உதிக்க ஐந்துநாழிகை உண்டென்னுங் காலம் பிராமீமுகூர்த்தம் எனப் பெயர் பெறும்; சிவத்தியானத்துக்கு மனந்தெளிவது அக்காலத்தேயாம்: அன்றியும், அக்காலத்தில் விழிக்கின் நோய்கள் அணுகாவாம். இராநித்திரைப் பங்கமும், வைகறை நித்திரையும், பகல் நித்திரையும், பற்பல வியாதிகளுக்குக் காரணம்.

☞ மந்திரக் கிரியைகளோடு எழுதப்பட்ட ஸ்நானவிதி, சந்தியாவந்தனவிதி, பூசாவிதி, போசனவிதி என்னு நான்குங் குருமுகமாகப் பெற்றுக்கொள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது

சிவாலயகைங்கரியவியல்.

279.—சிவாலயத்தின் பொருட்டுச் செயற்பாலனவாகிய திருத்தொண்டுகள் யாவை?

திருவலகிடுதல், திருமெழுக்குச் சாத்துதல், திருநந்தனவனம் வைத்தல், பத்திரபுஷ்ப மெடுத்தல், திருமாலை கட்டுதல், சுகந்ததூபமிடுதல், திருவிளக்கேற்றுதல், தோத்திரம் பாடல், ஆனந்தக் கூத்தாடல், பூசைத்திரவியங்கள் கொடுத்தல் என்பவைகளாம்.

திருவலகிடுதல்.

280.—திருவலகு எப்படி இடுதல் வேண்டும்?

சூரியன் உதிக்குமுன் ஸ்நானஞ்செய்து, சந்தியாவந்தன முடித்துக்கொண்டு, திருக்கோயிலினுள்ளே புகுந்து, மெல்லிய துடைப்பத்தினாலே கிருமிகள் சாவாமல் மேற்பட அலகிட்டுக், குப்பையை வாரித், தூரத்தே கொண்டுபோய்க் குழியிலே கொட்டிவிடல்வேண்டும்.

திருமெழுக்குச் சாத்துதல்.

281.—திருமெழுக்கு எப்படிச் சாத்தல் வேண்டும்?

ஈன்றணியதும், நோயையுடையதும் அல்லாத பசுவினது சாணியைப், பூமியில் விழுமுன், இலையில் ஏந்தியாயினும், ஏந்தல் கூடாதபோது, சுத்த நிலத்தில் விழுந்த சாணியை மேல் கீழ் தள்ளி நடுப்பட எடுத்தாயினும், வாவி நதி முதலியவற்றில் வடித்தெடுத்து வந்த சலத்துடனே

கூட்டிச், செங்கற்படுத்த நிலத்தையுஞ் சுண்ணாம்பு படுத்த நிலத்தையும் மண் படுத்த நிலத்தையும் மெழுகல்வேண்டும். கருங்கற்படுத்த நிலத்தைச் சலத்தினாலே கழுவிவிடல் வேண்டும்; கருங்கல்லிலே சாணி படலாகாது.

திருநந்தனவனம் வைத்தல்.

282.—*திருநந்தனவனம் வைக்கற்பாலதாகிய தானம் யாது?*

சண்டாளபூமிக்குஞ் சுடுகாட்டுக்கும் மலசல மோசன பூமிக்குஞ் சமீபத்தினல்லாததாய், நான்கு பக்கத்துஞ் சுவரினாலேனும் வேலியினாலேனுஞ் சூழப்பட்டதாய்க், கீழே ஆழமாக வெட்டி எலும்புமுதலிய குற்றங்கள் அறப் பரிசோதிக்கப்பட்டதாய்ப், பசுநிரை கட்டப் பெற்றுக் கோசல கோமயத்தினாலே சுத்தியடைந்ததாய் உள்ள நிலமேயாம்.

283.—*இப்படிப்பட்ட நிலத்திலே வைக்கற்பாலனவாகிய மரஞ் செடி கொடிகள் எவை?*

மரங்கள் வில்வம், பாதிரி, கோங்கு, பன்னீர், கொன்றை, புலிநகக்கொன்றை, பொன்னாவிரை, மந்தாரை, சண்பகம், குரா, குருந்து, மகிழ், புன்னை, சுரபுன்னை, வெட்சி, கடம்பு, ஆத்தி, செருந்தி, பவளமல்லிகை, வன்னி, பலாசு, மாவிலிங்கை, துணை, விளா, முக்கிளுவை, நெல்லி, நாவல், இலந்தை, பலா, எலுமிச்சை, நாரத்தை, தமரத்தை, குளஞ்சி, மாதுளை, வாழை, செவ்விளநீர், சூரியகேளியிளநீர், சந்திரகேளியிளநீர் என்பனவைகளாம். மரங்களில் உண்டாகும் பூக் கோட்டுப்பூ எனப்படும்.

செடிகள் அலரி, நந்தியாவர்த்தம், குடமல்லிகை, வெள்ளெருக்கு, செம்பரத்தை, கொக்கிறகு, மந்தாரை, துளசி, கொச்சி, செங்கீரை, பட்டி, நாயுருவி, கருவூமத்தை, பொன்னூமத்தை, கத்தரி, தகரை, செவ்வந்தி, தும்பை, வெட்டிவேர், இலாமச்சை, தருப்பை, மருக்கொழுந்து, சிவகரந்தை, விஷ்ணுகாந்தி, மாசிப்பச்சை, திருநீற்றுப்பச்சை, பொற்றலைக் கையாந்தகரை, எள்ளு, பூளை, அறுகு என்பனவைகளாம். செடிகளில் உண்டாகும்பூ நிலப்பூ எனப்படும்.

கொடிகள் மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி, பிச்சி, வெண்காக்கொன்றை, கருங்காக் கொன்றை, கருமுகை, தாளி, வெற்றிலை என்பனவைகளாம். கொடிகளில் உண்டாகும் பூக்கொடிப்பூ எனப்படும்.

284.—*நீர்ப்பூக்கள் எவை?*

செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செங்கழுநீர், நீலோற்பலம், செவ்வாம்பல், வெள்ளாம்பல் என்பனவைகளாம்.

285.—*திருநந்தன வனத்தை எப்படிப் பாதுகாத்தல்வேண்டும்?*

புலையர், புறச்சமயிகள், தூரஸ்திரீகள் முதலாயினோர் உள்ளே புகாமலும், யாவராயினும் எச்சில் மூக்குநீர் மலசல முதலியவைகளால் அசுசிப் படுத்தாமலும், அங்குள்ள பத்திர புஷ்பங்களைக் கடவுட்பூசை முதலியவற்றிற்கன்றிப் பிறவற்றிற்கு உபயோகப்படுத்தாமலும், மோவாமலும், அங்குள்ள மரஞ்செடி கொடிகளிலே சலந்தெறிக்கும்படி வஸ்திரந் தோயாமலும், அவைகளிலே வஸ்திரத்தைப் போடாமலும் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

பத்திரபுஷ்பமெடுத்தல்.

236.—*கடவுட்பூசைக்குப் பத்திரபுஷ்பங்கள் எடுக்க யோக்கியர் யாவர்?*

நான்கு வருணத்துட்பட்டவராய்ச், சிவதீக்ஷை பெற்றவராய், நியமாசாரமுடையவராய் உள்ளவர்.

287.—*பத்திரபுஷ்பம் எடுக்க யோக்கியர் ஆகாதவர் யாவர்?*

தாழ்ந்த சாதியார், அதீக்ஷிதர், ஆசௌச முடையவர், நித்தியகருமம் விடுத்தவர், ஸ்நானஞ் செய்யாதவர், தூர்த்தர் முதலானவர்.

288.—கடவுட்பூசைக்கு ஆகாத பூக்கள் எவை?

எடுத்து வைத்தலர்ந்த பூவும், தானேவிழுந்துகிடந்த பூவும், பழம் பூவும், உதிர்ந்த பூவும், அரும்பும், இரவில் எடுத்த பூவும், கை சீலை எருக்கிலை ஆமணக்கிலை என்பனவற்றிற் கொண்டு வந்த பூவும், காற்றினடிபட்ட பூவும் புழுக்கடி எச்சம் சிலந்தி நூல் மயிர் என்பவற்றோடு கூடிய பூவும், மோந்த பூவுமாம்.

திருக்கோயிலுள்ளும் அதன் சமீபத்திலும் உண்டாகிய பத்திர புஷ்பங்கள் ஆன்மார்த்த பூசைக்கு ஆகாவாம்.

289.—இன்ன இன்ன தேவருக்கு இன்ன இன்ன பத்திரபுஷ்பம் ஆகா என்னும் நியமம் உண்டோ?

ஆம்: விநாயகருக்குத் துளசியும், சிவபெருமானுக்குத் தாழம்பூவும், உமாதேவியாருக்கு அறுகும் நெல்லியும், வைரவருக்கு நந்தியாவர்த்தமும், சூரியனுக்கு வில்வமும், விஷ்ணுவுக்கு அக்ஷதையும், பிராமணருக்குத் தும்பையும் ஆகாவாம்.

290.— வில்வம் எடுக்கலாகாத காலங்கள் எவை?

திங்கட்கிழமை, சதுர்த்தி, அட்டமி, நவமி, ஏகாதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பௌர்ணிமை, மாசப்பிறப்பு என்பவைகளாம். இவையல்லாத மற்றைக்காலங்களிலே வில்வம் எடுத்து வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

291.—துளசி யெடுக்கலாகாத காலங்கள் எவை?

ஞாயிற்றுக்கிழமை, திங்கட்கிழமை, செவ்வாய்க்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமை, திருவோணநக்ஷத்திரம், சத்தமி, அட்டமி, துவாதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பௌர்ணிமை, விதிபாதயோகம், மாசப்பிறப்பு, பிராதக்காலம், சாயங்காலம், இராத்திரி என்பவைகளாம். இவையல்லாத மற்றைக் காலங்களிலே துளசி எடுத்து வைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும். இரண்டிலை கீழே உள்ள துளசிக்கதிர் எப்போதும் எடுக்கலாம்.

292.—இன்ன இன்ன பத்திரபுட்பம் இவ்வளவு இவ்வளவு காலத்துக்கு வைத்துச் சாத்தலாம் என்னும் நியமம் உண்டா?

ஆம்: வில்வம் ஆறுமாசத்திற்கும், வெண்டுளசி ஒரு வருஷத்திற்கும், தாமரைப்பூ ஏழுநாளிற்கும், அலரிப்பூ மூன்றுநாளிற்கும் வைத்துச் சாத்தலாம்.

293.—பத்திரபுஷ்பம் எப்படி எடுத்தல் வேண்டும்?

சூரியோதயத்துக்கு முன்னே ஸ்நானஞ்செய்து, தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந் தரித்துச், சந்தியாவந்தன முடித்து, இரண்டுகைகளையுங்கழுவித், திருப்பூங்கூடையை எடுத்து, ஒரு தண்டு நுனியிலே மாட்டி உயரப் பிடித்துக்கொண்டாயினும், அரைக்குமேலே கையிலே பிடித்துக்கொண்டாயினும், திருநந்தனவனத்திற் போய்ச் சிவபெருமானை மறவாத சிந்தையோடு பத்திரபுஷ்பமெடுத்து, அவைகளைப் பத்திரத்தினாலே மூடிக்கொண்டு, திரும்பிவந்து, கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு, உள்ளேபுகுந்து, திருப்பூங்கூடையைத் தூக்கிவிடல்வேண்டும்.

294.—பத்திரபுஷ்பம் எடுக்கும்போது செய்யத்தகாதகுற்றங்கள் எவை?

பேசுதல், சிரித்தல், சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலேயன்றிப் பிறவற்றிலே சிந்தைவைத்தல், கொம்புகள் கிளைகளை முறித்தல், கைகளை அரையின்கீழே தொங்கவிடுதல், கைகளினாலே உடம்பையேனும் வஸ்திரத்தையேனும் தீண்டுதல் என்பவைகளாம்.

திருமாலை கட்டுதல்.

295.—திருமாலை எப்படிக் கட்டல் வேண்டும்?

திருமாலைக் குறட்டைச் சலத்தினால் அலம்பி இடம் பண்ணித், திருப்பூங்கூடையிலுள்ள பத்திரபுஷ்பங்களை எடுத்து அதில்வைத்துக்கொண்டு, மௌனியாய் இருந்து, ஸாவதானமாக ஆராய்ந்து, பழுதுள்ளவைகளை அகற்றிவிட்டு,

இண்டை, தொடை, கண்ணி, பந்து, தண்டு முதலிய பலவகைப்பட்ட திருமாலைகளைக் கட்டல்வேண்டும்.

சுகந்ததூபமிடுதல்.

296.—சுகந்ததூபம் எப்படி இடுதல் வேண்டும்?

வாசனைத்திரவியங்கள் கலந்து இடிக்கப்பட்ட சாம்பிராணி கொண்டு சுகந்த தூபமிடல்வேண்டும்.

திருவிளக்கேற்றல்.

297.—திருவிளக்குக்கு என்ன நெய் கொள்ளத்தக்கது?

திருவிளக்குக்குக் கபிலைநெய் உத்தமத்தின் உத்தமம்; மற்றைப் பசுநெய் உத்தமத்தின் மத்திமம், ஆட்டுநெய் எருமைநெய் உத்தமத்தின் அதமம்; வெள்ளெள்ளினெய் மத்திமத்தின் உத்தமம்; மற்றையெள்ளினெய் மத்திமத்தின் மத்திமம்; மரக்கொட்டைகளினெய் அதமத்தின் அதம. [கபிலை - கபிலநிறமுடைய பசு.] கபிலநிறம் - கருமை சேர்ந்த பொன்னிறம்.

298.—திருவிளக்குத் திரி என்ன நூல்கொண்டு எப்படிப் பண்ணல் வேண்டும்?

தாமரைநூல், வெள்ளெருக்குநூல், பருத்திநூல் என்பவைகளுள் இருபத்தோரிழையாலேனும் பதினாறிழையாலேனும், பதினொன்றிழையாலேனும், ஏழிழையாலேனுங் கர்ப்பூரப்பொடி கூட்டித் திரி பண்ணல்வேண்டும்.

299.—மாவிளக்கு எப்படி இடுதல்வேண்டும்?

பகலிலே போசனஞ்செய்யாது, சனிப்பிரதோஷத்திலுஞ் சிவராத்திரியிலுஞ் செஞ்சம்பாவரிசி மாவினாலே அகல்பண்ணிக் கபிலைநெய்மூன்று நாழியேனும் ஒன்றரைநாழியேனும் முக்காநாழியேனும் வார்த்துக் கைப்பெருவிரற் பருமையுடைய வெண்டாமரை நூற்றிரியிட்டுத் திருவிளக்கேற்றல் வேண்டும்.

தோத்திரம்பாடல்.

300.—எந்தத் தோத்திரங்களை எப்படிப் பாடல்வேண்டும்?

தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்களை, மனங்கசிந்துருகக், கண்ணீர்வார, உரோமஞ் சிலிர்ப்பப், பண்ணோடு பாடல் வேண்டும்.

ஆனந்தக்கூத்தாடல்.

301.—ஆனந்தக்கூத்து எப்படி ஆடல்வேண்டும்?

உலகத்தார் நகைக்கினும் அதனைப் பாராது, நெஞ்சநெக்குருகக் கண்ணீர் பொழிய, மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பக், கைகளைக் கொட்டித் தோத்திரங்களைப்பாடிக் கால்களைச் சதி பெற வைத்து, ஆனந்தக் கூத்தாடல் வேண்டும்.

பூசைத்திரவியங்கள்.

302.—திருமஞ்சனத்திலே போடற்பாலனவாகிய திரவியங்கள் எவை?

பாதிரிப்பூ தாமரைப்பூ முதலிய சுகந்தபுஷ்பங்களும் செங்கழுநீர்க்கோஷ்டம் ஏலம் இலாமச்சம்வேர் வெட்டிவேர் இலவங்கப்பட்டை சந்தனம் கர்ப்பூரம் என்னும் பரிமளத் திரவியங்களுமாம்.

303.—பாத்தியத் திரவியங்கள் எவை?

வெண்கடுகு, இலாமச்சம்வேர், சந்தனம், அறுகு என்னு நான்குமாம்.

304.—ஆசமனீயத் திரவியங்கள் எவை?

சாதிக்காய், கிராம்பு, ஏலம், பூலாங்கிழங்கு, சண்பகப்பூ மொட்டு, பச்சைக்கர்ப்பூரம் என்னும் ஆறுமாம்.

305.—அருக்கியத் திரவியங்கள் எவை?

சலம், பால், தருப்பைநுனி, அக்ஷதை, எள், யவம், சம்பாநெல், வெண்கடுகு என்னும் எட்டுமாம்.

306.—அபிஷேகத்திரவியங்கள் எவை?

எண்ணெய்க்காப்பு, மாக்காப்பு, நெல்லிக்காப்பு, மஞ்சட்காப்பு, பஞ்சகவ்வியம், ரசபஞ்சாமிர்தம், பலபஞ்சாமிர்தம், பால், தயிர், நெய், தேன், சர்க்கரை, கருப்பஞ்சாறு, எலுமிச்சம்பழச்சாறு, நாரத்தம்பழச்சாறு, தமரத்தம்பழச்சாறு, குளஞ்சிப்பழச்சாறு, மாதுளம்பழச்சாறு, இளநீர், சந்தனக்குழம்பு என்பவைகளாம். தாமிரபாத்திரத்தில் விட்ட பாலும், வெண்கலப் பாத்திரத்தில் விட்ட இளநீருங் கள்ளுக்குச் சமம். இளநீர்முடிையைத் திறந்து, தனித்தனி அபிஷேகம் பண்ணல்வேண்டும். நெய்யபிஷேகஞ் செய்தவுடன் இளவெந்நீரபிஷேகஞ்செய்தல் வேண்டும். இளநீரபிஷேகத்துக்குப்பின் எண்பத்தொருபதமந்திரம் உச்சரித்துச் சகஸ்ரதாரைகொண்டு சுத்தோதகத்தால் அபிஷேகஞ் செய்தல் வேண்டும். சந்தனக் குழம்புக்குப்பின் விதிப்படி தாபிக்கப்பட்ட நவகலசத்தினாலும் விசேஷார்க்கியத்தினாலும் அபிஷேகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

307.—அபிஷேகத்தின்பொருட்டு எண்ணெய் எப்படி ஆட்டல் வேண்டும்?

எள்ளை வண்டு முதலிய பழுதறப் பதினாறுதரம்பார்த்து ஆராய்ந்து, உவர் முதலிய தீயசலங்களை விடாது நல்ல சலத்தைப் புதியபாண்டத்தில் விட்டு, எள்ளைக் கருந்தோல்போமளவுங் காலினால் மிதியாது கையினாற் பிசைந்து கழுவி, காகம் கோழி நாய் பன்றி முதலியன வாயிடல் மிதித்தல் செய்யாவண்ணம் உலர்த்தி, கல்லினாலேனும் புளியமரத்தினாலேனுஞ் செய்த நாய் முதலியன வாயிடாத கைச்செக்கினால் ஆட்டல்வேண்டும். சந்தனாதிதைலமுதலிய சுகந்தத் தைலஞ் செய்து அபிஷேகம் பண்ணுவித்தல் உத்தமோத்தமம். தம் வியாதி நீக்கத்தின்பொருட்டுச் சந்தனாதிதைல முதலிய செய்வித்தவர் முதற்கட் சிறிதுபாகஞ் சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவிக்கக்கடவர்.

308.—பஞ்சகவ்வியமென்பது என்னை?

விதிப்படி கூட்டி அமைக்கப்பட்ட பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் என்பவைகளினது தொகுதியாம்; இது பிரமகூர்ச்சம் எனவும் பெயர் பெறும். பால் ஐந்துபலமும்; தயிர் மூன்றுபலமும், நெய் இரண்டுபலமும், கோசலம் ஒரு பலமும், கோமயங் கைப்பெருவிரலிற் பாதியுங் கொள்க.

309.—ரசபஞ்சாமிர்தமென்பது என்னை?

விதிப்படி கூட்டி அமைக்கப்பட்ட பால், தயிர், நெய், தேன், சர்க்கரை என்பவைகளினது தொகுதியாம்.

310.—பலபஞ்சாமிர்தம் என்பது என்னை?

முற்கூறிய ரசபஞ்சாமிர்தத்தோடு கூட்டி அமைக்கப்பட்ட வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழம் என்பவைகளினது தொகுதியாம்.

311.—கவ்வியத்துக்கு உரிய பசுக்கள் எவை?

வியாதிப்பசு, கிழப்பசு, கன்றுசெத்தபசு, கன்றுபோட்டுப் பத்துநாட் சூதகமுடையபசு, கிடாரிக்கன்றாகியபசு, சினைப்பசு, மலட்டுப்பசு, மலத்தைத் தின்னும்பசு என்னும் எண்வகைப் பசுக்களல்லாத மற்றைப் பசுக்களாம். பால் கறக்குமிடத்துப்

பாத்திரத்தையுங் கைகளையுங் கன்றூட்டிய முலையையுஞ் சலத்தினாற் கழுவிக்கொண்டே கறத்தல்வேண்டும். கறந்தபின் பாலைப் பரிவட்டத்தினால் வடித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

312.—சந்தனக்குழம்போடு சேரற்பாலனவாகிய திரவியங்கள் எவை?

குங்குமப்பூ, கோரோசனை, பச்சைக்கர்ப்பூரம், புழுகு, சவ்வாது, கஸ்தூரி என்பவைகளாம்.

313.—நைவேத்தியங்கள் எவை?

சுத்தான்னம், சித்திரான்னவகைகள், நெய், காய்ச்சிய பால், தயிர், முப்பழம், தேங்காய்க்கீறு, சர்க்கரை, கறியமுதுகள், அபூபவகைகள், பானகம், பானீயம், வெற்றிலைபாக்கு, முகவாசம் என்பவைகளாம். [அபூபம் - பணிகாரம்.]

314.—சித்திரான்னவகைகள் எவை?

பருப்புப்பொங்கல், சர்க்கரைப்பொங்கல், மிளகோதனம், புளியோதனம், தத்தியோதனம், கடுகோதனம், எள்ளோதனம், உழுந்தோதனம், பாயசம் என்பவைகளாம்.

315.—பணிகாரவகைகள் எவை?

மோதகம், பிட்டு, அப்பம், வடை, தேன்குழல், அதிரசம், தோசை, இட்டலி என்பவைகளாம்.

316.—பானீயம் என்பது என்னை?

ஏலம், சந்தனம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், பாதிரிப்பூ, செங்கழுநீர்ப்பூ என்பவைகள் இடப்பெற்ற சலம்.

317.—முகவாசம் என்பது என்னை?

ஏலம், இலவங்கம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் என்பவற்றின் பொடியைப் பனிநீரோடு கூட்டிச் செய்த குளிகை.

318.—மேலே சொல்லப்பட்டவைகளன்றிச் சிவாலயப்பணிகள் இன்னும் உள்ளனவா?

உள்ளன; அவை: திருவீதியில் உள்ள புல்லைச்செதுக்குதல், திருக்கோபுரத்திலுந் திருமதில்களிலும் உண்டாகும் ஆல் அரசு முதலியவற்றை வேரோடு களைதல், திருக்கோயிலையுந் திருக்குளத்தையுந் திருவீதியையும் எச்சில் மலசலம் முதலியவைகளினால் அசுசியுடையாவண்ணம் பாதுகாத்தல், திருக்கோயிலினுள்ளே புகத்தகாத இழிந்த சாதியாரும், புறச்சமயிகளும், ஆசாரம் இல்லாதவரும், வாயிலே வெற்றிலை பாக்கு உடையவரும், சட்டையிட்டுக்கொண்டவரும், போர்த்துக்கொண்டவரும், தலையில் வேட்டி கட்டிக்கொண்டவரும் உட்புகாவண்ணந் தடுத்தல், திருவிழாக்காலத்திலே திருவீதியெங்குந் திருவலகிட்டுச் சலந்தெளித்தல், வாகனந்தாங்கல், சாமரம் வீசுதல், குடை கொடி ஆலவட்டம்பிடித்தல் முதலியவைகளாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது

சிவாலயதரிசனவியல்.

319.—திருக்கோயிலுக்கு எப்படிப் போதல் வேண்டும்?

ஸ்நானஞ்செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந் தரித்துச், சந்தியாவந்தன முதலியன முடித்துக்கொண்டு, தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, கர்ப்பூரம் முதலியன வைக்கப்பட்ட பாத்திரத்தைத் தாமே எடுத்துக்கொண்டேனும், பிறரால் எடுப்பித்துக் கொண்டேனும், வாகனாதிகளின்றி நடந்து போதல்வேண்டும்.

320.—திருக்கோயிலுக்குச் சமீபித்தவுடனே யாது செய்தல் வேண்டும்?

கால்களைக் கழுவி ஆசமனஞ்செய்து, தூலலிங்கமாகிய திருக்கோபுரத்தைத் தரிசித்து, இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசிலே குவித்துச், சிவநாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு உள்ளே போதல்வேண்டும்.

321.—திருக்கோயிலுள்ளே போனவுடன் யாது செய்தல் வேண்டும்?

பலிபீடத்தையுந் துசத்தம்பத்தையும் இடபதேவரையுங் கும்பிட்டுப், பலிபீடத்துக்கு இப்பால், வடக்கு நோக்கிய சந்நிதியாயினும் மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியாயினும் இடப்பக்கத்திலும், கிழக்குநோக்கிய சந்நிதியாயினும் தெற்குநோக்கிய சந்நிதியாயினும் வலப்பக்கத்திலும் நின்று, அபிஷேகசமயம் நிவேதனசமயமல்லாத சமயத்திலே, ஆடவர் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும், மூன்றுதர

மாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும், பன்னிரண்டுதரமாயினும் பண்ணல்வேண்டும். நமஸ்காரம் ஒருதரம் இருதரம் பண்ணல் குற்றம்.

322.—அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது யாது?

தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டவயவமும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல்.

323.—இந்த நமஸ்காரம் எப்படிப் பண்ணல் வேண்டும்?

பூமியிலே சிரசைவைத்து, மார்பு பூமியிலே படும்படி வலக்கையை முன்னும் இடக்கையைப் பின்னும் நேரே நீட்டிப், பின் அம்முறையே மடக்கி, வலப்புயமும் இடப்புயமும் மண்ணிலே பொருந்தும்படி கைகளை அரையைநோக்க நீட்டி, வலக்காதை முன்னும் இடக்காதைப் பின்னும் மண்ணிலே பொருந்தச் செய்தல்வேண்டும்.

324—பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது யாது?

தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்தவயவமும், நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல்.

325.—நமஸ்காரம் பண்ணியபின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

எழுந்து, இரண்டு கைகளையுங் குவித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு கால்களை மெல்லவைத்து மூன்றுதரமாயினும் ஐந்துதரமாயினும் ஏழுதரமாயினும் ஒன்பதுதரமாயினும் பதினைந்துதரமாயினும் இருபத்தொருதரமாயினும் பிரதக்ஷிணம்பண்ணி, மீட்டுஞ் சந்நிதானத்திலே நமஸ்காரம் பண்ணல்வேண்டும்.

326.—சிவாலயசந்நிதானங்களை எந்தமுறையாகத் தரிசனஞ் செய்தல்வேண்டும்?

முன்பு துவாரபாலகரை வணங்கி, பின்பு கணநாயகராகிய திருநந்திதேவரை வணங்கித் துதித்து "பகவானே உம்முடைய திருவடிகளை அடைந்து அடியேன் உள்ளேபுகுந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பயன்பெறும்பொருட்டு அநுமதிசெய்தருளும்" என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, உள்ளேபோய், முன் விக்கினேசுரரைத் தரிசனஞ்செய்து, பின் சிவலிங்கப்பெருமான் சந்நிதியையும் உமாதேவியார் சந்நிதியையும் அடைந்து, ஆதிசைவரைக்கொண்டு அருச்சனை செய்வித்துப் பழம் பாக்கு வெற்றிலை முதலியனவற்றை நிவேதிப்பித்துக் கர்ப்பூராராத்திரிகம் பணிமாறப்பண்ணித் தரிசனஞ்செய்து விபூதிவாங்கித் தரித்துக்கொண்டு அதன்பின் சபாபதி தக்ஷிணாமூர்த்தி சோமாஸ்கந்தர் சந்திரசேகரர் சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளையுஞ் சமயகுரவர் நால்வரையுந் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

327.—விக்கினேசுரரைத் தரிசிக்கும்பொழுது யாது செய்தல் வேண்டும்?

முட்டியாகப்பிடித்த இரண்டுகைகளினாலும் நெற்றியிலே மூன்றுமுறை குட்டி, வலக்காதை இடக்கையினாலும் இடக்காதை வலக்கையினாலும் பிடித்துக்கொண்டு மூன்று முறை தாழ்ந்தெழுந்து கும்பிடல்வேண்டும்.

328.—தரிசனம் முடிந்தவுடன் யாதுசெய்தல் வேண்டும்?

பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சண்டேசுரர் சந்நிதியை அடைந்து கும்பிட்டுத் தோத்திரஞ்செய்து மூன்றுமுறை கைகொட்டிச் சிவதரிசனபலத்தைத் தரும்பொருட்டுப் பிரார்த்தித்து வலமாகவந்து இடபதேவருடைய இரண்டு கொம்பினடுவே சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்துப் பலிபீடத்துக்கு இப்பால் மும்முறை நமஸ்கரித்து எழுந்து இருந்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை நூறுதரமும் அகோரமந்திரத்தை நூறுதரமுஞ் செபித்துக்கொண்டு எழுந்து வீட்டுக்குப் போதல்வேண்டும்.

329.—அம்மையார் திருக்கோயில் வேறாயிருக்கின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

அம்மையார் திருக்கோயிலினுள்ளே போய், முன் சொல்லியமுறை பிறழாமற் பலிபீடத்துக்கு இப்பாலே நான்கு தரம் நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்து, இரண்டு கைகளையுங் குவித்துக்கொண்டு, நான்குதரமுதலாக இரட்டுறுமுறையிற் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, மீண்டுஞ் சந்நிதியையடைந்து, நமஸ்காரம் பண்ணி எழுந்து, துவாரபாலகிகளைக் கும்பிட்டு அநுமதி பெற்று, உள்ளேபுகுந்து, விக்கினேசுரரைத் தரிசித்துத், தேவியார் சந்நிதியை அடைந்து, அருச்சனை முதலியன செய்வித்துத் தரிசனஞ்செய்து, விபூதி குங்குமமுதலியன வாங்கித் தரித்துக்கொண்டு, மகேசுவரியையும் வாமைமுதலிய சத்திகளையும் விக்கினேசுரர் சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளையுந் தரிசித்துச் சண்டேசுவரி சந்நிதியை அடைந்து கும்பிட்டு, மூன்றுமுறை கைகொட்டித், தேவிதரிசனபலத்தைத் தரும்பொருட்டுப் பிரார்த்தித்து, வலமாக வந்து சந்நிதியை அவடந்து, நான்குதரம் நமஸ்கரித்து எழுந்து இருந்து, தேவியாருடைய மூலமந்திரத்தை இயன்றமட்டுஞ் செபித்துக்கொண்டு எழுந்து வீட்டுக்குப் போதல்வேண்டும்.

330.—நித்தியமும் நியமமாக ஆலயதரிசனஞ்செய்ய இயலாதவர் யாது செய்தல் வேண்டும்?

சோமவாரம், மங்களவாரம், சுக்கிரவாரம், பிரதோஷம், பௌர்ணிமை, அமாவாசை, திருவாதிரை, கார்த்திகை, மாசப்பிறப்பு, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், சிவராத்திரி, நவராத்திரி, விநாயகசதுர்த்தி, விநாயகசட்டி, கந்தசட்டி முதலிய புண்ணியகாலங்களிலாயினும் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

331.—பிரதோஷகாலத்திலே சிவலிங்கப்பெருமானை எப்படித் தரிசித்தல்வேண்டும்?

இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்குநின்றும் இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்துச், சென்றவழியே திரும்பி வந்து மீண்டும் இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்குநின்றும் வலமாகச்சென்று வடதிசையைச் சேர்ந்து, கோமுகையைக் கடவாது, முன்சென்றவழியே திரும்பிவந்து இடபதேவரைத்தரிசித்து, அங்குநின்றும் இடமாகச்சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்து, அங்குநின்றுந் திரும்பி, இடபதேவரைத் தரிசியாது வலமாகச்சென்று வடதிசையைச்சேர்ந்து, அங்குநின்றுந் திரும்பிவந்து இடபதேவரைத் தரிசியாது இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்துத், திரும்பிவந்து இடபதேவரைத் தரிசித்து, அவருடைய இரண்டு கொம்பினடுவே பிரணவத்தோடுகூட ஹர ஹர என்று சொல்லிச் சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து வணங்கல்வேண்டும்.

332.—பிரதோஷகாலத்திலே விதிப்படி மெய்யன்போடு சிவதரிசனஞ் செய்யிற் பயன் என்னை?

கடன், வறுமை, நோய், பயம், கிலேசம், அவமிருத்து, மரணவேதனை, பாவம் என்னும் இவைகளெல்லாம் நீங்கும்; முத்திசித்திக்கும்.

333.—திருக்கோயிலிலே செய்யத்தகாத குற்றங்கள் யாவை?

ஆசாரமில்லாதுபோதல், கால்கழுவாதுபோதல், எச்சிலுமிழ்தல், மலசலங்கழித்தல், மூக்குநீர்சிந்துதல், பாக்குவெற்றிலையுண்டல், போசனபானம்பண்ணுதல், ஆசனத்திருத்தல், சயனித்தல், காலை நீட்டிக்கொண்டிருத்தல், மயிர்கோதி முடித்தல், சூதாடல், சிரசிலே வஸ்திரந் தரித்துக்கொள்ளுதல், தோளிலே உத்தரீயம் இட்டுக்கொள்ளு

தல், போர்த்துக்கொள்ளுதல், சட்டையிட்டுக்கொள்ளுதல், பாதரக்ஷை யிட்டுக்கொள்ளுதல், விக்கிரகத்தைத் தொடுதல், நிருமாலியத்தைக் கடத்தல், நிருமாலியத்தை மிதித்தல், தூபி துசத்தம்பம் பலிபீடம் இடபம் விக்கிரகம் என்னும் இவைகளின் நிழலை மிதித்தல், வீண்வார்த்தை பேசுதல், சிரித்தல், சண்டையிடுதல், விளையாடுதல், சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்குங் குறுக்கேபோதல், ஒருதரம் இருதரம் நமஸ்கரித்தல், ஒருதரம் இருதரம் வலம்வருதல், ஓடிவலம்வருதல், சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் இடையே நமஸ்கரித்தல், அகாலத்திலே தரிசிக்கப்போதல், திரைவிட்டபின் வணங்குதல், அபிஷேககாலத்திலும் நிவேதனகாலத்திலும் வணங்குதல், முற்பக்கத்தும் பிற்பக்கத்தும் வணங்குதல், திருவிளக்கவியக்கண்டுந் தூண்டாதொழிதல், திருவிளக்கில்லாதபொழுது வணங்குதல், உற்சவங்கொண்டருளும்பொழுது அங்கேயன்றி உள்ளே போய் வணங்குதல் முதலியவைகளாம். இக்குற்றங்களுள் ஒன்றையறியாது செய்தவர் அகோரமந்திரத்தில் ஆயிரம் உருச்செபிக்கின் அக்குற்றம்நீங்கும். இக்குற்றங்களை அறிந்து செய்தவர் நரகத்தில்வீழ்ந்து வருந்துவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்மூன்றாவது

குருசங்கமசேவையியல்.

334.—குரு என்றது யாரை?

தீக்ஷாகுரு, வித்தியாகுரு, போதககுரு முதலாயினோரை. குரு, ஆசாரியன், தேசிகன், பட்டாரகன் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.

335.—சங்கமம் என்றது என்னை?

நிருவாணதீக்ஷிதர், விசேஷதீக்ஷிதர், சமயதீக்ஷிதர் என்னும் முத்திறத்துச் சிவபத்தர்களை.

336.—குருவையுஞ் சிவபத்தரையும் யாதுசெய்தல் வேண்டும்?

மனிதர் எனக் கருதாது சிவபெருமானெனவே கருதி, மனம் வாக்குக்காயம் என்னும் மூன்றினாலுஞ் சிரத்தையோடு வழிபடல் வேண்டும். பிரதிட்டைசெய்து பூசிக்கப்படும் சிவலிங்கத்தைச் சிலையென்று நினைந்து அவமதிப்பவரும், சிவதீக்ஷைபெற்று இயன்றமட்டும் விதிப்படி அநுட்டிக்குஞ் சிவபத்தரை மனிதர் என்று நினைந்தேனும் அவருடைய பூருவசாதியை நினைந்தேனும் அவமதிப்பவருந் தப்பாது நரகத்தில் வீழ்வர்.

337.—சிவபத்தர்கள் சிவபெருமான் எனக்கருதப்படுதற்குக் காரணம் என்னை?

சிவபெருமான் வேறற அதிட்டித்து நிற்கப்பெறுவன வாய்க் கண்டவுடனே சிவபெருமானை நினைப்பிப்பனவாய் உள்ள திருவேடங்களையுடைமையும், நாடோறும் ஸ்ரீகண்ட நியாசம் பஞ்சப்பிரமஷடங்கநியாசம் அஷ்டத்திரிம்சத்கலா நியாசங்கள் வாயிலாகச்செய்யுஞ் சிவோகம்பாவனையும், பிராசாதயோகஞ் செய்தலும், தம்மின் இரண்டற இயைந்த சிவத்தோடு கலந்துநிற்குந் தன்மையுமாம். சிவபத்தரைச் சிவமெனக்கண்டு வழிபடுதற்கு, வேடம், பாவனை, செயல், தன்மை என்னும் இந்நான்கனுள் ஒன்றேயமையும்.

338.—சிவனடியாரை வழிபடாது சிவலிங்கத்தை மாத்திரம் வழிபடலாகாதா?

ஒருவன் ஒரு பெண்ணினிடத்து அன்புடைமை அவளுடைய சுற்றத்தாரைக் கண்டபொழுது அவனுக்கு உண்டாகும் அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படும். அதுபோல, ஒருவன் சிவபெருமானிடத்து அன்புடைமை அவருடைய அடியாரைக்கண்டபொழுது அவனுக்கு உண்டாகும் அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படும். ஆதலினாலே, சிவனடியாரிடத்து அன்புசெய்யாது அவமானஞ் செய்துவிட்டுச் சிவலிங்கப்பெருமானிடத்தே அன்புடையவர்போல் ஒழுகுதல், வயிறு வளர்ப்பின்பொருட்டும் இடம்பத்தின் பொருட்டும் நடித்துக்காட்டும் நாடகமாத்திரையேயன்றி வேறில்லை.

339.—சிவபத்தர்களோடு இணங்குதலாற் பயன் என்னை?

காமப்பற்றுடையவருக்கு, அச்சம்பந்த முடையவருடைய இணக்கம் அக்காமத்தை வளர்த்தலால் அவ்விணக்கத்தில் விருப்பு மிகுதியும், அவரல்லாத பிறருடைய இணக்கம் அக்காமத்தைக் கெடுத்தலால் அவ்விணக்கத்தில் வெறுப்பு மிகுதியும் உண்டாகும்; அதுபோலச்சிவபத்தியுடையவருக்கு, அச்சம்பந்தமுடையவருடைய இணக்கம் அச்சிவபத்தியை வளர்த்தலால் அவ்விணக்கத்தில் விருப்பு மிகுதியும், அவரல்லாத பிறருடைய இணக்கம் அச்சிவபத்தியைக் கெடுத்தலால் அவ்விணக்கத்தில் வெறுப்பு மிகுதியும் உண்டாகும்.

340.—சமயதீக்ஷிதர் யாரை வணங்குதற்கு உரியர்?

ஆசாரியரையும், நிருவாணதீக்ஷிதரையும், விசேஷதீக்ஷிதரையும், சமயதீக்ஷிதர்களுள்ளே தம்மின் மூத்தோரையும் வணங்குதற்கு உரியர்.

341.—விசேஷதீக்ஷிதர் யாரை வணங்குதற்கு உரியர்?

ஆசாரியரையும், நிருவாணதீக்ஷிதரையும், விசேஷதீக்ஷிதர்களுள்ளே தம்மின் மூத்தோரையும் வணங்குதற்கு உரியர்.

342.—நிருவாணதீக்ஷிதர் யாரை வணங்குதற்கு உரியர்?

ஆசாரியரையும், நிருவாணதீக்ஷிதருள்ளே தம்மின் மூத்தோரையும் வணங்குதற்கு உரியர்.

343.—ஆசாரியர் யாரை வணங்குதற்கு உரியர்?

ஆசாரியர்களுள்ளே தம்மின் மூத்தோரை வணங்குதற்கு உரியர்.

344.—வருணத்தாலாவது ஆச்சிரமத்தாலாவது வருணம் ஆச்சிரமம் என்னும் இரண்டினாலுமாவது தம்மிற்றாழ்ந்தவர் தீக்ஷை முதலியவற்றினாலே தம்மின் உயர்ந்தவராயின், அவரை யாது செய்தல்வேண்டும்.

அவமதித்தலுஞ் செய்யாது, புறத்து வணங்குதலுஞ் செய்யாது மனத்தால் வணங்கல் வேண்டும். அப்படிச்செய்யாது அவமதித்தவர் தப்பாது நரகத்தில் வீழ்வர். சிவஞானிகளேயாயின், அவரை, வருணம் ஆச்சிரமம் முதலியவை சற்றுங் குறியாது, எல்லாரும் வணங்கல்வேண்டும். எல்லைகடந்து முறுகி வளரும் மெய்யன்பினால் விழுங்கப்பட்ட மனத்தையுடையவர், திருவேடமாத்திரமுடையவரைக்காணினும், வருணம் ஆச்சிரமம் முதலியன குறித்துக் கூசித் தடைப்படாது, உடனே அத்திருவேடத்தால் வசீகரிக்கப்பட்டு, அடியற்ற மரம்போல் வீழ்ந்து வணங்குவர்; அவ்வுண்மை திருத்தொண்டர் பெரியபுராணத்தினாலே தெளியப்படும்.

345.—குருவையும் சிவனடியாரையும் எப்படிப்போய்த் தரிசித்தல் வேண்டும்?

வெறுங்கையுடனே போகாது, தம்மால் இயன்ற பதார்த்தத்தைக் கொண்டுபோய், அவர் சந்நிதியில் வைத்து, அவரை நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு, விபூதி வாங்கித் தரித்துக்கொண்டு, மீட்டும் நமஸ்கரித்து, எழுந்து கும்பிட்டு, அவர் "இரு" என்றபின் இருத்தல்வேண்டும்.

346.—குருவாயினுஞ் சிவனடியாராயினுந் தம்வீட்டுக்கு வரின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

விரைந்து எழுந்து குவித்த கையோடு எதிர்கொண்டு, இன்சொற்களைச்சொல்லி, அழைத்துக்கொண்டு வந்து, ஆசனத்திருத்தி, அவர் திருமுன்னே இயன்றது யாதாயினும் வைத்து, அவர் திருவடிகளைப் பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சித்து, நமஸ்கரித்து, எழுந்து கும்பிட்டு விபூதி வாங்கித் தரித்துக்கொண்டு, மீட்டும் நமஸ்கரித்து, எழுந்து கும்பிட்டு, அவர் "இரு" என்றபின் இருத்தல்வேண்டும். அவர் போம்பொழுது அவருக்குப்பின் பதினன்கடிபோய் வழிவிடல்வேண்டும். இராக்காலத்திலும், பயமுள்ள இடத்திலும், அவருக்குமுன் போதல் வேண்டும்.

347.—ஒருவர் தாம் பிறரை வணங்கும் வணக்கத்தை எப்படிப் புத்தி பண்ணல் வேண்டும்?

"இவ்வணக்கம் இவருக்கன்று; இவரிடத்து வேறறநிற்குஞ் சிவபெருமானுக்கேயாம்" என்று புத்தி பண்ணல்வேண்டும்; அப்படிச் செய்யாதவர் அவ்வணக்கத்தாலாகிய பயனை இழப்பர்.

348.—ஒருவர் தம்மைப் பிறர் வணங்கும் வணக்கத்தை எப்படிப் புத்தி பண்ணல் வேண்டும்?

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

"இவ்வணக்கம் நமக்கன்று, நம்மிடத்து வேறற நிற்குஞ் சிவபெருமானுக்கேயாம்" என்று புத்திபண்ணல்வேண்டும்; அப்படிச் செய்யாதவர் சிவத்திரவியத்தைக் கவர்ந்தவராவர்.

349.—குருவுக்குஞ் சிவனடியாருக்குஞ் செய்யத்தகாத குற்றங்கள் யாவை?

கண்டவுடன் இருக்கைவிட்டெழாமை, அவர் எழும்பொழுது உடனெழாமை, அவர் திருமுன்னே உயர்ந்தஆசனத் திருத்தல், காலை நீட்டிக்கொண்டிருத்தல், சயனித்துக்கொள்ளுதல், வெற்றிலை பாக்குப் புசித்தல், போர்த்துக்கொள்ளுதல், பாதுகையோடு செல்லல், சிரித்தல், வாகனமேறிச் செல்லல், அவராலே தரப்படுவதை ஒரு கையால் வாங்குதல், அவருக்குக் கொடுக்கப்படுவதை ஒருகையாற் கொடுத்தல், அவருக்குப் புறங்காட்டல், அவர் பேசும்போது பராமுகஞ் செய்தல், அவர் கோபிக்கும்போது தாமுங் கோபித்தல், அவருடைய ஆசனம், சயனம், வஸ்திரம், குடை, பாதுகை முதலியவைகளைத் தாம் உபயோகித்தல், அவைகளைத் தங்காலினாலே தீண்டுதல், அவர் திருநாமத்தை மகிமைப்பொருள்படும் அடைமொழியின்றி வாளாசொல்லல், அவரை யாராயினும் நிந்திக்கும்பொழுது காதுகளைப் பொத்திக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்று நீங்கிவிடாது கேட்டுக்கொண்டிருத்தல் முதலியவைகளாம்.

350.—குருமுன்னுஞ் சிவனடியார் முன்னும் எப்படி விண்ணப்பஞ் செய்தல் வேண்டும்?

வஸ்திரத்தை ஒதுக்கிச், சரீரத்தைச் சற்றே வளைத்து, வாய்புதைத்து நின்று, அவரை "சுவாமீ" என்பது முதலிய சொற்களினாலே உயர்த்தியும், தன்னை "அடியேன்" என்பது

முதலிய சொற்களினாலே தாழ்த்தியும், மெல்ல விண்ணப்பஞ் செய்தல் வேண்டும்.

351.—கடவுளையும் குருவையுஞ் சிவனடியாரையுந் தாய் தந்தை முதலாயினோரையும் நமஸ்கரிக்கும்போது கால் நீட்டத்தக்க திக்குகள் எவை?

மேற்குந் தெற்குமாம். கிழக்கினும் வடக்கினுங் கால் நீட்டி நமஸ்கரிக்கலாகாது.

352.—குருவையுஞ் சிவனடியார் முதலாயினோரையும் நமஸ்கரிக்கலாகாத காலங்களும் உண்டா?

உண்டு. அவர் கிடக்கும்போதும், வழி நடக்கும்போதும், பத்திரபுஷ்பம் எடுக்கும்போதும், வெற்றிலை பாக்கு உண்ணும்போதும், ஸ்நானம் சந்தியாவந்தனம் பூசை ஓமம் சிராத்தம் போசன முதலியன பண்ணும்போதும், இராசசபையிலே போய் இருக்கும்போதும் அவரை நமஸ்கரிக்கலாகாது.

353.—தீக்ஷாகுரு வித்தியாகுரு முதலாயினோர் திருமுகம் விடுத்தருளின், அதை யாதுசெய்தல் வேண்டும்?

பீடத்தின்மீது எழுந்தருளப்பண்ணிப் பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சித்து, நமஸ்கரித்து இரண்டு கைகளாலும் எடுத்து, இரண்டு கண்களினும் ஒற்றிச் சிரசின்மேல் வைத்துப் பின்பு திருக்காப்பு நீக்கி வாசித்தல்வேண்டும்.

354.—தான் வழிபட்டுவந்த ஆசாரியன் பெரும்பாவங்களைச் செய்வானாயின் அவனை யாது செய்தல்வேண்டும்?

தானே பூசித்து வந்த சிவலிங்கம் அக்கினியினாலே பழுதுபடின், அதனை இகழாது மனநொந்து கைவிட்டு வேறொரு சிவலிங்கத்தைக் கைக்கொள்வது போலத், தான்

வழிபட்டு வந்த ஆசாரியன் சிவநிந்தை சிவத்திரவியாபகாரம் முதலிய பெருங்கொடும்பாதகங்கள் செய்து கெடுவானாயின், அவனை இகழாது மனநொந்து கைவிட்டு வேறோராசாரியனை அடைந்து வழிபடல்வேண்டும்.

355.—குருவினிடத்தே சிவசாத்திரம் எப்படிப் படித்தல் வேண்டும்?

நாடோறும் ஸ்நான முதலிய நியதிகளை முடித்துக் கொண்டு, கோமயத்தினாலே சுத்திசெய்யப்பட்ட தானத்திலே பீடத்தை வைத்து, அதன்மீது பட்டுப்பரிவட்டத்தை விரித்து, அதன்மீது சிவசாத்திரத்திருமுறையை எழுந்தருளப் பண்ணிப், பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சித்து நமஸ்கரித்துப், பின்பு ஆசாரியருடைய திருவடிகளையும் அருச்சித்து நமஸ்கரித்து, அவர் கிழக்குமுகமாகவேனும் வடக்குமுகமாகவேனும் இருக்க, அவருக்கு எதிர்முகமாக இருந்து படித்தல் வேண்டும். படித்து முடிக்கும்பொழுதும் அப்படியே நமஸ்கரித்தல்வேண்டும். * இப்படிச் செய்யாது படித்தவர், படித்தனால் ஆகிய பயனை இழப்பர்; அம்மட்டோ; நரகத்திலும் விழுந்து வருந்துவர். [திருமுறை - புத்தகம்.]

356.—சிவசாத்திரம் படிக்கலாகாத காலங்கள் எவை?

பிரதமை, அட்டமி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பௌர்ணிமை, உத்தராயணம், தக்ஷிணாயனம், சித்திரைவிஷு, ஐப்பசிவிஷு, சந்தியாகாலம், ஆசௌசகாலம், மகோற்சவ காலம் என்பவைகளாம்.

357.—எடுத்துக்கொண்ட சிவசாத்திரம் படித்து முடித்தபின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

சிவலிங்கப் பெருமானுக்கும் சிவசாத்திரத் திருமுறைக்கும் வித்தியாகுருவுக்கும் விசேஷ பூசைசெய்து அவர் திரு

முன் இயன்ற தக்ஷிணை முதலியன வைத்து நமஸ்கரித்து அவரையுந் தீக்ஷாகுருவையும் மாகேசுரர்களையும் குருடர் முடவர் முதலானவர்களையும் பூசித்து அமுது செய்வித்தல் வேண்டும்.

358.—சிவசாத்திரத்தைக் கைம்மாறு கருதிப் படிப்பிக்கலாமா?

அச்சம், நண்பு, பொருளாசை என்பவை காரணமாகச் சிவசாத்திரத்தை ஒருவருக்கும் படிப்பிக்கலாகாது. நல்லொழுக்கமுங் குருலிங்க சங்கமபத்தியும் உடைய நன்மாணாக்கர்களுக்கு அவர்கள் உய்வது கருதிக் கருணையினாலே படிப்பித்தல்வேண்டும். அவர்கள் விரும்பித்தருந் தக்ஷிணையைத் தாஞ்செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறெனக்கருதி ஆசையால் வாங்காது, அவர்கள் உய்யுந் திறங் கருதிக் கருணையால் ஏற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

359.—மாணாக்கர்கள் தாங்கள் குருவுக்குக்கொடுக்குந் தக்ஷிணையை அவர் செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறெனக் கருதலாமா?

தாங்கள் குருவுக்கு எத்துணைப் பொருள் கொடுப்பினும், தங்களை அவருக்கு அடிமையாக ஒப்பித்துவிடுதல் ஒன்றையேயன்றி, அப்பொருளைக் கைம்மாறெனக் கருதிவிடலாகாது.

360.—தீக்ஷாகுரு வித்தியாகுரு முதலாயினார் சிவபதமடைந்துவிடின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

வருஷந்தோறும் அவர் சிவபதமடைந்த மாச நக்ஷத்திரத்திலாயினும் திதியிலாயினும் அவரைக் குறித்துக் குருபூசை செய்துகொண்டு வரல்வேண்டும்.

361.—இன்னும் எவ்வெவருக்குக் குருபூசை செய்வது ஆவசியகம்?

பல அற்புதங்களைச் செய்து தமிழ்வேதத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளியுஞ் சைவசமயத்தைத் தாபித்தருளிய திரு

ஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய சமயகுரவர் நால்வருக்கும், அறுபத்துமூன்று நாயன்மாருடைய மெய்யன்பையும் அவ்வன்புக்கு எளிவந்தருளிய சிவபெருமானுடைய பேரருளையும் அறிவித்து அவரிடத்தே அன்புதிக்கச் செய்யும் பெரிய புராணத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சேக்கிழார் நாயனாருக்கும் பதி பசு பாசம் என்னுந் திரிபதார்த்தங்களின் இலக்கணங்களை அறிவிக்குஞ் சைவசித்தாந்த நூலுணர்ச்சியை வளர்த்தருளிய மெய்கண்டதேவர் முதலிய சந்தான குரவர் நால்வருக்கும், தமிழ் வழங்குநிலமெங்கும் நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்தியருளிய தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாருக்கும் இயன்றமட்டுங் குருபூசை செய்துகொண்டே வருவது ஆவசியகம்.

362.—இந்நாயன்மார்களுடைய குருபூசைத் தினங்கள் எவை?

1. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்....வைகாசி மூலம்.
2. திருநாவுக்கரசு நாயனார்....சித்திரை சதயம்.
3. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்....ஆடி சுவாதி.
4. மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்....ஆனி மகம்.
5. சேக்கிழார் நாயனார்....வைகாசி பூசம்.
6. மெய்கண்டதேவர்....ஐப்பசி சுவாதி.
7. அருணந்திசிவாசாரியர்....புரட்டாதி பூரம்.
8. மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர்....ஆவணி உத்தரம்.
9. உமாபதி சிவாசாரியர்....சித்திரை அத்தம்.
10. திருவள்ளுவ நாயனார்....மாசி உத்தரம்.

363.—குருபூசைக்குத் தக்க பொருளில்லாதவர்கள் யாது செய்தல் வேண்டும்?

குருபூசை செய்யப்படுந் தானத்திலே தங்கள் தங்களால் இயன்ற பதார்த்தங்கள் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துத் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும். அதுவும் இயலாதவர்கள் கறி திருத்துதல் முதலிய திருத்தொண்டுகளேனுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

364.—குருபூசை எப்படிச் செய்தல்வேண்டும்?

திருக்கோயிலிலே சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும், அந்நக்ஷத்திரத்திலே சிவபதம் அடைந்த நாயனார் திருவுருவம் உள்ளதாயின் அதற்கும் விசேஷபூசை செய்வித்துத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, தம்மிடத்துக்கு அழைக்கப்பட்டும் அழைக்கப்படாதும் எழுந்தருளிவந்த சிவ பத்தர்களை அந்நாயனாராகப் பாவித்துப் பூசித்துத் திருவமுது செய்வித்துச் சேஷம் புசித்தல் வேண்டும்.

365.—சேஷம் எத்தனை வகைப்படும்?

பாத்திரசேஷம், பரிகலசேஷம் என இரண்டு வகைப்படும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது

மாகேசுரபூசையியல்.

366.—மாகேசுரபூசையாவது யாது?

ஆசாரியர், நிருவாணதீக்ஷிதர், விசேஷதீக்ஷிதர், சமயதீக்ஷிதர் என்னும் நால்வகை மாகேசுரர்களையும் விதிப்படி பூசித்துத் திருவமுது செய்வித்தலாம். [மாகேசுரர்-மகேசுரனை வழிபடுவோர்.]

367.—மாகேசுரபூசையால் விளையும் பலம் ஏற்பவருடைய உயர்வு தாழ்வுகளினால் வேறுபடுமா?

ஆம்: வைதிகப்பிராமணர் ஆயிரம்பேருக்கு அன்னதானஞ் செய்த பலமுஞ் சமயதீக்ஷிதர் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் ஒக்கும். வைதிகப்பிராமணர் பதினாயிரம் பேருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் விசேஷதீக்ஷிதர் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ்செய்தபலமும் ஒக்கும். வைதிகப்பிராமணர் லக்ஷம்பேருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் நிருவாணதீக்ஷிதர் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் ஒக்கும். வைதிகப்பிராமணர் கோடிபேருக்கு அன்னதானஞ் செய்த பலமும் சைவாசாரியர் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ் செய்தபலமும் ஒக்கும்.

368.—மாகேசுரபூசைக்குப் பாகஞ்செய்பவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாய் இருத்தல்வேண்டும்?

சமசாதியார்களாய்ச், சிவதீக்ஷை பெற்றவர்களாய், நித்தியகருமந் தவறாது முடிப்பவர்களாய், சுசியுடையவர்களாய், மாகேசுரபூசைக்கு உபயோகப்படுமவைகளை மாகேசுர

பூசை நிறைவேறுமுன் புசிக்கநினைத்தலுஞ் செய்யாதவர்களாய் இருத்தல்வேண்டும். இவ்வியல்பில்லாதவர்களாலே சமைக்கப்பட்டவை தேவப்பிரீதியாகாது, இராக்ஷதப்பிரீதியாகும்.

369.—மாகேசுரபூசைக்கு விலக்கப்பட்ட பதார்த்தங்கள்யாவை?

உள்ளி, வெள்ளுள்ளி, உருண்டசுரைக்காய், கொம்மடிக்காய், செம்முருங்கைக்காய், தேற்றாங்காய், அத்திக்காய், வெண்கத்தரிக்காய், பசளை, வள்ளி, கொவ்வை என்பவைகளாம்.

370.—மாகேசுரபூசை எப்படிச் செய்தல்வேண்டும்?

மாகேசுரர்களைத் தூரத்தே கண்டவுடனே, சிரசின்மீது அஞ்சலிசெய்து, விரைந்தெதிர்கொண்டு, அழைத்துவந்து, அவர்களுடைய திருவடிகளைத் தீர்த்தத்தினால் விளக்கி, அத்தீர்த்தத்தைச் சிரமேற்றெளித்து, அவர்களைப் பந்தியாக இருத்தி, ஓதுவார்கள் தேவாரம் பண்ணுடன் ஓத, அன்னங் கறி முதலியவற்றைப் படைத்து, பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சனைசெய்து, தூபதீபங் கொடுத்து, அவர்களெதிரே பூக்களைத் தூவி, நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்துநின்று, ஆசீர்வாதம் முற்றிய பின் திருவமுது செய்வித்தல்வேண்டும். அவர்கள் திருவமுது செய்து கரசுத்தி செய்துகொண்டபின், அவர்களெதிரே இயன்ற தக்ஷிணைவைத்து நமஸ்காரஞ் செய்து, விபூதிவாங்கித் தரித்துக்கொண்டு, மீட்டும் நமஸ்காரஞ்செய்து, சேஷம் புசித்தல்வேண்டும்.

371.—மாகேசுரபூசைப் பந்திக்கு யோக்கியரல்லாதவர் யாவர்?

சிவநிந்தகர், குருநிந்தகர், சங்கமநிந்தகர், சிவசாத்திர நிந்தகர், சிவத்திரவியாபகாரிகள், அதீக்ஷிதர், நித்தியகருமம் விடுத்தவர் முதலாயினர்

372.—மாகேசுரபூசையிலே மாகேசுரரை யாராகப் பாவித்துப் பூசித்தல்வேண்டும்?

மாகேசுரபூசை எந்தத்தேவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுகின்றதோ, அந்தத்தேவராகப் பாவித்துப் பூசித்தல் வேண்டும்.

373.—பூசை செய்யப்படும்போது மாகேசுரர்கள் யாது செய்தல் வேண்டும்?

பூசிப்பவன் எத்தேவரைக்குறித்துப் பூசிக்கின்றானோ அத்தேவரைத் தாம் இடையறாது மெய்யன்போடு தியானித்துக்கொண்டிருந்து அப்பூசையை அவருக்கு ஒப்பித்தல் வேண்டும்.

374.—பந்தி வஞ்சனைசெய்து புசித்தவரும் படைத்தவரும் படைப்பித்தவரும் யாது பெறுவர்?

கண்டமாலையால் வருந்துவர்; ஊர்ப்பன்றிகளாய்ப்பிறந்து மலத்தைத்தின்பர்; நரகங்களில் விழுந்து நெடுங்காலம் வருந்துவர். ஆதலினால், வஞ்சனை ஒருசிறிதும் இன்றி எல்லாருக்குஞ் சமமாகவே படைத்தல் படைப்பித்தல் வேண்டும். பந்திவஞ்சனைசெய்து படைக்கப்பட்டவைகள் பிசாசுகளுக்கும் இராக்ஷதர்களுக்கும் அசுரர்களுக்குமே பிரீதியாகும்; தேவப்பிரீதியாகா.

375.—மாகேசுர பூசாகாலத்திலே மாகேசுரரல்லாதவர் வரின், யாது செய்தல் வேண்டும்?

குருடர், முடவர், குழந்தைகள், வயோதிகர், வியாதியாளர், வறியவர் என்பவர்கள் வரின், அவர்களை விலக்காது, இன்சொற்களினாலே மிகமகிழ்வித்து, அவர்களுக்கும் அன்னங் கொடுத்தல்வேண்டும். வறியவருக்குக் கொடுத்தலேகொடை; செல்வருக்குக் கொடுத்தல் திரும்ப வாங்குதற்பொருட்டுக் கடன்கொடுத்தல் போலும்.

376.—மாகேசுரபூசை ஆவசியகமாக எவ்வெக்காலங்களிலே செய்தல்வேண்டும்?

தீக்ஷைபெற்றுக்கொண்டபொழுதும், சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்வித்துக்கொண்டபொழுதும், விரதம் அநுட்டிக்கும்பொழுதும், உபவாசஞ்செய்து பாரணம் பண்ணும்பொழுதும், சிவசாத்திர சிவபுராணங்கள் படிக்கத்தொடங்கியபொழுதும், படித்து முடித்தபொழுதும், புண்ணியஸ்தல யாத்திரைக்குப் புறப்படும்பொழுதும், புண்ணியஸ்தலத்தை அடைந்தபொழுதும், யாத்திரைசெய்து திரும்பி வீடுசேர்ந்தபொழுதும், திருக்கோயிலிலே பிரதிட்டை சம்புரோக்ஷணம் மகோற்சவம் முதலியவை நடக்கும்பொழுதும், வியாதியினாலே பீடிக்கப்பட்டு மருந்து உட்கொள்ளத் தொடங்கும்பொழுதும், வியாதி நீங்கியபொழுதும் மாகேசுரபூசை ஆவசியகமாகச் செய்தல் வேண்டும்.

377.—அவ்விசேஷதினங்களின் மாகேசுரபூசை செய்பவர்களும் மாகேசுர பூசையிலே அருச்சனையேற்று அமுது செய்யப்புகும் மாகேசுரர்களும் அத்தினத்திலே எப்படிப்பட்டவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும்?

மாகேசுரபூசைக்குமுன்னே யாதொன்றும்புசிக்கலாகாது. அன்றிரவிலே பசித்ததாயின், அன்னம் புசியாது பால் பழ முதலியவற்றுள் இயன்றது உட்கொண்டு சுத்தர்களாகிச் சிவபெருமானையே சிந்தித்துக்கொண்டு, நித்திரை செய்தல் வேண்டும். முதனாளிராத்திரியும் அப்படியே செய்தல் வேண்டும்.

378.—முன்செய்த பாவங்களினால் வந்த மகாரோகங்களினாலே பீடிக்கப்படுவோர் மாகேசுரபூசை எப்படிச் செய்தல்வேண்டும்?

ஒருமண்டலமாயினும், பாதிமண்டலமாயினும், விதிப்படி சிரத்தையோடு புண்ணியஸ்தலத்திலே புண்ணியதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு விசேஷபூசை செய்வித்து, மாகேசுரபூசை பண்ணிச் சேஷம் புசித்துக்கொண்டு வரல்வேண்டும். அதன் பின்னரே மருந்து உட்கொள்ளல்வேண்டும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினைந்தாவது

விரதவியல்.

379.—விரதமாவது யாது?

மனம் பொறிவழிபோகாது நிற்றற்பொருட்டு உணவை விடுத்தேனுஞ் சுருக்கியேனும் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலுங் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாக வழிபடுதல்.

சிவ விரதம்.

380.—சிவ விரதம் எத்தனை?

சோமவார விரதம், திருவாதிரை விரதம், உமாமகேசுர விரதம், சிவராத்திரி விரதம், கேதார விரதம், கலியாணசுந்தர விரதம், சூலவிரதம், இடபவிரதம் என எட்டாம். பிரதோஷ விரதமுஞ் சிவவிரதம்.

381.—சோமவார விரதமாவது யாது?

கார்த்திகைமாச முதற்சோமவாரந் தொடங்கிச் சோமவாரந்தோறுஞ் சிவபெருமானைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் உபவாசம் உத்தமம்; அது கூடாதவர் ஒருபொழுது இரவிலே போசனஞ் செய்யக்கடவர்; அதுவுங் கூடாதவர் ஒருபொழுது பகலிலே பதினைந்து நாழிகையின் பின் போசனஞ் செய்யக்கடவர். இவ்விரதம் வாழ்நாளளவாயினும், பன்னிரண்டு வருஷ காலமாயினும், மூன்றுவருஷ காலமாயினும், ஒருவருஷகாலமாயினும், அநுட்டித்தல்வேண்டும். பன்னிரண்டு மாசத்திலும் அநுட்டிக்க இயலாதவர் கார்த்

திகை மாசத்தின் மாத்திரமேனும் அநுட்டிக்கக்கடவர். [உபவாசம் - உணவின்றியிருத்தல்.]

382.—திருவாதிரை விரதமாவது யாது?

மார்கழிமாசத்துத் திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலே சபாநாயகரைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் உபவாசஞ் செய்தல்வேண்டும். இவ்விரதஞ் சிதம்பரத்தில் இருந்து அநுட்டிப்பது உத்தமோத்தமம்.

383.—உமாமகேசுர விரதமாவது யாது?

கார்த்திகை மாசத்துப் பௌர்ணிமையிலே உமாமகேசுர மூர்த்தியைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது பகலிலே போசனஞ் செய்யக்கடவர்; இரவிலே பணிகாரம் பழம் உட்கொள்ளலாம்.

384.—சிவராத்திரி விரதமாவது யாது?

மாசிமாசத்துக் கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசி திதியிலே சிவபெருமானைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில், உபவாசஞ்செய்து, நான்கு யாமமும் நித்திரையின்றிச் சிவபூசை செய்தல் வேண்டும். நான்குயாமபூசையும் அவ்வக் காலத்திற் செய்வது உத்தமம்; ஒரு காலத்திற் சேர்த்துச் செய்வது மத்திமம். பரார்த்தம் ஆன்மார்த்தம் என்னும் இரண்டினும், சிவராத்திரி நான்குயாம பூசையிலே சூரியதேவர் முதலிய பரிவாரங்களுக்குஞ் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி முதலிய மூர்த்திகளுக்கும் பூசை செய்யவேண்டுவதில்லை. பரார்த்தத்திலே மகாலிங்க முதலிய மூலமூர்த்திகளுக்கும் ஆன்மார்த்தத்திலே மகாலிங்கத்துக்கும் மாத்திரம் பூசை செய்யக்கடவர். பரார்த்தம் ஆன்மார்த்தம் என்னும் இரண்டினும் விநாயகக் கடவுளுக்கு மாத்திரம் நான்கு யாமமும் பூசை செய்

யலாம். சண்டேசுரபூசை நான்கியாமமுஞ் செய்தல் வேண்டும். சிவபூசையில்லாதவர், நித்திரையின்றி, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர செபமுஞ் சிவபுராண சிரவணமுஞ்செய்து, நான்குயாமமுஞ் சிவாலயதரிசனம் பண்ணல்வேண்டும். இதில் உபவாசம் உத்தமம்; நீரேனும் பாலேனும் உண்பது மத்திமம், பழம் உண்பது அதமம், தோசை முதலிய பணிகாரம் உண்பது அதமாதமம். சிவராத்திரி தினத்திலே இராத்திரியிற் பதினான்கு நாழிகைக்குமேல் ஒருமுகூர்த்தம் லிங்கோற்பவகாலம். நான்கியாமமும் நித்திரையொழிக்க இயலாதவர், லிங்கோற்பவ காலம் நீங்கும்வரையுமாயினும், நித்திரையொழித்தல் வேண்டும். இக்காலத்திலே சிவதரிசனஞ் செய்வது உத்தமோத்தம புண்ணியம். இச்சிவராத்திரிவிரதஞ் சைவசமயிகள் யாவராலும் ஆவசியகம் அநுட்டிக்கத்தக்கது.

385.—கேதாரவிரதமாவது யாது?

புரட்டாதி மாசத்திலே சுக்கிலபக்ஷ அட்டமி முதற் கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசியீறாகிய இருபத்தொருநாளாயினும், கிருஷ்ணபக்ஷப் பிரதமைமுதற் சதுர்த்தசியீறாகிய பதினான்கு நாளாயினும், கிருஷ்ணபக்ஷ அட்டமிமுதற் சதுர்த்தசியீறாகிய ஏழுநாளாயினும், கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசியாகிய ஒருநாளாயினுங் கேதாரநாதரைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில், இருபத்தோரிழையாலாகிய காப்பை ஆடவர்கள் வலக்கையிலும் பெண்கள் இடக்கையிலுங் கட்டிக்கொண்டு, முதலிருபதுநாளும் ஒவ்வொருபொழுது போசனஞ்செய்து, இறுதி நாளாகிய சதுர்த்தசியிலே கும்ப ஸ்தாபனம்பண்ணிப் பூசை செய்து, உபவசித்தல் வேண்டும். உபவசிக்க இயலாதவர் கேதாரநாதருக்கு நிவேதிக்கப்பட்ட உப்பில்லாப் பணிகாரம் உட்கொள்ளக்கடவர்.

386.—கலியாணசுந்தர விரதமாவது யாது?

பங்குனிமாசத்து உத்தரநக்ஷத்திரத்திலே கலியாண சுந்தரமூர்த்தியைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது இரவிலே பரமான்னமும் பழமும் உட்கொள்ளல் வேண்டும்.

387.—சூலவிரதமாவது யாது?

தையமாவாசையிலே இச்சாஞானக் கிரியாசத்தி வடிவாகிய சூலாயுதத்தைத் தரித்த சிவபெருமானைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது பகலிலே போசனஞ் செய்தல்வேண்டும்; இராத்திரியில் ஒன்றும் உட்கொள்ளலாகாது.

388.—இடபவிரதமாவது யாது?

வைகாசிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷ அட்டமியிலே இடபவாகனரூடராகிய சிவபெருமானைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது பகலிலேபோசனஞ்செய்தல் வேண்டும்.

389.—பிரதோஷ விரதமாவது யாது?

சுக்கிலபக்ஷங் கிருஷ்ணபக்ஷம் என்னும் இரண்டு பக்ஷத்தும் வருகின்ற திரயோதசி திதியிலே, சூரியாஸ்தமயனத்துக்கு முன் மூன்றேமுக்கால் நாழிகையும் பின் மூன்றே முக்கால் நாழிகையுமாய் உள்ள காலமாகிய பிரதோஷ காலத்திலே சிவபெருமானைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இவ்விரதம் ஐப்பசி கார்த்திகை சித்திரை வைகாசி என்னும் நான்கு மாசங்களுள் ஒன்றிலே, சனிப்பிரதோஷ முதலாகத்தொடங்கி, அநுட்டித்தல் வேண்டும். பகலிலே போசனஞ் செய்யாது, சூரியன் அஸ்தமிக்க நான்கு நாழிகை உண்டு என்னும் அள

விலே ஸ்நானஞ்செய்து, சிவபூசை பண்ணிக், திருக்கோயிலிற் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, பிரதோஷ காலங் கழிந்தபின் சிவனடியாரோடு போசனம் பண்ணல்வேண்டும். பிரதோஷ காலத்திலே போசனம், சயனம், ஸ்நானம், விஷ்ணு தரிசனம், எண்ணெய் தேய்த்தல், வாகனமேறல், மந்திர செபம், நூல் படித்தல் என்னும் இவ்வெட்டுஞ் செய்யலாகாது. பிரதோஷ காலத்திலே நியமமாக மெய்யன்போடு சிவ தரிசனஞ் செய்துகொண்டு வரின், கடன், வறுமை, நோய், பயம், கிலேசம், அவமிருத்து, மரணவேதனை, பாவம் என்னும் இவைகளெல்லாம் நீங்கும். அஸ்தமயனத்துக்கு முன் மூன்றேமுக்கால் நாழிகையே சிவதரிசனத்துக்கு உத்தம காலம்.

தேவி விரதம்.

390.—தேவி விரதம் எத்தனை?

சுக்கிரவார விரதம், ஐப்பசியுத்தர விரதம், நவராத்திரி விரதம் என மூன்றும்.

391.—சுக்கிரவார விரதமாவது யாது?

சித்திரை மாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்து முதற் சுக்கிரவாரந் தொடங்கிச் சுக்கிரவாரந்தோறும் பார்வதி தேவியாரைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது பகலிலே போசனஞ் செய்தல்வேண்டும்.

392.—ஐப்பசியுத்தர விரதமாவது யாது?

ஐப்பசிமாசத்து உத்தர நக்ஷத்திரத்திலே பார்வதி தேவியாரைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது பகலிலே போசனஞ்செய்தல்வேண்டும்.

393.—நவராத்திரி விரதமாவது யாது?

புரட்டாசிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷப்பிரதமை முதல் நவமி யீறாகிய ஒன்பதுநாளும் பார்வதி தேவியாரைக் கும்பத்திலே பூசைசெய்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதிலே முதலெட்டு நாளும் பணிகாரம் பழமுதலியவை உட்கொண்டு, மகா நவமியில் உபவாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

விநாயக விரதம்.

394.—விநாயக விரதம் எத்தனை?

சுக்கிரவார விரதம், விநாயக சதுர்த்தி விரதம், விநாயக சட்டிவிரதம் என மூன்றும்.

395.—சுக்கிரவார விரதமாவது யாது?

வைகாசிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்து முதற் சுக்கிரவாரந் தொடங்கிச் சுக்கிரவாரந்தோறும் விநாயகக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதிலே பழ முதலியன இரவில் உட்கொள்ளல் வேண்டும்.

396.—விநாயகசதுர்த்தி விரதமாவது யாது?

ஆவணிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷ சதுர்த்தியிலே விநாயகக்கடவுளைக்குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில், ஒருபொழுது பகலிலே போசனஞ் செய்து, இரவிலே பழமேனும் பணிகாரமேனும் உட்கொள்ளல் வேண்டும். இத்தினத்திலே சந்திரனைப் பார்க்கலாகாது.

397.—விநாயகசட்டி விரதமாவது யாது?

கார்த்திகைமாசத்துக் கிருஷ்ணபக்ஷப் பிரதமை முதல் மார்கழி மாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷ சட்டியீறாகிய இருபத்

தொருநாளும் விநாயகக்கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் இருபத்தோரிழையாலாகிய காப்பை ஆடவர்கள் வலக்கையிலும் பெண்கள் இடக்கையிலுங் கட்டிக்கொண்டு, முதலிருபதுநாளும் ஒவ்வொருபொழுது போசனஞ் செய்து, இறுதிநாளாகிய சட்டியில் உபவாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சுப்பிரமணிய விரதம்.

398.—சுப்பிரமணிய விரதம் எத்தனை?

சுக்கிரவார விரதம், கார்த்திகை விரதம், கந்தசட்டி விரதம் என மூன்றும்.

399.—சுக்கிரவார விரதமாவது யாது?

ஐப்பசிமாசத்து முதற்சுக்கிரவாரந் தொடங்கிச் சுக்கிரவாரந்தோறுஞ் சுப்பிரமணியக் கடவுளைக்குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் உபவாசம் உத்தமம்; அது கூடாதவர் இரவிலே பழமுதலியன உட்கொள்ளக்கடவர்; அதுவுங் கூடாதவர் ஒருபொழுது பகலிலே போசனம் பண்ணக்கடவர். இவ்விரதம் மூன்று வருஷ காலம் அநுட்டித்தல் வேண்டும்.

400.—கார்த்திகை விரதமாவது யாது?

கார்த்திகைமாசத்துக் கார்த்திகை நக்ஷத்திர முதலாகத் தொடங்கிக் கார்த்திகை நக்ஷத்திரந்தோறுஞ் சுப்பிரமணியக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் உபவாசம் உத்தமம்; அது கூடாதவர் பழமுதலியன இரவில் உட்கொள்ளக்கடவர். இவ்விரதம், பன்னிரண்டு வருஷகாலம் அநுட்டித்தல் வேண்டும்.

தமிழ்ச் சங்க
நூலகம்

401.—கந்தசட்டி விரதமாவது யாது?

ஐப்பசிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷப் பிரதமை முதற் சட்டியீறுகிய ஆறுநாளுஞ் சுப்பிரமணியக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஆறுநாளும் உபவாசஞ் செய்வது உத்தமம். அது கூடாதவர் முதலைந்துநாளும் ஒவ்வொருபொழுது உண்டு, சட்டியில் உபவாசஞ் செய்யக்கடவர். இவ்விரதம் ஆறுவருஷகாலம் அநுட்டித்தல் வேண்டும். மாசந்தோறுஞ் சுக்கிலபக்ஷசட்டியிலே சுப்பிரமணியக்கடவுளை வழிபட்டு, மா, பழம், பால், பானகம், பிளகு என்பனவைகளுள் இயன்றது ஒன்று உட்கொண்டு வருவது உத்தமம்.

வைரவ விரதம்.

402.—வைரவ விரதம் எத்தனை?

மங்கலவார விரதம், சித்திரைப்பரணி விரதம், ஐப்பசிப் பரணி விரதம் என மூன்றும்.

403.—மங்கலவார விரதமாவது யாது?

தைமாசத்து முதற் செவ்வாய்க்கிழமை தொடங்கிச் செவ்வாய்க்கிழமைதோறும் வைரவக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது பகலிலே பழமேனும் பலகாரமேனும் அன்னமேனும் உட்கொள்ளல் வேண்டும்.

404.—சித்திரைப்பரணி விரதமாவது யாது?

சித்திரை மாசத்துப் பரணி நக்ஷத்திரத்திலே வைரவக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதிலும் ஒருபொழுது பகலிலே பழமேனும் பணிகாரமேனும் அன்னமேனும் உட்கொள்ளல்வேண்டும்.

405.—ஐப்பசிப்பரணி விரதமாவது யாது?

ஐப்பசிமாசத்துப் பரணி நக்ஷத்திரத்திலே வைரவக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதிலும் ஒருபொழுது பகலிலே பழமேனும் பணிகாரமேனும் அன்னமேனும் உட்கொள்ளல் வேண்டும்.

வீரபத்திர விரதம்.

406.—வீரபத்திரவிரதம் எத்தனை?

மங்கலவாரவிரதம் என ஒன்றேயாம்.

407.—மங்கலவார விரதமாவது யாது?

செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் வீரபத்திரக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஒருபொழுது பகலிலே போசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

408.—விரதம் அநுட்டிப்பவர் அவ்விரத தினத்தில் எவ்வெவைகளை நீக்கி எவ்வெவைகளைச் செய்தல்வேண்டும்?

காமங்கோப முதலிய குற்றங்களெல்லாவற்றையும் பற்றறக் களைதல் வேண்டும்; தவறாது வைகறையிலே நித்திரைவிட்டெழுந்துவிடல் வேண்டும்; புண்ணியதீர்த்தத்தை அடைந்து, விபூதி, வில்வத்தடிமண், தருப்பை, கோமயம், இலம் என்பவைகளைச் சிரசிலே வைத்துக், கையிலே பவித்திரஞ் சேர்த்துச், சங்கற்பஞ்சொல்லி, ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். தியானஞ் செபம் பூசை ஆலயதரிசனம் பிரதக்ஷிணம் புராணசிரவணம் முதலியன விசேஷமாகச் செய்தல்வேண்டும்; திருக்கோயிலிலே இயன்றமட்டும், நெய்விளக்கேற்றல் வேண்டும்; அபிஷேகத்திரவிய நைவேத்தியத் திரவியங்கள் கொடுத்தல் வேண்டும்; போசனம்பண்ணுமிடத்துச் சிவனடியார் ஒருவரோடாயி

னும் போசனம் பண்ணல்வேண்டும்; நித்திரை செய்யுமிடத்து, இரவிலே, கோமயத்தினாலே மெழுகப்பட்ட தரையிலே, தருப்பையின் மேலே கடவுளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, அதிசுத்தராய் நித்திரைசெய்து, வைகறையில் எழுந்துவிடல் வேண்டும்; உபவாச விரததினத்துக்கு முதற்றினத்திலே ஒருபொழுது அபராணத்திலே போசனஞ் செய்தல்வேண்டும்; உபவாச விரததினத்துக்கு மற்றைநாட்காலையிலே நித்தியகருமம் இரண்டும் முடித்துக்கொண்டு, மாகேசுரபூசைசெய்து, ஆறுநாழிகையுள்ளே சுற்றத்தாரோடு பாரணம் பண்ணல் வேண்டும்; பாரணம் பண்ணியபின், பகலிலே நித்திரைசெய்யாது, சிவபுராணங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும்; நித்திரை செய்தவர் சற்பிராமணர் நூற்றுவரைக் காரணமின்றிக் கொன்ற மகாபாதகத்தை அடைவர். [பாரணம் - உபவாசத்துக்குப் பின் செய்யும் போசனம்.]

409.—எவ்விதமாயினுஞ் சங்கற்பித்த கால வெல்லைவரையும் அநுட்டித்து முடித்தபின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

விதிப்படி உத்தியாபனஞ் செய்தல்வேண்டும்; தொடங்கிய விரதத்தை இடையே விடுவோரும், உத்தியாபனஞ் செய்யாதோரும் விரதபலத்தை அடையார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொருவது

அன்பியல்.

410.—அன்பாவது யாது?

ஒருவருக்குத் தம்மோடு தொடர்புடையவராய்த் தமக்கு இனியவராய் உள்ளவரிடத்தே நிகழும் உள்ள நெகிழ்ச்சியாம்.

411.—உள்ளபடி ஆராயுமிடத்து நம்மோடு தொடர்புடையவராய் நமக்கு இனியவராய் உள்ளவர் யாவர்?

அநாதியே மலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டுள்ள அறிவுந் தொழிலும் உடையவர்களாய்த் தம் வயத்தரல்லாதவர்களாய் உள்ள பசுக்களாகிய நம்மோடு அநாதியே இரண்டறக் கலந்து நின்று, நமக்கெல்லாம் நித்தியானந்தப் பெருஞ் செல்வத்தைத் தந்தருள விரும்பி, தந்தொழில்களெல்லாந் தம்பயன் சிறிதுங் குறியாது நம்பயன் குறித்த தொழில்களாகவே கொண்டு, பெத்தநிலையிலே தாம் நம்முள்ளே மறைந்து நமக்குப் பின்னாகியும், முத்திநிலையிலே நம்மைத் தம்முள்ளே அடக்கித் தாம் நமக்கு முன்னாகியும், இப்படியே என்றும் உபகரிக்கும் இயல்புடைய பெருங்கருணைக் கடலாகிய பசுபதி சிவபெருமான் ஒருவரே; ஆதலினால், அவரொருவரே நம்மோடு என்றுந் தொடர்புடையவராய், நமக்கு நம்மினும் இனியவராய் உள்ளவர்; அவருக்கே நாமெல்லாம் உடைமைப்பொருள்; அவருக்கே நாமெல்லாம் மீளா அடிமை; ஆதலினால், அவரிடத்திற்றானே நாமெல்லாம் அன்பு செய்தல் வேண்டும்.

412.—நாம் சிவபெருமானிடத்து எப்பொழுது அன்பு செய்தல் வேண்டும்?

இம்மனித சரீரம் பெறுதற்கு அரியதாதலாலும், இது இக்கணம் இருக்கும் இக்கணம் நீங்கும் என்று அறிதற்கு அரிதாகிய நிலையாமையுடையதாதலாலும், நாம் இடையறாது எக்காலமும் அன்பு செய்தல் வேண்டும்.

413.—சிவபெருமான் இம்மனித சரீரத்தை எதன்பொருட்டுத் தந்தருளினார்?

தம்மை மனசினாலே சிந்திக்கவும், நாவினாலே துதிக்கவும், தம்மால் அதிட்டிக்கப்படுங் குருலிங்கசங்கமம் என்னும் மூவகைத் திருமேனியையுங் கண்களினாலே தரிசிக்கவும், கைகளினாலே பூசிக்கவுங் கும்பிடவும், தலையினாலே வணங்கவும், கால்களினாலே வலஞ்செய்யவும், தமது பெருமையையுந் தமது திருவடியார் பெருமையையுங் காதுகளினாலே கேட்கவுமே இம்மனித சரீரத்தைத் தந்தருளினார்.

414.—சிவபெருமானிடத்து அன்பு எப்படி விளையும்?

பசுக்களாகிய நம்முடைய இலக்கணங்களையும், நம்மைப் பந்தித்த பாசங்களின் இலக்கணங்களையும், பசுபதியாகிய சிவபெருமானுடைய இலக்கணங்களையும், எத்துணையும் பெரிய சிவபெருமான் எத்துணையுஞ் சிறிய நமக்கெல்லாம் இரங்கி எளிவந்து ஓயாது என்றும் உபகரிக்கும் பெருங் கருணையையும், இவ்வியல்பின் அநந்தகோடியில் ஒருகூறாயினும் உடையவர் பிறரொருவரும் நமக்கில்லாமையையும் இடையறாது சிந்திக்கச் சிந்திக்க, நமக்கு அச்சிவபெருமானிடத்து அன்பு விளையும்.

415.—சிவபெருமானிடத்தே அன்புடைமைக்கு அடையாளங்கள் எவை?

அவருடைய உண்மையை நினைக்குந்தோறும் கேட்குந்தோறுங் காணுந்தோறுந் தன் வசமழிதலும், மயிர்க்கால்தோறுந் திவலை உண்டாகப் புளகங்கொள்ளலும், ஆனந்த வருவி பொழிதலும், விம்மலும், நாத்தழுதழுத்தலும், உரை தடுமாறலும் பிறவுமாம்.

416.—இல்வாழ்க்கை முதலியவைகளிற் புகுந்து அவ்வவைகளுக்கு வேண்டுந் தொழில்கள் செய்வோருக்கு இடையறாத வழிபாடு எப்படிக் கூடும்? அவர் யாது செய்வார்?

கழைக்கூத்தன் கூத்தாடும்பொழுதும் அவன் கருத்து உடற்காப்பிலே வைக்கப்பட்டிருத்தல் போல, நாம் லௌகிக கருமஞ் செய்யும்பொழுதும் நமது கருத்துச் சிவபெருமானிடத்தே வைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்; இப்படிச் செய்யாதொழியின், மரணகாலத்திலே சிவத்தியானஞ் சித்திப்பது அரிதரிது.

417.—சிவபெருமானை வழிபடுவோர் மரிக்கும்பொழுது யாது செய்தல் வேண்டும்?

சுற்றத்தாரிடத்தும் பொருளினிடத்துஞ் சற்றாயினும் பற்று வையாது, சுற்றத்தாரைத் தூரத்தே இருத்திவிட்டுத், தாம் விபூதி தரித்து, மனங் கசிந்துருகக் கண்ணீர் பொழிய உரோமஞ் சிலிர்ப்பச் சிவபெருமானைத் தியானித்து, வேத சிவாகமங்களையேனுந் தேவார திருவாசகங்களையேனுஞ் சிவபத்தர்கள் ஓதக்கேட்டல் வேண்டும்.

418.—அவர் மரிக்கும்பொழுது அவருக்கு யாது செய்தல் வேண்டும்?

அவருடைய புத்திரர் முதலானவர்களுள்ளே சிவதீக்ஷையுடையவர், மனம் ஒருசிறிதுங் கலங்காது, அவர் நெற்றியிலே சிதம்பர முதலிய புண்ணியஸ்தலத்து விபூதி சாத்தி, அவருடம்பிலே வில்வத்தடிமண்பூசி, அவர்வாயிலே கங்காதீர்த்தம் விட்டு, அவர் தலையைத் தமது மடிமீது கிடத்தி, அவர் செவியிலே அருமருந்தாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்தல் வேண்டும்.

தேவாரம்.

உற்றா ராருளரோ உயிர்கொண்டு போம்பொழுது
குற்றாலத்துறை கூத்தனல் லானமக்
குற்றா ராருள ரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவவினாவிடை இரண்டாம் புத்தகம்
முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவன் திருவடி வாழ்க.

உ

கணபதி துணை.

தோத்திரத்திரட்டு.

விநாயகக்கடவுள்.

திருப்புராணம்.

எடுக்கு மாக்கதை யின்றமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை யைந்துடைத் தாழ்செவி நீண்முடிக்
கடக் களிற்றைக் கருத்து ளிருத்துவாம். (1)

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம். (2)

உச்சியின் மகுடமின்ன வொளிர்தர நுதலினோடை
வச்சிர மருப்பினொற்றை மணிகொனிம்புரிவயங்க
மெய்ச்செவிக் கவரிதூங்க வேழமாமுகங்கொண்டுற்ற
கச்சியின் விகடசக்ர கணபதிக் கன்புசெய்வாம். (3)

வானுலகு மண்ணுலகும் வாழுமறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத வைந்துகர மூன்றுவிழி நால்வா
யானைமுக னைப்பரவி யஞ்சலிசெய் கிற்பாம். (4)

மலரயனுந் திருமாலுங் காணாமைமதி மயங்கப்
புலிமுனியும் பதஞ்சலியுங் கண்டுதொழப் புரிசடையார்
குலவுநடந் தருந்தில்லைக் குடதிசைக் கோபுரவாயில்
நிலவியகற் பகக்கன்றி னிறைமலர்த்தா ளினைபோற்றி. (5)

தன்னோங்கு மலரடியுந் தளிரோங்கு சாகைகளும்
மின்னோங்கு முகக்கொம்பும் விரவியகண் மலர்களுமாய்
மன்னோங்க நடமாடு மன்றோங்கு மதிற்குடபாற்
பொன்னோங்கன் முன்னோங்கும் பொற்பமர்கற் பகம்போற்றி.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம். (7)

நல்லசொற் பொருளுறு நடாத்தவும்
எல்லை காணரும் பேரின்ப மெய்தவும்
வெல்லும்யானைமுகத்தினைமேவிவாழ்
வல்லபைக் குரியானை வழுத்துவாம். (8)

மாற்றரியதொல்பிறவி மறிகடலி னிடைப்பட்டுப்
போற்றுறுதன் குரைகழற்றுட் புணைபற்றிக் கிடந்தோரைச்
சாற்றரிய தனிமுத்தித் தடங்கரையின் மிசையுய்ப்பச்
காற்றெறியுந் தழைசெவிய கடாக்களிற்றை வணங்குவாம். (9)

குழவிவெண் பிறைமிலைச்சி யோற்குணித்த மாதவத்தின்
இழைதடம் புனலருவி தாழிமைய மீன்றளித்த
மழைமதர்த்த கண்மரகதப் பசும்பிடி பயந்த
தழைமடற் செவித்தந்தி பொற்சரணமே சரணம். (10)

திங்களங் குழவியென்னத் திகழொரு மருப்பிற்சோதி
தங்குகிம் புரிவயங்கத் தடாமணி மகுடந்தாங்கித்
துங்கநல் வரங்கணல்குந் தூயசீர்ராம சேதுப்
புங்கவர் வணங்கும்யானை முகத்தனைப் போற்றல்செய்வாம். (11)

தொடர்கின்ற விடுக்கண்வெற் புத்துகள்படத் துளைக்குமேலோன்
அடர்கின்ற வதற்குநாத ஞெகியவைங் கைமுக்கட்
படர்வென்றிப் பகவன்முன்னைப்ப வருதற் படியினெல்லா
விடர்நின்றும் புரக்கவெம்மை யெங்கணு மெந்தனான்றும். (12)

நெடிய வெழுபவக்கடலையுழக்கிவினைக் கிரிநூறிநீக்காதோங்குங், கொடியகுணம் புலன்கரண முதலான பகைப்படையைக்

குலையமோதி, அடியவர்தங் கருத்தளிசூழ்ந் தாலிக்கக் கருணைமத வாறுபாயும், படிபுகழுந் தில்லைவனக் கற்பகக் குஞ்சரத் திருதாள் பணிதல் செய்வாம். (13)

நிலம்போற்றும் பனிக்கிரண நிலாவணிந்த நாயகனார் திருநா வாழுஞ், சலம்போற்று மதில்பொடித்த ஞான்றினிய பூசனைகள் சாலவாற்றிப், புலம்போற்று மெய்யடியார் விநாயகனென் றியம்பு பதப் பொருளைநாட்டி, வலம்போற்று மணியிரத மூர்ந்தமழ விளங் களிற்றை வணக்கஞ் செய்வாம். (14)

மாவேலை யாலமதை யடக்கித் தன்னூண் மண்டலக மண்ட மெலாம் வளர்த்துதானோர், காவேயின் முன்னுதித்த வரசிற்றோன் றிக் கடம்புனை குருந்திறுக்குத் துணையதாகித், தூவேதந் தலை காண்டற்கரியதாகித் துன்பமுறு பிறவியெனுந் துகள்சேர்வெய்யி லாவேனைத் தன்னடியா நிழலிற்சேர்த்த அத்திதனைப் பத்திசெய்து முத்திசேர்வாம். (15)

சிவபெருமான்.

தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்.

பண் - பழந்தக்கராகம்.

மெய்யாகிப் பொய்மைநீக்கி வேதனையைத் துறந்து
செய்ய ரானார்சிந்தையானே தேவர்குலக் கொழுந்தே
சைவனுயே னுன்றனும நானுகவிற்று இன்றேன்
வையமுன்னே வந்துநல்காய் வலிவலமே யவனே. (16)

ஆதியாய் நான்முகனு மாலுமறி வரிய
சோதியானே நீதியில்லேன் சொல்லுவதுன் றிறமே
ஓதினாலு முன்னையேத்து மென்னைவினை யவலம்
வாதியாமே வந்துநல்காய் வலிவலமே யவனே. (17)

நின்னடியே வழிபடுவா னிமலா நினைக்கருத
என்னடியா னுயிரைவெளவேலென் றடற் கூற்றுதைத்த

பொன்னடியே பரவிநாளும் பூவொடு நீர்சுமக்கும்
நின்னடியா ரிடர்களையாய் நெடுங்கள மேயவனே. (18)

பண் - கௌசிகம்.

சுற்றநீகுணங்கணீகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்ந்திலங்குசோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றுநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே. (19)

விரையாற் கொன்றையினாய் விடமுண்ட மிடற்றினனே
உரையார் பல்புகழா யுமைநங்கை யோர்பங்குடையாய்
திரையார் தெண்கடல்சூழ் திருவான்மி யூருறையும்
அரையா வுன்னையல்லா லடையாதென தாதரவே. (20)

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

விண்ணுலகாள் கின்றவிச் சாதரர்களும் வேதியரும்
புண்ணியரென் றிருபோதுந் தொழப்படும் புண்ணியரே
கண்ணிமை யாதனமூன் றுடையீருங் கழலடைந்தோம்
திண்ணிய தீவினைதீண் டப்பெறா திருநீலகண்டம் (21)

பண் - நட்டராகம்.

என்னபுண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
முன்னைநீபுரி நல்வினைப் பயனிடை முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னுகாவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
பன்னியாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடுமதனாலே. (22)

திருந்தலார்புரந் தீயெழச் செறுவன விறலின்க ணடியாரைப்
பரிந்துகாப்பன பத்தியில்வருவன மத்தமாம் பிணிநோய்க்கு
மருந்துமாவன மந்திரமாவன வலஞ்சுழி யிடமாக
இருந்தநாயக னிமையவரேத்திய விணையடித் தலந்தானே. (23)

பண் - சாதாரி.

மருந்தவை மந்திர மறுமைநன்னெறி யவைமற்று மெல்லாம்,
அருந்துயர் கெடுமவர் நாமமே சிந்தைசெய் நன்னெஞ்சமே,
பொருந்துதண் புறவினிற் கொன்றைபொன் சொரிதரத் துன்று

பைம்பூஞ், செருந்திசெம் பொன்மலர திருநெல்வேலியுறை செல்
வர்தாமே. (24)

திருநாவுக்கரசுநாயனர்.

திருத்தாண்டகம்.

அப்பனீயம்மைநீயையனுநீ
அன்புடையமாமனுமாமியுநீ
ஒப்புடையமாதருமொண்பொருளுநீ
ஒருகுலமுஞ்சுற்றமுமோரூருநீ
துய்ப்பனவுமுய்ப்பனவுந்தோற்றுவாய்நீ
துணையாயென்னெஞ்சந்துறப்பிப்பாய்நீ
இப்பொன்னீயிம்மணிநீயிம்முத்துநீ
இறைவனீயேறூர்ந்தசெல்வனீயே. (25)

எல்லாவுலகமுமானாய்நீயே
ஏகம்பமேவியிருந்தாய்நீயே
நல்லாரைநன்மையறிவாய்நீயே
ஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றாய்நீயே
பொல்லாவினைகளறுப்பாய்நீயே
புகழ்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
செல்வாயசெல்வந்தருவாய்நீயே
திருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதீ. (26)

திருவேயென்செல்வமேதேனேவானோர்
செழுஞ்சுடரேசெழுஞ்சுடர்நற்சோதிமிக்க
உருவேயென்னுறவேயென்னூனேயூனின்
உள்ளமேயுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற
கருவேயென்கற்பகமேகண்ணேகண்ணிற்
கருமணியேமணியாடுபாவாய்காவாய்
அருவாயவல்வினைநோயடையாவண்ணம்
ஆவடுதண்டுறையுறையுமமரரேறே. (27)

குலம்பொல்லேன்குணம்பொல்லேன்குறியும்பொல்லேன்
குற்றமேபெரிதுடையேன் கோலமாய

நலம்பொல்லேனான்பொல்லேன்ஞானியல்லேன்
நல்லாரோடிசைந்திலேனடுவேநின்ற
விலங்கல்லேன்விலங்கலாதொழிந்தேனல்லேன்
வெறுப்பனவுமிகப்பெரிதும்பேசவல்லேன்
இலம்பொல்லேனிரப்பதல்லாலீயமாட்டேன்
என்செய்வான்றோன்றினேனேழையேனே. (28)

சங்கரனேநின்பாதம்போற்றிபோற்றி
சதாசிவனேநின்பாதம்போற்றிபோற்றி
பொங்கரவாநின்பாதம்போற்றிபோற்றி
புண்ணியனேநின்பாதம்போற்றிபோற்றி
அங்கமலத்தயனோடுமாலுங்காணா
அனலுருவாநின்பாதம்போற்றிபோற்றி
செங்கமலத்திருப்பாதம்போற்றிபோற்றி
திருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி. (29)

திருநேரிசை.

பழியுடையாக்கை தன்னிற்பாழுக்கே நீரிறைத்து
வழியிடை வாழமாட்டேன் மாயமுந் தெளியகில்லேன்
அழிவுடைத் தாயவாழ்க்கையைவராலலைக்கப்பட்டுக்
கழியிடைத் தோணிபோன்றேன் கடவூர் வீரட்டனாரே. (30)

நீதியால் வாழமாட்டேன் நித்தலுந் தூயேனல்லேன்
ஓதியு முணரமாட்டே னுன்னையுள் வைக்கமாட்டேன்
சோதியே சுடரேயுன்றன் றூமலர்ப்பாதங் காண்பான்
ஆதியே யலந்துபோனே னதிகை வீரட்டனாரே. (31)

அங்கத்தை மண்ணுக்காக்கி யார்வத்தை யுனக்கேதந்து
பங்கத்தைப் போகமாற்றிப் பாவித்தேன் பரமாநின்னைச்
சங்கொத்த மேனிச்செல்வா சாதனாணேயனுன்னை
எங்குற்றா யென்றபோதா லிங்குற்றே னென்கண்டாயே. (32)

திருவிருத்தம்.

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடியென் மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டுமிவ் வையகத்தே

தொழுவார்க்கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பாதிரிப் புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த தீவண்ணனே.

படைக்கலமாக வுன்னாமத் தெழுத்தஞ்செ னாவிற்கொண்டேன், இடைக்கலமல்லே னெழுபிறப்பும் முனக்காட் செய்கின்றேன், துடைக்கினும் போகேன் றொழுதுவணங்கித் தூநீறணிந்துன், அடைக்கலங் கண்டாயணி தில்லைச்சிற்றம்பலத்தரனே.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பண் - தக்கேசி.

கங்கைவார்சடையாய்கணநாதா
காலகாலனேகாமனுக்கனலே
பொங்குமாகடல்விடமிடற்றானே
பூதநாதனேபுண்ணியாபுனிதா
செங்கண்மால்விடையாய்தெளிதேனே
தீர்த்தனேதிருவாவடுதுறையுள்
அங்கணாவெனையஞ்சலென்றருளாய்
ஆரெனக்குறவமரர்களேறே. (35)

குறைவிலாநிறைவேகுணக்குன்றே
கூத்தனேகுழைக்காதுடையானே
உறவிலேனுனையன்றிமற்றடியேன்
ஒருபிழைபொறுத்தாலிழிவுண்டோ
சிறைவண்டார்பொழில்சூழ்திருவாரூர்ச்
செம்பொனேதிருவாவடுதுறையுள்
அறவனேயெனையஞ்சலென்றருளாய்
ஆரெனக்குறவமரர்களேறே. (36)

இயக்கர்கின்னரர்யமனொடுவருணர்
இயங்குதீவளிஞாயிறுதிங்கள்
மயக்கமில்புலிவானரநாகம்
வசுக்கள்வானவர்தானவரெல்லாம்
அயர்ப்பொன்றின்றிநின்றிருவடியதனை
அர்ச்சித்தார்பெறுமாரருள்கண்டு

திகைப்பொன்றின்றிநின்றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே. (37)

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

முத்தாமுத்தி தரவல்ல முகிழ்மென் முலையாளுமைபங்கா
சித்தாசித்தித் திறங்காட்டுஞ் சிவனே தேவர்சிங்கமே
பத்தாபத்தர் பலர்போற்றும் பரமாபழைய னூர்மேய
அத்தாவாலங் காடாவுன் னடியார்க் கடியேனாவேனே. (38)

பண் - நட்டராகம்.

எங்கேனுமிருந்துன்னடியேனுனைநினைந்தால்
அங்கேவந்தென்னொடுமுடனாகிநின்றருளி
இங்கேயென்வினையையறுத்திட்டெனையாளுங்
கங்காநாயகனேகழிப்பாலைமேயானே. (39)

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை யரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேன் மிளிர்கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுண் மாணிக்கமே
அன்னே யுன்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே. (40)

மறிசேர் கையினனே மதமாவுரி போர்த்தவனே
குறியேயென் னுடையகுருவேயுன் குற்றேவல் செய்வேன்
நெறியே நின்றடியார் நினைக்குந்திருக் காளத்தியுள்
அறிவே யுன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. (41)

மண்ணீர்தீவெளிகால்வருபூதங்களாகிமற்றும்
பெண்ணோடாணலியாய்ப்பிறவாவுருவானவனே
கண்ணாருண்மணியேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அண்ணாவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. (42)

திருவாசகம்.

மெய்தானரும்பி விதிர்விதிர்த்துன் விரையார் கழற்கென்
கைதான் றலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் றவிர்ந்துன்னைப் போற்றிசய சயபோற்றி யென்னுங்
கைதானெகிழ விடேனுடையா யென்னைக் கண்டுகொள்ளே. (43)

கடையவனேனைக்கருணையினாற்கலந்தாண்டுகொண்ட
விடையவனேவிட்டிடுதிகண்டாய்விறல்வேங்கையின்றோல்
உடையவனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
சடையவனேதளர்ந்தேனெம்பிரானென்னைத்தாங்கிக்கொள்ளே.

என்னையப்பாவஞ்சலென்பவரின்றிநின்றெய்த்தலைந்தேன்
மின்னையொப்பாய்விட்டிடுதிகண்டாயுவமிக்கின்மெய்யே
உன்னையொப்பாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
அன்னையொப்பாயெனக்கத்தனொப்பாயென்னரும்பொருளே. (45)

முழுமுதலேயைம்புலனுக்குமூவர்க்குமென்றனக்கும்
வழிமுதலேநின்பழவடியார்திரள்வான்குழுமிக்
கெழுமுதலேயருடந்திருக்கவிரங்குங்கொல்லோவென்
றழுமதுவேயன்றிமற்றென்செய்கேன்பொன்னம்பலத்தரசே. (46)

மாவடுவகிரன்னகண்ணிபங்காநின்மலரடிக்கே
கூவிடுவாய்கும்பிக்கேயிடுவாய்நின்குறிப்பறியேன்
பாவிடையாடுகுழல்போற்கரந்துபரந்ததுள்ளம்
ஆகெடுவேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. (47)

கையாற்றொழுதுன்கழற்சேவடிகள்கழுமத்தழுவிக்கொண்
டெய்யாதென்றன்றலைமேல்வைத்தெம்பெருமான்பெருமானென்
றையாவென்றன்வாயாலரற்றியழல்சேர்மெழுகொப்ப
ஐயாற்றரசேயாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. (48)

சடையானேதழலாடீதயங்குமூவிலைச்சூலப்
படையானேபரஞ்சோதீபசுபதீமழவெள்ளை
விடையானேவிரிபொழில்சூழ்பெருந்துறையாயடியேனான்
உடையானேயுனையல்லாதுறுதுணைமற்றறியேனே. (49)

உணர்ந்தமாமுனிவரும்பரோடொழிந்தார்
உணர்வுக்குந்தெரிவரும்பொருளே
இணங்கிலியெல்லாவுயிர்கட்குமுயிரே
எனைப்பிறப்பறுக்குமெம்மருந்தே
திணிந்ததோரிருளிற்றெளிந்ததூவெளியே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

குணங்கடாமில்லாவின்பமேயுன்னைக்
குறுகினேற்கினியென்னகுறையே.

சோதியேசுடரேசூழொளிவிளக்கே
சுரிகுழற்பணைமுலைமடந்தை
பாதியேபரனேபால்கொள்வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத்தயனுமாலறியா
நீதியேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையின்
நிறைமலர்க்குருந்தமேவியசீர்
ஆதியேயடியேனாதரித்தழைத்தால்
அதெந்துவேயென்றருளாயே.

முத்தனேமுதல்வாமுக்கணாமுனிவா
மொட்டறாமலர்பறித்திறைஞ்சிப்
பத்தியாய்நினைந்துபரவுவார்தமக்குப்
பரகதிகொடுத்தருள்செய்யுஞ்
சித்தனேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீர்
அத்தனேயடியேனாதரித்தழைத்தால்
அதெந்துவேயென்றருளாயே.

திருவிசைப்பா.

பண் - பஞ்சமம்.

ஒளிவளர்விளக்கேயுலப்பிலாவொன்றே
உணர்வுசூழ்கடந்ததோருணர்வே
தெளிவளர்பளிங்கின்றிரண்மணிக்குன்றே
சித்தத்துட்டித்திக்குந்தேனே
அளிவளருள்ளத்தானந்தக்கனியே
அம்பலமாடரங்காக
வெளிவளர்தெய்வக்கூத்துகந்தாயைத்
தொண்டனேன்விளம்புமாவிளம்பே.

இடர்கெடுத்தென்னையாண்டுகொண்டென்னுள்
இருட்பிழம்பறவெறிந்தெழுந்த
சுடர்மணிவிளக்கினுள்ளொளிவிளங்குந்
தாயநற்சோதியுட்சோதீ
அடல்விடைப்பாகாவம்பலக்கூத்தா
அயனொடுமாலறியாமைப்
படரொளிபரப்பிப்பரந்துநின்றாயைத்
தொண்டனேன்பணியுமாபணியே.

நீறணிபவளக்குன்றமேநின்ற
நெற்றிக்கண்ணுடையதோர்நெருப்பே
வேறணிபுவனபோகமேயோக
வெள்ளமேமேருவில்வீரா
ஆறணிசடையெம்மற்புதக்கூத்தா
அம்பொன்செயம்பலத்தரசே
ஏறணிகொடியெம்மீசனேயுன்னைத்
தொண்டனேனிசையுமாறிசையே.

கற்றவர்விழுங்குங்கற்பகக்கனியைக்
கரையிலாக்கருணைமாகடலை
மற்றவரறியாமாணிக்கமலையை
மதிப்பவர்மனமணிவிளக்கைச்
செற்றவர்புரங்கள்செற்றவெஞ்சிவனைத்
திருவீழிமிழலைவீற்றிருந்த
கொற்றவன்றன்னைக்கண்டுகண்டுள்ளங்
குளிரவென்கண்குளிர்ந்தனவே.

புவனநாயகனேயகவுயிர்க்கமுதே
பூரணாவாரணம்பொழியும்
பவளவாய்மணியேபணிசெய்வார்க்கிரங்கும்
பசுபதீபன்னகாபரணா
அவனிஞாயிறுபோன்றருள்புரிந்தடியே
னகத்திலுமுகத்தலைமூதூர்த்
தவளமாமணிப்பூங்கோயிலுமமர்ந்தாய்
தனியனேன்றனிமைநீங்குதற்கே

திருப்பல்லாண்டு.

பண் - பஞ்சமம்.

மிண்டுமனத்தவர்போமின்கண்மெய்யடி
யார்கள்விரைந்துவம்மின்
கொண்டுங்கொடுத்துங்குடிகுடியீசற்காட்
செய்மின்குழாம்புகுந்
தண்டங்கடந்தபொருளளவில்லதோ
ரானந்தவெள்ளப்பொருள்
பண்டுமின்றுமென்றுமுள்ளபொருளென்றே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (58)

சொல்லாண்டசுருதிப்பொருள்சோதித்த
தூய்மனத்தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண்டிற்சிதையுஞ்சிலதேவர்
சிறுநெறிசேராமே
வில்லாண்டகனகத்திரண்மேரு
விடங்கன்விடைப்பாகன்
பல்லாண்டென்னும்பதங்கடந்தானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுதுமே. (59)

பாலுக்குப்பாலகன்வேண்டியழுதிடப்
பாற்கடலீந்தபிரான்
மாலுக்குச்சக்கரமன்றருள்செய்தவன்
மன்னியதில்லைதன்னுள்
ஆலிக்குமந்தணர்வாழ்கின்றசிற்றம்
பலமேயிடமாகப்
பாலித்துநட்டம்பயிலவல்லானுக்கே
பல்லாண்டுகூறுமே. (60)

திருப்புராணம்.

சொல்லுவதறியேன்வாழிதோற்றியதோற்றம்போற்றி
வல்லைவந்தருளியென்னைவழித்தொண்டுகொண்டாய்போற்றி
எல்லையிலின்பவெள்ளமெனக்கருள்செய்தாய்போற்றி
தில்லையம்பலத்துளாடுஞ்சேவடிபோற்றியென்ன. (61)

நன்மைபெருகருணெறியேவந்தணைந்துநல்லூரின்
மன்னுதிருத்தொண்டனார்வணங்கிமகிழ்ந்தெழும்பொழுதில்
உன்னுடையநினைப்பதனைமுடிக்கின்றோமென்றவர்தஞ்
சென்னிமிசைப்பாதமலர்சூட்டினான்சிவபெருமான். (62)

அண்ணலேயெனையாண்டுகொண்டருளியவமுதே
விண்ணிலேமறைந்தருள்புரிவேதநாயகனே
கண்ணினாற்றிருக்கயிலையிலிருந்தநின்கோலம்
நண்ணிநான்றொழநயந்தருள்புரியெனப்பணிந்தார். (63)

ஆலமேயமுதமாகவுண்டுவானவர்க்களித்துக்
காலனைமார்க்கண்டற்காக்காய்ந்தனையடியேற்கின்று
ஞாலநின்புகழேயாகவேண்டுநான்மறைகளேத்துஞ்
சீலமேயாலவாயிற்சிவபெருமானேயென்றார். (64)

தண்ணளிவெண்குடைவேந்தன்செயல்கண்டுதரியாது
மண்ணவர்கண்மழைபொழிந்தார்வானவர்பூமழைபொழிந்தார்
அண்ணலவன்கண்ணெதிரேயணிவீதிமழவிடைமேல்
விண்ணவர்கடொழநின்றான்வீதிவிடங்கப்பெருமான். (65)

சடைமருங்கிலிளம்பிறையுந்தனிவிழிக்குந்திருநுதலும்
இடமருங்கிலுமையாளுமெம்மருங்கும்பூதகணம்
புடைநெருங்கும்பெருமையுமுன்கண்டரசன்போற்றிசைப்ப
விடைமருவும்பெருமானும்விறல்வேந்தற்கருள்கொடுத்தான். (66)

பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ணறன்சன்னிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்றான்விளையாட்டின்வினையைவெல்வாம். (67)

பூவினாயகன்பூமகனாயகன்
காவினாயகனாதிக்கடவுளர்க்
காவிநாயகனங்கயற்கண்ணிமா
தேவிநாயகன்சேவடியேத்துவாம். (68)

சீர்பூத்தசெழுந்தரங்கத்தீம்புனன்மந்தாகினிதண்டேனூர்கொன் [றைநத்
தார்பூத்தசெஞ்சடையிலணிந்துமதன்மேல்விழைவுதணியானாகிக்
கார்பூத்தவிருவிசும்பிற்கங்கைநதிசூழ்கிடந்தகாசிவாழும்
ஏர்பூத்ததனிமுதலினிணையடிப்பூங்கமலமலரேத்துவாமே. (69)

உமாதேவியார்.

சுரும்புமுரல்கடிமலர்ப்பூங்குழல்போற்றி
உத்தரியத்தொடித்தோள்போற்றி
கரும்புருவச்சிலைபோற்றிகவுணியர்க்குப்
பால்சுரந்தகலசம்போற்றி
இரும்புமனங்குழைத்தென்னையெடுத்தாண்ட
அங்கயற்கணெம்பிராட்டி
அரும்புமிளநகைபோற்றியாரணநூ
புரஞ்சிலம்புமடிகள்போற்றி. (70)

பங்கயற்கண்ணரியபரம்பரனுருவே
தனக்குரியபடிவமாகி
இங்கயற்கணகனுலகமெண்ணிறந்த
சராசரங்களீன்றுந்தாழாக்
கொங்கயற்கண்மலர்க்கூந்தற்குமரிபாண்
டியன்மகள்போற்கோலங்கொண்ட
அங்கயற்கணம்மையிருபாதப்போ
தெப்போதுமகத்துள்வைப்பாம். (71)

அலகிலாக்கருணையென்னுமந்தளிரீன்றுதொல்லை
உலகெலாம்பூத்துக்கங்கையுவட்டெடுத்தொழுகுஞ்சென்னி
மலையினிற்படர்ந்தபச்சைமரகக்கொடியைஞானக்
கலையமுதொழுகுதீஞ்சொற்கனியினைக்கருத்துள்வைப்பாம். (72)

சபாபதி.

ஆதியாய்நடுவுமாகியளவிலாவளவுமாகிச்
சோதியாயுணர்வுமாகித்தோன்றியபொருளுமாகிப்
பேதியாவேகமாகிப்பெண்ணுமாயாணுமாகிப்
போதியாநிற்குந்தில்லைப்பொதுநடம்போற்றிபோற்றி. (73)

கற்பனைகடந்தசோதிகருணையேயுருவமாகி
அற்புதக்கோலநீடியருமறைச்சிரத்தின்மேலாஞ்
சிற்பரவியோமமாகுந்திருச்சிற்றம்பலத்துணின்று
பொற்புடனடஞ்செய்கின்றபூங்கழல்போற்றிபோற்றி. (74)

பூங்கமலத்தயனுமலர்புண்டரிகக்கண்ணனுந்
தாங்குபலபுவனமுமேற்சகலமுமாயகலாத
ஓங்குமொளிவெளியேநின்றுலகுதொழநடமாடும்
தேங்கமழும்பொழிற்றில்லைத்திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி. (75)

ஆரணங்கண்முடிந்தபதத்தானந்தவொளியுலகிற்
காரணங்கற்பனைகடந்தகருணைதிருவுருவாகிப்
பேரணங்கினுடனாடும்பெரும்பற்றப்புலியூர்சேர்
சீரணங்குமணிமாடத்திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி. (76)

தற்பரமாய்ப்பரபதமாய்த்தாவிலநுபூதியதாய்
அற்புதமாயாரமுதாயானந்தநிலயவொளிப்
பொற்பினதாய்ப்பிறிவிலதாய்ப்பொருளாகியருளாகுஞ்
சிற்பரமாமம்பரமார்திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி. (77)

சீராருஞ்சதுர்மறையுந்தில்லைவாழந்தணரும்
பாராரும்புலிமுனியும்பதஞ்சலியுந்தொழுதேத்த
வாராருங்கடல்புடைசூழ்வையமெலாமீடேற
ஏராருமணிமன்றுளெடுத்ததிருவடிபோற்றி. (78)

நீர்தாங்குபார்தாங்குநெடுமாலுமலரயனுநிரந்துபோற்ற
வார்தாங்குபுளகமிகுகளபமுலைமலைவனிதைமகிழ்ந்துகாணத்
தார்தாங்குசடாமவுலிநிலவெறிப்பப்பொதுவினடந்தயங்காநிற்குஞ்
சீர்தாங்குவேதாந்தநாதாந்தப்பரஞ்சுடரைச்சிந்தைசெய்வாம். (79)

உருவமொருநான்காகியுருவருவத்திருவுருவமொன்றேயாகி
அருவமொருநான்காகியப்பாலாயெப்பாலுமளவிடாத
பொருவிகந்தவுயிர்கடொறும்புணராதுபுணர்ந்தருளேபொழிந் [தெல்லோருங்
கருதரியதிருச்சிற்றம்பலத்திலகும்பேரொளியைக்கருத்துள்வைப் [பாம். (80)

உண்மையறிவானந்தவுருவாகியெவ்வுயிர்க்குமுயிராய்நின் [ற
றண்மையனல்வெம்மையெனத்தனையகலா திருந்துசராசரங்களின்
பெண்மையுருவாகியதன்னானந்தக்கொடிமகிழ்ச்சிபெருகயார்க்கும்
அண்மையதாயம்பலத்துளாடியருள்பேரொளியையகத்துள்வைப்
[பாம். (81)

சிவகாமியம்மையார்.

பார்தெழுந்தசமண்முதலாம்பரசமயவிருணீங்கச்
சிரந்தழுவுசைவநெறித்திருநீற்றினொளிவிளங்க
அரந்தைகெடப்புகலியர்கோனமுதுசெயத்திருமுலைப்பால்
சுரந்தளித்தசிவகாமசுந்தரிபூங்கழல்போற்றி. (82)

இருபதமுந்துடியிடையுந்திகழுடையுந்
தனதடமுமியல்பொற்பூணுங்
கருவிழியுஞ்செவ்வாயும்வெண்ணகையும்
பசுந்தோளுங்கழுநீர்க்கையும்
பொருவருமங்கலநாணுங்கந்தரமும்
புரிகுழலும்புனிதன்கண்ணுந்
திருவருளுமுலாவுமெழிற்சிவகாம
சுந்தரிதாள்சென்னிசேர்ப்பாம். (83)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

மும்மலம்வேறுபட்டொழியமொய்த்துயிர்
அம்மலர்த்தாணிழலடங்குமுண்மையைக்
கைம்மலர்க்காட்டியிற்கதுவகல்லிய
செம்மலையலதுளஞ்சிந்தியாதரோ. (84)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

திருப்புராணம்.

பன்னிருகரத்தாய்போற்றிபசும்பொன்மாமயிலாய்போற்றி
முன்னியகருணையாறுமுகப்பரம்பொருளேபோற்றி
கன்னியரிருவர்நீங்காக்கருணைவாரிதியேபோற்றி
என்னிருகண்ணேகண்ணுளிருக்குமாமணியேபோற்றி. (85)

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங்காரவுணப்
பெருங்கடலுங்கலங்கக்கார்வக்
துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சூரப்பொருப்பும்
பிளப்பமறையுணர்ந்தோராற்றம்
அறங்குலவுமகத்தழலுமவுணமட
வார்வயிற்றினழலுமூள
மறங்குலவுவேலெடுத்தகுமரவேள்
சேவடிகள்வணக்கஞ்செய்வாம். (86)

விடலரியபெருந்தெய்வச்சிறைமீள
மறைமுனிவர்விண்ணோர்வாழ
மடலவிழ்கற்பகநிழலுமாசிருப்பு
மமருலகுமகவானெய்தக்
கடலுததியோலமிடக்கிரிவீழச்
சூரனுரங்கலங்கச்செங்கை
அடலயில்வேல்பணிகொண்டவொருகுமர
னிருசரணமகத்துள்வைப்பாம். (87)

திருப்புகழ்.

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
யத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர னெனவோது
முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரு மடிபேணப்

பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
மொற்றைக்கிரி மற்றைப் பொழுதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி லிரவாகட்

பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
பச்சைப்புயல் மெச்சித் தருபொருள்
பட்சத்துடன் ரட்சித் தருளுவ தொருநாளே

தித்தித்திசை யொக்கப் பரிபுர
நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
திக்கொக்க நடிக்கக் கழுகொடு கழுகாடத்

திக்குப்பரி வட்டக் கலையொடு
சித்ரப்பவு ரிக்குத் திகுதிகு
திக்குத்தொகு தொக்குத் த்ரிகடக மெனவோதுங்

கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
குக்குக்குகு குக்குக் குகுகுகு
குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென முதுகூகை

கொட்புற்றெழ நட்புற் றவுணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல பெருமாளே. (88)

கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள்
வயிறிருந்து முற்றிப் பயின்று
கடையில் வந்துதித்துக் குழந்தை வடிவாகிக்

கழுவியங்கெ டுத்துச் சுரந்த
முலையருந்தி விக்கிக் கிடந்து
கதறியங்கை கொட்டித் தவழ்ந்து நடமாடி

அரைவடங்கள் கட்டிச் சதங்கை
யிடுகுதம்பை பொற்சுட்டி தண்டை
யவையணிந்து முற்றிக் கிளர்ந்து வயதேறி

அரியபெண்க ணட்பைப்பு ணர்ந்து
பிணியுழன்று சுற்றித் திரிந்த
தமையுமுன்கிரு பைச்சித் தமென்று பெறுவேனோ

இரவியிந்த்ரன் வெற்றிக் குரங்கி
னரசரென்று மொப்பற் றவுந்தி
யிறைவனெண் கினுக்குக் கர்த்தனென்று நெடுநீலன்

எரியதென்று மருத்துச் சிறந்த
வனுமனென்று மொப்பற்ற வண்ட
ரெவருமிந்த வர்க்கத்தில் வந்து புனமேவ

அரியதன்ப டைக்கர்த்த னென்று
மசுரர்தங் கிளைக்கட்டை வென்ற
வரிமுகுந்தன் மெய்ப்பித்த பண்பின் மருகோனே

அயனையும் படைத்துச் சினந்து
வுலகமும் படைத்துப் பரிந்து
வருள்பரங் கிரிக்குட் சிறந்த பெருமாளே. (89)

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
நாத னருளிய குமரேசா

பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
பாதம் வருடிய மணவாளா

காது மொருவிழி காகமுற வருண்
மாய னதுதிரு மருகோனே

கால னெனையணு காம லுனதிரு
காலில் வழிபட வருள்வாயே

ஆதி யயனொடு தேவர் சுரருல
காளும் வகைதரு சிறைமீளா

ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள்
சூழ வரவரு மிளையோனே

சூத மிகவளர் சோலை மருவு
சுவாமி மலைதனி லுறைவோனே

சூர னுடலற வாரி சுவறிட
வேலை விடவல பெருமாளே. (90)

இருவினையின் மதிமயங்கித் திரியாதே
எழுநரகிலுழலுநெஞ்சத்தலையாதே
பரமகுருவருணினைந்திட்டுணர்வாலே
பரவுதரிசனையையென்றற்கருள்வாயே
தெரிதமிழையுதவுசங்கப்புலவோனே
சிவனருளுமுருகசெம்பொற்கழலோனே
கருணைநெறிபுரியுமன்பர்க்கெளியோனே
கனகசபைமருவுகந்தப்பெருமானே. (91)

அபசாரநிந்தைபட்டுழலாதே
அறியாதவஞ்சரைக்குறியாதே
உபதேசமந்திரப்பொருளாலே
உனைநானினைந்தருள்பெறுவேனோ
இபமாமுகன்றனுக்கிளையோனே
இமவான்மடந்தையுத்தமிபாலா
செபமாலைதந்தசற்குருநாதா
திருவாவினன்குடிப்பெருமானே. (92)

கருப்பற் றூறிப் பிறவாதே
கணக்கப் பாடுற் றுழலாதே
திருப்பொற் பாதத் தநுபூதி
சிறக்கப் பாலித் தருள்வாயே
பரப்பற் றாருக் குரியோனே
பரத்தப் பாலுக் கணியோனே
திருக்கைச் சேவற் கொடியோனே
செகத்திற் சோதிப் பெருமானே. (93)

வைரவக்கடவுள்.

உலகமளித்தல்சுதந்திரமன்றுவணமுயர்த்தோற்கெனவவன்சேய்
இலகுமுருவம்பொடித்தவன்பாலெழுந்துபடைப்புஞ்சுதந்திரமன்
றலர்மெல்லணையாற்கெனவவனையரங்கத்திசைமா கணுக்கிப்
பலரும்வெருவப்பொழிநெய்த்தோர்ப்பயிக்கம்புகுந்தோன்பதம்
பணிவாம். (94)

திருநந்திதேவர்.

அங்கணன் கயிலைகாக்கு மகம்படித் தொழின்மைபூண்டு
நங்குரு மரபுக்கெல்லா முதற்குரு நாதனாகிப்
பங்கயர் துளவனாறும் வேத்திரப் படைபொறுத்த
செங்கையம் பெருமானந்தி சீரடிக் கமலம்போற்றி. (95)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

பரசமய கோளரியைப் பாலறா வாயனைப்பூம்பழனஞ்சூழ்ந்த
சிரபுரத்துத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானைத் தேயமெல்லாங்
குரவையிடத்தமிழ்வேதம்விரித்தருளுங்கவுணியர்தங்குலதீபத்தை
விரவியெமை யாளுடையு வென்றிமழ விளங்களிற்றை விரும்பி
வாழ்வாம். (96)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

இடையறாப்பேரன்புமழைவாருமிணைவிழியுமுழவாரத்திண் [சும்
படையறாத்திருக்கரமுஞ்சிவபெருமான்றிருவடிக்கே பதித்தநெஞ்
சடையறாப்பெருந்துறவும்வாகீசப்பெருந்தகைதன்ஞானப்பாடற்
றொடையறாச்செவ்வாயுஞ்சிவவேடப்பொலிவழகுந்துதித்துவாழ்
[வாம். (97)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

ஒருமணத்தைச் சிதைவுசெய்து வல்வழக்கிட்
டாட்கொண்ட வுவனைக்கொண்டே
இருமணத்தைக் கொண்டருளிப் பணிகொண்ட
வல்லாள னெல்லாமுய்யப்
பெருமணச்சீர்த் திருத்தொண்டத் தொகைவிரித்த
பேரருளின் பெருமாளென்றுந்
திருமணக்கோ லப்பெருமாண் மறைப்பெருமா
ளெமதுகுல தெய்வமாமால். (98)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

பெருந்துறையிற் சிவபெருமா னருளுதலும்
பெருங்கருணைப் பெற்றிநோக்கிக்
கரைந்துகரைந் திருகண்ணீர் மழைவாரத்
துரியநிலை கடந்துபோந்து
திருந்துபெருஞ் சிவபோகக் கொழுந்தேறல்
வாய்மடுத்துத் தேக்கிற்செம்மாந்
திருந்தருளும் பெருங்கீர்த்தி
வாதவூரடிகளடி யிணைகள்போற்றி. (99)

நால்வர்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி
வாழிதிருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமலி திருவாதவூரர் திருத்தாள்போற்றி. (100)

அறுபத்துமூவர்.

ஒப்பினோ டுயர்விகந் தவனுவந் தினிதருள
அப்புரா தனன்றே ழுனாமருண் மொழிக்கவிஞன்
செப்புமேன்மையி னொன்பதிற் றெழுவர் செம்மலர்த்தாள்
வைப்பினாவினு மனத்தினுஞ் சிரத்தினு மணைப்பாம். (101)

சண்டேசுரர்.

பொன்னங்கடுக்கைமுடிவேய்ந்தபுனிதற்கமைக்கும்பொருளன்றி
மின்னுங்கலனுடைகள்பிறவும்வேறுதனக்கென்றமையாமே
மன்னுந்தலைவன்பூசனையின்மல்கும்பயனையடியார்கள்
துன்னும்படிபூசனைகொள்ளுந்தூயோனடித்தாமரைதொழுவாம்.

சரசுவதி.

பழுதகன்றநால்வகைச்சொன்மலரெடுத்துப்
பத்திபடப்பரப்பித்திக்கு
முழுதகன்றுமணந்துசுவையொழுகியணி
பெறமுக்கண்மூர்த்திதாளிற்
ஒழுதகன்றவன்பெனுநார்தொடுத்தலங்கல்
சூட்டவரிச்சுரும்புந்தேனுங்
கொழுதகன்றவெண்டோட்டுமுண்டகத்தா
னடிமுடிமேற்கொண்டுவாழ்வாம். (103)

இலக்குமி.

செங்கமலப் பொலந்தாதிற் றிகழ்ந்தொளிரு
மெழின்மேனித் திருவேவேலை
யங்கணுல கிருடுரக்கு மலர்கதிராய்
வெண்மதியா யமரர்க்கூட்டும்
பொங்கழலா யுலகளிக்கும் பூங்கொடியே
நெடுங்கானிற் பொருப்பின்மண்ணில்
எங்குளோ யவணன்றோ மல்லல்வளஞ்
சிறந்தோங்கி யிருப்பதம்மா. (104)

சூரியமூர்த்தி.

விளங்குதண்டி முதலோராற் சேவிக்கப்படுவோன்
விமலன்முத னாற்சிங்க பதாசனத்தின் மேலோன்
களங்கமிலாத் தீத்தைமுதற் சத்தி கணசகிதன்
கருதருண மணியொளியன் கடோற்கான்ம மூர்த்தி
துளங்கலிறன்னங்கந்தன் னங்கமெனுங் கிரகந்
தொகுமுடுவா தியசூழச் சுவேதகஞ்சத் திவர்ந்தோன்
வளங்கொள் சுவேதாம் புசத்தோட்கரணிரு நல்விழியோன்
வருசிவ சூரியன்காக்க மகிழ்ந்தடியேங் களையே. (105)

சேக்கிழார் நாயனார்.

அண்டவாணர்தொழுதில்லையம்பலவர்
அடியெடுத்தலகெலாமெனத்
தொண்டர்சீர்பரவுசேக்கிழான்வரிசை
துன்றுகுன்றைநகராதிபன்
தண்டகாதிபதிதிருநெறித்தலைமை
தங்குசெங்கைமுகில்பைங்கழற்
புண்டரீகமலர்தெண்டனிட்டுவினை
போக்குவார்பிறவிநீக்குவார். (106)

தொகையாநாவலூராளிதொடுத்ததிருத்தொண்டப்பெருமை
வகையால்விளங்கவுயர்நம்பியாண்டார்வகுப்பமற்றதனைத்
தகையாவன்பின்விரித்துலகோர்தம்மையடிமைத்திறப்பாட்டின்
உகையாநின்றசேக்கிழானொளிர்பொற்கமலத்தாள்பணிவாம். ( )

மெய்கண்டதேவர்.

அல்லாதபரசமயவலகைத்தேர்விண்டகல
வகல்புனற்பெண்ணையயல்சூழ்வெண்ணெய்ப்
பொல்லாதவிபமுகத்துப்புத்தேடன்பாற்
புனிதசிவாகமப்பொருண்மைபொருந்தவாய்ந்து
நில்லாதநிலையிதுமற்றென்றுமொன்றாய்
நிற்குநிலையிதுவெனமெய்ந்நெறிதேர்ந்தியாரும்
வெல்லாதசிவஞானபோதஞ்சொன்ன
மெய்கண்டான்சரணமுடிமீதுகொள்வாம். (108)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோத்திரத்திரட்டு.

முற்றுப்பெற்றது.

திருநீற்றுப்பதிகம்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன் திருவாலவாயான்திருநீறே. (1)

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
ஓதத்தகுவதுநீறு உண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்த திருவாலவாயான்திருநீறே. (2)

முத்திதருவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறு பரவவினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறு திருவாலவாயான்திருநீறே. (3)

காணவினியதுநீறு கவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறு திருவாலவாயான்திருநீறே. (4)

பூசவினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லாம்
ஆசைகெடுப்பதுநீறு அந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறு திருவாலவாயான்திருநீறே. (5)

அருத்தமதாவதுநீறு அவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்ந்த திருவாலவாயான்திருநீறே. (6)

எயிலதுவட்டதுநீறு இருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு

துயிலைத்தடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
அயிலைப்பொலிதருசூலத் தாலவாயான்றிருநீறே. (7)

இராவணன்மேலதுநீறு எண்ணத்தகுவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறு பாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
அராவணங்குந்திருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே. (8)

மாலொடயனறியாத வண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
ஏலவுடம்பிடர்தீர்க்கும் இன்பந்தருவதுநீறு
ஆலமதுண்டமிடற்றெம் மாலவாயான்றிருநீறே. (9)

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறு கருதவினியதுநீறு
எண்டிசைப்பட்டபொருளார் ஏத்துந்தகையதுநீறு
அண்டத்தவர்பணிந்தேத்தும் ஆலவாயான்றிருநீறே. (10)

ஆற்றலடல்விடையேறும் ஆலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும் பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித்தென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும் வல்லவர்நல்லவர்தாமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருநீற்றுப்பதிகத்தினாலே நாடோறும் நியமமாக அன்போடு விபூதி அபிமந்திரித்துத் தரித்துக்கொண்டு வந்தால் சுர முதலிய நோய்களும், பேய் பூதங்களால் விளையும் பல துன்பங்களும், கவலைகளும் பாவங்களும் நீங்கும்.

கோளறுபதிகம்.

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுறுதோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்
மிகநல்லவீணைதடவி
மாசறுதிங்கள்கங்கைமுடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனான்
ஞாயிறுதிங்கள்செவ்வாய்புதன்வியாழம்வெள்ளி
சனிபாம்பிரண்டுமுடனே
ஆசறுநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (1)

என்பொடுகொம்பொடாமையிவைமார்பிலங்க
எருதேறியேழையுடனே
பொன்பொதிமத்தமாலைபுனல்சூடிவந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனால்
ஒன்பதொடொன்றொடேழுபதினெட்டொடாறும்
உடனாயநாள்களவைதாம்
அன்பொடுநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (2)

உருவளர்பவளமேனியொளிநீறணிந்து
உமையோடும்வெள்ளைவிடைமேல்
முருகலர்கொன்றைதிங்கண்முடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனாற்
திருமகள்கலையதூர்திசயமாதுபூமி
திசைதெய்வமானபலவும்
அருநெதிநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (3)

மதிநுதன்மங்கையோடுவடபாலிருந்து
மறையோதுமெங்கள்பரமன்
நதியொடுகொன்றைமாலைமுடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனாற்

கொதியுறுகாலனங்கிநமனோடுதூதர்
கொடுநோய்களானபலவும்
அதிகுணநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (4)

நஞ்சணிகண்டனெந்தைமடவாடனோடு
விடையேறுநங்கள்பரமன்
துஞ்சிருள்வன்னிகொன்றைமுடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனால்
வெஞ்சினவவுணரோடுமுருமிடியுமின்னும்
மிகையானபூதமவையும்
அஞ்சிடுநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (5)

வாள்வரியதளதாடைவரிகோவணத்தர்
மடவாடனோடுமுடனாய்
நாண்மலர்வன்னிகொன்றைநதிசூடிவந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனாற்
கோளரியுழுவையோடுகொலையானைகேழல்
கொடுநாகமோடுகரடி
ஆளரிநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (6)

செப்பிளமுலைநன்மங்கையொருபாகமாக
விடையேறுசெல்வனடைவார்
ஒப்பிளமதியுமப்புமுடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனால்
வெப்பொடுகுளிரும்வாதமிகையானபித்தும்
வினையானவந்துநலியா
அப்படிநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (7)

வேள்படவிழிசெய்தன்றுவிடைமேலிருந்து
மடவாடனோடுமுடனாய்
வாண்மதிவன்னிகொன்றைமலர்சூடிவந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனால்

எழ்கடல்சூழிலங்கையரையன்றனோடும்
இடரானவந்துநலியா
ஆழ்கடனல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (8)

பலபலவேடமாகும்பரனாரிபாகன்
பசுவேறுமெங்கள்பரமன்
சலமகளோடெருக்குமுடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனான்
மலர்மிசையோனுமாலுமறையோடுதேவர்
வருகாலமானபலவும்
அலைகடன்மேருநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (9)

கொத்தலர்குழலியோடுவிசயற்குநல்கு
குணமாயவேடவிகிர்தன்
மத்தமுமதியுநாகமுடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்தவதனாற்
புத்தரொடமணைவாதிலழிவிக்குமண்ணல்
திருநீறுசெம்மைதிடமே
அத்தகுநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே. (10)

தேனமர்பொழில்கொளாலைவிளைசெந்நெறுன்னி
வளர்செம்பொனெங்குநிகழ
நான்முகனாதியாயபிரமாபுரத்து
மறைஞானஞானமுனிவன்
தானுறுகோளுநாளுமடியாரைவந்து
நலியாதவண்ணமுரைசெய்
ஆனசொன்மாலையோதுமடியார்கள்வானில்
அரசாள்வராணைநமதே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இக்கோளறுபதிகத்தை நாடோறும் நியமமாக அன்புடன் ஓதிக்கொண்டுவந்தால் கிரகபீடை, நோய், இராசபயம், சோரபயம், சத்துருபயம், மிருகபயம், பூதபிசாசபயம் முதலியனவெல்லாம் நீங்கும். யாத்திரையில் இதனை ஓதினால், சகல விக்கினமும் நீங்கிப் பயன்களெல்லாம் சித்திக்கும்.

திருவெம்பாவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்
சோதியையாம்பாடக்கேட்டேயும்வாட்டடங்கண்
மாதேவளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான்
மாதேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க்கேட்டலுமேவிம்மிவிம்மிமெய்ம்மறந்து
போதாரமளியின்மேனின்றும்புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனுமாகாள்கிடந்தாளென்னேயென்னே
ஈதேயெந்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய். (1)

பாசம்பரஞ்சோதிக்கென்பாயிராப்பகனாம்
பேசும்போதெப்போதிப்போதாரமளிக்கே
நேசமும்வைத்தனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர்
சீசியிவையுஞ்சிலவோவிளையாடி
ஏசுமிடமீதோவிண்ணோர்களேத்துதற்குக்
கூசுமலர்ப்பாதந்தந்தருளவந்தருளுந்
தேசன்சிவலோகன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கன்பார்யாமாரேலோரெம்பாவாய். (2)

முத்தன்னவெண்ணகையாய்முன்வந்தெதிரெழுந்தென்
அத்தனானந்தனமுதனென்றள்ளூறித்
தித்திக்கப்பேசுவாய்வந்துன்கடைதிறவாய்
பத்துடையீரீசன்பழவடியீர்பாங்குடையீர்
புத்தடியோம்புன்மைதீர்த்தாட்கொண்டாற்பொல்லாதோ
எத்தோநின்னன்புடைமையெல்லோமறியோமோ
சித்தமழகியார்பாடாரோநஞ்சிவனை
இத்தனையும்வேண்டுமெமக்கேலோரெம்பாவாய். (3)

ஒண்ணித்திலநகையாயின்னம்புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக்கிளிமொழியாரெல்லாரும்வந்தாரோ
எண்ணிக்கொடுள்ளவாசொல்லுகோமவ்வளவும்
கண்ணைத்துயின்றவமேகாலத்தைப்போக்காதே
விண்ணுக்கொருமருந்தைவேதவிழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கினியானைப்பாடிக்கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்குநின்றுருகயாமாட்டோநீயேவந்
தெண்ணிக்குறையிற்றுயிலேலோரெம்பாவாய். (4)

மாலறியாநான்முகனுங்காணாமலையினைநாம்
போலறிவோமென்றுள்ளபொக்கங்களேபேசும்
பாலூறுதேன்வாய்ப்படிறீகடைதிறவாய்
ஞாலமேவிண்ணேபிறவேயறிவரியான்
கோலமுநம்மையாட்கொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்
சீலமும்பாடிச்சிவனேசிவனேயென்
றோலமிடினுமுணராயுணராய்காண்
ஏலக்குழலிபரிசேலோரெம்பாவாய். (5)

மானேநீநென்னலைநாளைவந்துங்களை
நானேயெழுப்புவனென்றலுநாணாமே
போனதிசைபகராயின்னம்புலர்ந்தின்றோ
வானேநிலனேபிறவேயறிவரியான்
றானேவந்தெம்மைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்
வான்வார்கழல்பாடிவந்தோர்க்குன்வாய்திறவாய்
ஊனேயுருகாயுனக்கேயுறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குந்தங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய். (6)

அன்னேயிவையுஞ்சிலவோபலவமரர்
உன்னற்கரியானொருவனிருஞ்சீரான்
சின்னங்கள்கேட்பச்சிவனென்றேவாய்திறப்பாய்
தென்னாவென்னாமுன்னந்தீசேர்மெழுகொப்பாய்
என்னானையென்னரையனின்னமுதென்றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள்வெவ்வேறாயின்னந்துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப்பேதையர்போல்வாளாகிடத்தியால்
என்னேதுயிலின்பரிசேலோரெம்பாவாய். (7)

கோழிசிலம்பச்சிலம்புங்குருகெங்கும்
ஏழிலியம்பவியம்பும்வெண்சங்கெங்கும்

கேழில்பரஞ்சோதிகேழில்பரங்கருணை
கேழில்விழுப்பொருள்கள்பாடினோங்கேட்டிலையோ
வாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவாய்
ஆழியானன்புடைமையாமாறுமிவ்வாறோ
ஊழிமுதல்வனாய்நின்றவொருவனை
ஏழைபங்காளனையேபாடேலோரெம்பாவாய். (8)

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே
பின்னைப்புதுமைக்கும்பேர்த்துமப்பெற்றியனே
உன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுன்சீரடியோம்
உன்னடியார்தாள்பணிவோமாங்கவர்க்கேபாங்காவோம்
அன்னவரேயெங்கணவராவாரவருகந்து
சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோம்
இன்னவகையேயெமக்கெங்கோனல்குதியேல்
என்னகுறையுமிலோமேலோரெம்பாவாய். (9)

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர்
போதார்புனைமுடியுமெல்லாப்பொருண்முடிவே
பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன்
வேதமுதல்விண்ணோருமண்ணுந்துதித்தாலும்
ஓதவுலவாவொருதோழன்றொண்டருளன்
கோதில்குலத்தரன்றன்கோயிற்பிணாப்பிள்ளைகாள்
ஏதவனூரேதவன்பேராருற்றாராரயலார்
ஏதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பாவாய். (10)

மொய்யார்தடம்பொய்கைபுக்குமுகேரென்னக்
கையாற்குடைந்துகுடைந்துன்கழல்பாடி
ஐயாவழியடியோம்வாழ்ந்தோங்காணாரழல்போற்
செய்யாவெண்ணீறாடிசெல்வாசிறுமருங்குன்
மையார்தடங்கண்மடந்தைமணவாளா
ஐயாநீயாட்கொண்டருளும்விளையாட்டின்
உய்வார்களுய்யும்வகையெல்லாமுய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற்காப்பாயெமையேலோரெம்பாவாய். (11)

ஆர்த்தபிறவித்துயர்கெடநாமார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தேதீயாடுங்
கூத்தனிவ்வானுங்குவலயமுமெல்லோமும்
காத்தும்படைத்துங்கரந்தும்விளையாடி
வார்த்தையும்பேசிவளைசிலம்பவார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ்செய்யவணிகுழன்மேல்வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும்பொய்கைகுடைந்துடையான்பொற்பாதம்
ஏத்தியிருஞ்சுனைநீராடேலோரெம்பாவாய். (12)

பைங்குவளைக்கார்மலராற்செங்கமலப்பைம்போதால்
அங்கங்குருகினத்தாற்பின்னுமரவத்தாற்
றங்கண்மலங்கழுவுவார்வந்துசார்தலினால்
எங்கள்பிராட்டியுமெங்கோனும்போன்றிசைந்த
பொங்குமடுவிற்புகப்பாய்ந்துபாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ்சிலம்பச்சிலம்புகலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள்பொங்கக்குடையும்புனல்பொங்கப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (13)

காதார்குழையாடப்பைம்பூண்கலனாடக்
கோதைகுழலாடவண்டின்குழாமாடச்
சீதப்புனலாடிச்சிற்றம்பலம்பாடி
வேதப்பொருள்பாடியப்பொருளாமாபாடிச்
சோதிதிறம்பாடிச்சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி
ஆதிதிறம்பாடியந்தமாமாபாடிப்
பேதித்துநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வளைதன்
பாதத்திறம்பாடியாடேலோரெம்பாவாய். (14)

ஓரொருகாலெம்பெருமானென்றென்றேநம்பெருமான்
சீரொருகால்வாயோவாள்சித்தங்களிகூர
நீரொருகாலோவாநெடுந்தாரைகண்பனிப்பப்
பாரொருகால்வந்தனையாள்விண்ணோரைத்தான்பணியாள்
பேரரையற்கிங்ஙனேபித்தொருவராமாறும்
ஆரொருவரிவ்வண்ணமாட்கொள்ளும்வித்தகர்தாள்
வாருருவப்பூண்முலையீர்வாயாரநாம்பாடி
ஏருருவப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (15)

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்துடையாள்
என்னத்திகழ்ந்தெம்மையாளுடையாளிட்டிடையின்
மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டிதிருவடிமேற்
பொன்னஞ்சிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்புருவம்
என்னச்சிலைகுலவிநந்தம்மையாளுடையாள்
தன்னிற்பிரிவிலாவெங்கோமானன்பர்க்கும்
முன்னியவணமக்குமுன்சுரக்குமின்னருளே
என்னப்பொழியாய்மழையேலோரெம்பாவாய். (16)

செங்கணவன்பாற்றிசைமுகன்பாற்றேவர்கள்பால்
எங்குமிலாததோரின்பநம்பாலதாக்
கொங்குண்கருங்குழலிநந்தம்மைக்கோதாட்டி
இங்குநம்மில்லங்கடோறுமெழுந்தருளிச்
செங்கமலப்பொற்பாதந்தந்தருளுஞ்சேவகனை
அங்கணரசையடியோங்கட்காரமுதை
நங்கள்பெருமானைப்பாடிநலந்திகழப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (17)

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர்முடியின்மணித்தொகைவீறற்றாற்போற்
கண்ணாரிரவிகதிர்வந்துகார்கரப்பத்
தண்ணாரொளிமழுங்கித்தாரகைகடாமகலப்
பெண்ணாகியாணாயலியாய்ப்பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகிமண்ணாகியித்தனையும்வேறாகிக்
கண்ணாரமுதமுமாய்நின்றான்கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (18)

உங்கையிற்பிள்ளையுனக்கேயடைக்கலமென்
றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெம்மச்சத்தால்
எங்கள்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கைநின்னன்பரல்லார்தோள்சேரற்க
எங்கையுனக்கல்லாதெப்பணியுஞ்செய்யற்க
கங்குல்பகலெங்கண்மற்றொன்றுங்காணற்க
இங்கிப்பரிசேயெமக்கெங்கோனல்குதியேல்
எங்கெழிலென்ஞாயிறெமக்கேலோரெம்பாவாய். (19)

போற்றியருளுகநின்னாதியாம்பாதமலர்
போற்றியருளுகநின்னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந்தோற்றமாம்பொற்பாதம்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும்போகமாம்பூங்கழல்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீறாமிணையடிகள்
போற்றிமானான்முகனுங்காணாதபுண்டரிகம்
போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்
போற்றியாமார்கழிநீராடேலோரெம்பாவாய். (20)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மார்கழித் திருவாதிரைக்கு முதலொன்பதுநாளும் ஆன்மார்த்தம் பரார்த்தம் என்னும் இரண்டினும் இத்திருவெம்பாவையே ஓதல்வேண்டும். திருவாதிரையிலே திருவெம்பாவை ஓதிப் பின்பு வழக்கப்படியே தேவாரமுதலியனவும் ஓதல்வேண்டும்.

மாகேசுரபூசையில் ஓதத்தக்க

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

கொண்டுவந்துமனைப்புகுந்துகுலாவுபாதம்விளக்கியே
மண்டுகாதலினாதனத்திடைவைத்தருச்சனைசெய்தபின்
உண்டிநாலுவிதத்திலாறுசுவைத்திறத்தினிலொப்பிலா
அண்டர்நாயகர்தொண்டரிச்சையிலமுதுசெய்யவளித்துளார். (1)

மண்ணினிற்பிறந்தார்பெறும்பயன்மதிசூடும்
அண்ணலாரடியார்தமையமுதுசெய்வித்தல்
கண்ணினாலவர்நல்விழாப்பொலிவுகண்டார்தல்
உண்மையாமெனினுலகர்முன்வருகெனவுரைப்பார். (2)

அல்லார்கண்டத்தண்டர்பிரானருளாற்பெற்றபடிக்காசு
பல்லாறியன்றவளம்பெருகப்பரமனடியாரானார்கள்
எல்லாமெய்தியுண்கவெனவிரண்டுபொழுதும்பறைநிகழ்த்திச்
சொல்லாற்சாற்றிச்சோறிட்டார்துயர்கூர்வறுமைதொலைத்திட்
டார். (3)

தனிவெள்விடைமேனெடுவிசும்பிற்தலைவர்பூதகணநாதர்
முனிவரமரர்விஞ்சையர்கண்முதலாயுள்ளோர்போற்றிசைப்ப
இனியகறியுந்திருவமுதுமமைத்தார்காணவெழுந்தருளிப்
பனிவெண்டிங்கண்முடிதுளங்கப்பரந்தகருணைநோக்களித்தார். ( )

தேடியமாடுநீடுசெல்வமுந்தில்லைமன்றுள்
ஆடியபெருமானன்பர்க்காவனவாகுமென்று
நாடியமனத்தினோடுநாயன்மாரணைந்தபோது
கூடியமகிழ்ச்சிபொங்கக்குறைவறக்கொடுத்துவந்தார். (5)

மருவுமன்பொடுவணங்கினர்மணிகண்டர்நல்லூர்த்
திருவிழாவணிசேவித்துத்திருமடத்தடியார்
பெருகுமின்பமோடமுதுசெய்திடவருள்பேணி
உருகுசிந்தையின்மகிழ்ந்துறைநாளிடையொருநாள். (6)

பண்பின்மிக்கார்பலராயணையினும்
உண்பவேண்டியொருவரணையினும்
எண்பெருக்கியவன்பாலெதிர்கொண்டு
நண்புகூர்ந்த முதூட்டுநலத்தினார். (7)

தொண்டர்பலரும்வந்தீண்டியுண்ணத்தொலையாவமுதூட்டிக்
கொண்டுசெல்லவிருநிதியமுகந்துகொடுத்துக்குறைந்தடைவார்
வண்டுமருவுங்குழலுமையாள்கேள்வன்செய்யதாளென்னும்
புண்டரீகமகமலரில்வைத்துப்போற்றும்பொற்பினார். (8)

நம்பரடியாரணைந்தானல்லதிருவமுதளித்துஞ்
செம்பொன்னுநவமணியுஞ்செழுந்துகிலுமுதலான
தம்பரிவினாலவர்க்குத்தகுதியின்வேண்டுவகொடுத்தும்
உம்பர்பிரான்றிருவடிக்கீழுணர்வுமிகவொழுகுநாள். (9)

காதலொடுந்தொழுதெடுத்துக்கொண்டுநின்று
    கைகுவித்துப்பெருமகிழ்ச்சிகலந்துபொங்க
நாதர்விரும்படியார்கணாளுநாளு
    நல்விருந்தாயுண்பதற்குவருகவென்று
நீதில்பறைநிகழ்வித்துச்சென்றதொண்டர்
    திருவமுதுகறிநெய்பாறயிரென்றின்ன
ஏதமுறுதினிதுண்ணவூட்டியங்கணிரு
    திறத்துப்பெருந்தவருமிருந்தநாளில். (10)

ஆயதிருவமுதுகனிகன்னலறுசுவைக்கறிநெய்
பாயதயிர்பாலினியபண்ணியமுண்ணீரமுத
மேயபடியாலமுதுசெய்விக்கமிசைந்தடியார்
மாயிருஞாலம்போற்றவருமிவர்பான்மனமகிழ்ந்தார். (11)

ஆறணிந்தசடைமுடியார்க்காதிரைநாடொறுமென்றும்
வேறுநிறைவழிபாடுவிளங்கியபூசனைமேவி
நீறணியுந்தொண்டரணைந்தார்க் கெல்லாநிகழ்பசும்பொன்
னூறுகுறையாமலளித்தின்னமுதுநுகர்விப்பார். (12)

ஆனவன்பர்தாமென்றுமாறனாரன்பர்க்கமுதுசெய
மேன்மைவிளங்குபோனகமும்விரும்புகறிநெய்தயிர்தீம்பால்
தேனினினியகனிகட்டிதிருந்தவமுதுசெய்வித்தே
ஏனைநிதியம்வேண்டுவனவெல்லாமின்பமுறவளித்தார். (13)

அன்னவகையாற்பெற்றநிதியெல்லாமீசனடியார்கள்
சொன்னசொன்னபடிநிரம்பக்கொடுத்துத்தூயபோனகமுங்
கன்னலுறுநெய்கறிதயிர்பால்கனியுள்ளுறுத்தகலந்தளித்து
மன்னுமன்பினெறிபிறழாவழித்தொண்டாற்றிவைகினார். (14)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாகேசுரபூசையாசீர்வாதம்.

அநாதிசித்த சர்வஞ்ஞதாதி சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரண பரசிவாலய விக்கினேசுராலய சுப்பிரமணியாலயங்களெங்கும் நித்திய நைமித்திகங்களெல்லாம் வேதசிவாகமப்பிரகாரஞ் சிறப்பாக நடந்துவரும்பொருட்டநுக்கிரகம் பண்ணுக. ஹர ஹர.

மாசமும் மழை தவறாமல்பெய்து தானியாதி சகலவளங்களுஞ் செழித்தோங்கும்பொருட் டநுக்கிரகம் பண்ணுக. ஹர ஹர.

இராசா நீதிகோடாது செங்கோல் நடாத்தி அரசியற்றும் பொருட்டநுக்கிரகம் பண்ணுக. ஹர ஹர.

விபூதி ருத்திராக்ஷ தாரணம் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரசெபம் வேதசிவாகமபடனங் தேவார திருவாசக பாராயணம் முதலிய சமஸ்த சிவபுண்ணியங்களும் தேசமெங்கும் அபிவிருத்தியாகும் பொருட்டநுக்கிரகம் பண்ணுக. ஹர ஹர.

செல்வச்சிரஞ்சீவி—————அவர்களுக்குக் குருலிங்க சங்கமபத்தியுஞ் சிவஞானமும் அரோகதிடகாத்திரமுந் தீர்க்காயுசுஞ் சிந்திதமனோரதசித்தியும் மேன்மேலும் பெருகும்பொருட் டநுக்கிரகம் பண்ணுக. ஹர ஹர.

மாகேசுரபூசை இந்தத்தானத்திலே சதாகாலமுஞ் சிறப்பாக நடந்து வரும்பொருட்டநுக்கிரகம் பண்ணுக. ஹர ஹர, ஹர ஹர, ஹர ஹர.

அடியேனுக்கு நல்லபுத்தி உண்டாகும்பொருட் டநுக்கிரகம் பண்ணுக. ஹர ஹர, ஹர ஹர, ஹர ஹர.

மாகேசுரர்களெல்லாருஞ் சிரமந் தீரும்படி திருவமுது செய் தருளுக. ஹர ஹர, ஹர ஹர, ஹர ஹர.

பிரகடன பத்திரம்.

		ரூ.	ந.பை.
முதற் பாலபாடம்	....	0	19
இரண்டாம் பாலபாடம்	....	0	31
மூன்றாம் பாலபாடம்	....	0	62
நான்காம் பாலபாடம் குறிப்புரையும் அப்பியாச வினாக்களும்	....	1	75
முதற் சைவவினாவிடை	....	0	19
இலக்கண வினாவிடை	....	0	25
இலக்கணச் சுருக்கம்	....	1	00
இலக்கணக்கொத்துரை, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி, இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளி	....	2	00
நீதிநூற்றிரட்டு	....	1	50
ஷை ஆப் பவுண்டு	....	1	75
நீதிவெண்பாவுரை	....	0	25
நீதிநெறிவிளக்கம் மூலம்	....	0	12
ஷை உரை	....	0	50
நல்வழியுரை	....	0	12
நன்னெறியுரை	....	0	12
ஆத்திசூடி. கொன்றைவேந்தன் உரை	....	0	12
வாக்குண்டாம் உரை	....	0	12
அபிராமியந்தாதி மூலம்	....	0	12
அபிராமியந்தாதியுரை	....	0	37
நித்திய கருமவிதி	....	0	12

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள்,

வித்தியாநுபாலன அச்சகம்,

நெ. 300, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை-1.